

REPUBLIKA

ŁÓDŹ SOBOTA, 24 GRUDNIA 1927 ROKU.

CENA NUMERU 30 GROSZY.

353

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: PIOTRKOWSKA 49.
KUCHNIA PRZYJĘĆ REDAKCJI 6-7 POPOŁUDNIU

WYDANIE PORANNE.

TELEFONY REDAKCJI: 77-34 35-41 36-44.
TELEFON ADMINISTRACJI: 22-14

Marzalek Piłsudski

o lewicy i prawicy.

Jeżeli pojęcia „lewica“ i „prawica“ mamy rozumieć, jako odpowiedniki głębokich społecznych prądów, kierujących w całym świecie, to znajdziemy, że we wszystkich państwach, za wyjątkiem naszego sąsiada ze wschodu siły społeczne znajdują się w stanie równowagi, choć niewątpliwie mamy do czynienia z gwałtownym poszukiwaniem metod wyjścia dla nowego, powojennego życia.

Osobliście stwierdziłem, natychmiast po wyjściu z Magdeburga, że Polska w tym stanie równowagi będzie musiała pozostawać długo.

Z jednej strony jest bardzo uboga i na eksperymenty zabraknie jej sił materialnych. Z drugiej zaś strony zabraknie jej sił moralnych, jak odwagi, gdyż wyszła do nowego życia ze społeczeństw, przyzwyczajonych do głębokich upokorzeń i tchórzostwa myśli, nabytych podczas długich lat niewoli, narodowej i politycznej, niewoli u obcych. Dlatego też, jeżeli pojęcia „lewica“, „prawica“, są związane z ruchami społecznymi, nie byłem nigdy osobliście w nowej Polsce stronnikiem dawaną wyraźnej przewagi jednej stronie, lub drugiej, i wyrażałem zawsze myśl, której się i teraz trzymam, że dla nas eksperyment, zrobiony przez

naszego sąsiada ze wschodu, nie jest zachęcający. Natomiast nie wierzę w nasze siły pod tym względem, byśmy w porównaniu z naszym sąsiadem z zachodu i innymi państwami na świecie, mogli się zdobyć na dawanie im przykładu rozwiązywania problemów społecznych, gdy, słusznie, czy nieśluszenie, wszędzie na świecie, jak twierdzą, dotychczas równowaga społeczna utrzymuje się.

Jeżeli zaś lewicę i prawicę mają oznaczać pojęcia, politycznie związane z daleką, dawną przeszłością, sięgające hen, gdzieś, aż do wielkiej rewolucji francuskiej, to próbując analizować stosunki polityczne w mojej Ojczyźnie, nigdy nie mogłem skonstatować, co jest, właściwie mówiąc, lewicą a co prawicą.

Gdy się rozumie pojęciami „prawica“ i „lewica“, musi się zabierać w jakieś sprzeczności z pojęciami ogólnie istniejącymi i trzeba stanąć zupełnie bez wyjścia.

Osobliście nigdy nie chciałem, być członkiem ani polskiej prawicy, ani polskiej lewicy; nie chciałem nigdy należeć do żadnego stronnictwa, ani też aprobować panowanie stronnictw nad Polską.

(Wywiad „Republiki“ z Marszałkiem d. 26 maja 1926).

Dziś i dni następnych!!

Wspaniały szlagierowy świąteczny program humoru i śmiechu! — Czołowe arcydzieło produkcji amerykańskiej wytwórni „National Pictures“ — Niezwykle pomysłowa tabuła w najoryginalniejszej oprawie technicznej i reżyserskiej! — pod tytułem

Żeński batalion śmierci

Potężna sztuka filmowa rozgrywająca się w atmosferze hukających bomb podczas zawieruchy wojennej roku 1914—1918.

W rolach czołowych nieporównani komicy świata.

Charles Murray i Bord Sterling

którzy w filmie tym tryumfują swoim humorem i każdego widza zmuszają do bezustannego huraganowego śmiechu
Romans gorących serc! W dzikim chaosie wojny! Huragan śmiechu i nieśmiertelności i huragan kłószabel! Miłość i poświęcenie! Nieprzerwany śmiech Qui pro Quo!

Bloki wyborcze

tworzą ugrupowania polityczne i gospodarcze.—Konsolidacja stronnictw na Kresach.—Taktyka wyborcza „Stronnictwa Chłopskiego“.

Grupy gospodarcze przygotowują się do wyborów.

Warszawski koresp. „Republiki“ telefonuje:
Wczoraj odbyło się zebranie mężów zaufania poszczególnych grup gospodarczych, na którym nastąpiła dalsza konsolidacja akcji sfer gospodarczych wszystkich ziem Rzeczypospolitej. Wyloniona została komisja porozumiewawcza, która prowadzić ma działalność w myśl wskazań odezwy sfer gospodarczych. Do komisji tej weszli: J. Radziwiłł, J. Żychliński, A. Wierzbicki, M. Szydłowski, St. Przanowski, A. Chelmoński, K. Lubomirski, J. Stecki i Z. Leszczyński. Komisja ta otrzymała pełnomocnictwa do rokowań o porozumienie z czynnikami i ugrupowaniami politycznymi i społecznymi oraz do stworzenia wspólnie z nimi komitetu wyborczego. Pierwsze posiedzenie komisji porozumiewawczej odbyć się ma w dniu dzisiejszym.

Blok polski na kresach.

Lwów, 23 grudnia.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Z inicjatywy i na zaproszenie p. wojewody Borkowskiego w obecności wojewodów Kwaśniewskiego z Tarnopola, Morawskiego ze Stanisławowa i Mech z Łucka Wołyńskiego, odbyła się wczoraj w gmachu województwa konferencja, w której wzięli udział delegaci wszystkich polskich stronnictw i ugrupowań ziem Czerwiskiej z wyjątkiem P. P. S.

Reprezentowane były: Związek naprawy Rzplitej, Prawica Narodowa, Stronnictwo chłopskie, Klub pracy zachowawczej, Partia pracy, Zrzeszenie gospodarcze stanu średniego, Zjednoczenie ludowe sen. Bojki, Polskie stronnictwo ludowe „Piast“, Stronnictwo chrześcijańsko-narodowe, Związek ludowo-narodowy, Chrześcijańska demokracja, Klub republikańsko-demokratyczny.

Dajcie im książkę na Gwiazdkę!
Jest wszak najtańszym podarunkiem
Przegląd w wybor w Księgarni
FISZERA, Piotrkowska 47.

Serdeczne życzenia
Wesołych Świąt
tą drogą składa swoim
Szanownym Klientom
Hurtownia Komisowa
„Przegoliński i S-ka“

Monarchistów, Związek żydów polskich, i Polacy wyznania mojżeszowego.

Zebranie zajął wojewoda Borkowski, podkreślając intencje rządu, aby przy przyszłych wyborach uwzględniona została linja podstawowych interesów państwowych i zaznaczył przytem, że zebranie ma charakter informacyjny pomiędzy ugrupowaniami polskimi.

Następnie prof. Kozłowski, omawiając możliwości porozumienia się nawet rozbieżnych stronnictw, przeczytał, jako podstawę do dyskusji, projekt odezwy wyborczej, podkreślającej zasadę współpracy z rządem. Projekt odezwy utrzymane w tym samym duchu przedłożył następnie prof. Groer.

W dyskusji, która się potem wywiązała, zabierali kolejno głos przedstawiciele prawie wszystkich wymienionych ugrupowań. Wobec propozycji prof. Thulke wybrania komisji porozumiewawczej i wniosku dr. Gurki powołania takiej komisji przez p. wojewodę, p. wojewoda po zaciągnięciu opinii każdej grupy czy przystąpi do akcji porozumiewawczej, powołał komisję w następującym składzie: Z. Stroński (Zw. N. Rzpl.) Stanisław Badeni (Pr. Nar.) Tokarski (Partia Pr.), Stesłowicz (Zr. Gosp.) Kosydarski (Zj. Lud.), Posadzki (Piast), dr. Próchnicki (Z. L. N.), dr. Bryła (Ch. D.), dr. Zakrzewski (Kl. Rep. Dem.), Witold Czartoryski (Ch. N.), Korytowski (Monarchista), dr. Wasser (Żydzi-Pol).

Po zestawieniu listy członków komitetu, który ma się zebrać w dniu dzisiejszym, wojewoda wołyński Mech, przedstawił powody i zasady, na których doprowadzono do porozumienia pomiędzy wszystkimi stronnictwami politycznymi na terenie województwa Wołyńskiego. Na tem zebranie zakończono.

Uchwały „Stronnictwa Chłopskiego“.

Warszawski koresp. „Republiki“ (B) telefonuje:

Wczoraj obradował zarząd główny Stronnictwa Chłopskiego, który po wysłuchaniu referatów b. posłów Dąbskiego i Wrony powziął szereg rezolucji natury politycznej które między innymi wskazują na konieczność walki z prądem obszarńczo-klerikalnym, który po wstał na gruncie listu episkopatu i odezwy sfer gospodarczych.

W stosunku do rządu marszałka Piłsudskiego rezolucja głosi, że należy zachować stosunek życzliwy i dążyć do współpracy. Poza tem zarząd główny zatwierdził uchwałę zarządu lwowskiego wykluczającą b. posła Hipolita Sliwińskiego oraz wykluczając p. Jana Stapińskiego za jego działalność skierowaną przeciw jednoci stronnictwa.

Bank Polski nie ogranicza kredytów, poczynił natomiast ułatwienia dla banków.

Warszawski korespondent „Republiki“ (B) telefonuje:

W związku z informacjami o rzekomych restrykcjach kredytowych w Banku Polskim, dowiadujemy się z miarodajnych źródeł, iż Bank Polski nie tylko nie ogranicza kredytów, lecz odwrotnie, pragnie je rozszerzyć.

Na ostatnim posiedzeniu rady Banku Polskiego uchwalono wprowadzić operacje otwartych kredytów dla banków prywatnych pod zastaw weksli z termi-

nem ponad 3 miesiące.

Plan stabilizacyjny, nie wniósł żadnych zmian do sposobu lokowania wolnych funduszy skarbowych. Fundusze te bowiem w ciągu kilku lat poprzednich również lokowano na rachunek bieżący w Banku Polskim. Doradca amerykański p. Devey nie wpływa bynajmniej na politykę kredytową Banku Polskiego w kierunku restrykcji kredytowych.

Przedawnienie weksli.

Nowe rozporządzenie prezydenta Rzeczypospolitej.

Warszawski korespondent „Republiki“ (B) telefonuje:

W nr. 114 „Dziennika Ustaw“ z dnia 22 grudnia zostało zamieszczone rozporządzenie Prezydenta Rzplitej o likwidacji stosunków z weksli, do których mają zastosowanie przepisy kodeksu handlowego z 1808 r., obowiązujące na terenie byłej Kongresówki.

Art. 1 tego rozporządzenia postanawia, że wszelkie roszczenia posiadaczy weksli wystawionych i płatnych przed dniem 1 stycznia 1925 r. przedawniają się w dniu 30 czerwca 1928 roku.

Roszczenia posiadaczy weksli wystawionych przed dniem 1 stycznia 1925 r. a płatnych po tej dacie przedawniają się z upływem 3 lat od dnia płatności weksla do dnia 30 czerwca 1928 r.

W myśl art. 2 postanowienia powyższe nie dotyczą weksli płatnych przed dniem 30 lipca 1914 r. oraz tych, które w chwili wejścia w życie rozporządzenia znajdują się na terenie Z. S. S. R.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1928 r.

Adolf Nowaczyński pobity przez nieznanego osobników.

Warszawski korespondent „Republiki“ (B) telefonuje:

Wczoraj o godzinie 9-ej wieczorem trzech nieznanymi osobnikami dokonali napadu na przechodzącego ulicą znanego malarza, Adolfa Nowaczyńskiego, przy czem pobili tak dotkliwie, iż musiał przewieźć go do szpitala.

Subsydia rządowe dla Centralnego związku kółek rolniczych.

Warszawski korespondent „Republiki“ (B) telefonuje:

Ministerstwo rolnictwa przywróciło cofnięte ostatnio subsydia dla centralnego związku kółek rolniczych. W ten sposób wszystkie organizacje rolnicze prezentujące zarówno wielką jak i małą własność ziemską otrzymywać będą nadal subsydia rządowe.

Wzrost stawki komornego dla mieszkań jednoizbowych wstrzymany.

Warszawski korespondent „Republiki“ (B) telefonuje:

Ukazało się rozporządzenie Prezydenta Rzplitej, które zawiesza wzrost stawki procentowej komornego dla mieszkań jednoizbowych do dnia 30 czerwca 1928 roku.

TEATRALNA

20. Narutowicza 20.

Niedziela dnia 25 bm.
od godz. 5-ej do 7-ej wiecz.

Ive o'clocka połączony z programem artystycznym.

Dziś i codziennie
Grudniowy program szlagierów!
Początek o godz. 10.30 wiecz.

Siostry Princz

Tańce klasyczne-groteskowe

Jun. Constant Duo

Tańce mondan i charakt.

Józef Sławski

Piosenkarz.

Wienia Michalska

Wodewillistka.

Trude Wolters

Tańce charakterystyczne.

Obrazy

Falata (z roku 1910), Mehoffera, Hoffmana, Filipkiewicza, Markowicza, Groto, Wodzinowskiego i innych okazyjnie do sprzedania.

Wiadomość: Cegielińska 6 m. 8
Codziennie od 4—8 wieczór.

Z okazji zaślubin

p. inż. JAKOBA TEITELBAUMA
z panną SABINĄ KOPCIOWSKĄ

składają najserdeczniejsze życzenia

Personel firmy Eracia Teitelbaum.

Zamiast kwiatów złożono Zł 50. na Dom sierot
Korczaka Warszawa, ul. Krochmalna 92

Czesław Olszowski

Kobieta — radcą ministerialnym.

Warszawski korespondent „Republiki“ (B.) telefonuje:
Pani Sierżputowska — referent w ministerstwie oświaty, mianowana została radcą ministerialnym w VI stopniu służbowym. Jest to pierwsza kobieta na takim stanowisku w Polsce.

Świąteczna lichwa pensjonatowa w Zakopanem.

Zakopane, 23 grudnia.
Niewyłącznie zawczasu przez odnośne władze, ceniska zimowego w Zakopanem dla pensjonatów i hoteli spowodowało niespotykaną już oddawna w Zakopanem lichwę, przyczyną pensjonaty licytują się wzajemnie w podbijaniu cen, zwykłych niekiedy dosłownie po kilka razy na dzień. Pensjonaty II kategorii dochodzą już do ceny 22 zł., pensjonaty I kategorii do 35 złotych, a nawet wyżej. Analogiczna lichwa uprawiana jest przy wynajmie mieszkań sezonowych.

Złoty polski krowadzi dolarem.

Włocław, 23 grudnia.
W ub. poniedziałek w miasteczku Szumiechanki na Litwie policja litewska aresztowała 16-letniego chłopca, który żądał za sprzedany towar nie waluty litewskiej, t. j. litów, lecz waluty polskiej — złotych polskich. Tego samego dnia policja pociągnęła do odpowiedzialności sądowej kilku sklepikarzy, którzy dokonywali transakcji handlowych na złote polskie.

Pieniądze Reichswehry na propagandę nacjonalistyczną.

Berlin, 23 grudnia.
Na ostatnim przed świętami posiedzeniu gabinetu Rzeszy, przyjęto do wiadomości raport komisarzy oszczędnościowego, który referował o stosunkach istniejących między ministerjum Reichswehry a towarzystwem filmowym Phoebebus, które, jak wiadomo, sprzeniewierzyło olbrzymie sumy. Ze względu, że w aferę tę włączonych jest szereg wybitnych osobistości Rzeszy — szczególnie posiedzenia rady ministrów nie doszły do wiadomości publicznej.

Kondolencja dla rodziców Alfreda Freyera.

Warszawa, 23 grudnia.
(Polska Agencja Telegraficzna)
Dyrektor państwowego urzędu wychowania fizycznego wysłał do rodziny zmarłego tragicznie w Dzikowie polskiego lekkoatlety Alfreda Freyera depesze treści następującej: „Łącznie z całym polskim światem sportowym przesyłam Sz. Państwu wyrazy współczucia z powodu straty ich syna cichego polsk. sportu i wspaniałego maratończyka, który zginął śmiercią bohaterką przy ratowaniu bezcennych skarbów polskiej kultury narodowej“.

Dyrektor depart. wychow. fizyczn.
(—) Ulrych,
płk. szt. gen.

Napad bandycki na sklep Wolskiego.

Dwóch zamaskowanych bandytów wtargnęło o 10-ej wieczorem do sklepu i pod groźbą rewolwerów usiłowało dokonać rabunku. 17 letni chłopiec obezwładnił bandytę, lecz został postrzelony przez drugiego złoczyńcę.

Wczoraj wieczorem dokonano bezczelnego napadu bandyckiego na sklep wódek Józefa Wolskiego przy ulicy Piotrkowskiej 3 w gmachu hotelu Polskiego.

O godzinie 9-ej wieczorem sklep

został zamknięty. Znajdowali się w nim właściciel Józef Wolski, sprzedawcy Wiciński i Zakrzewski oraz 17-letni chłopiec na posyłki Zenon Kaczmarowicz, zamieszkały przy ulicy Rybnej 15.

O godzinie 10-ej ktoś zapukał do

tylnych drzwi sklepu. Kaczmarowicz otworzył i wówczas do sklepu wtargnęło dwóch zamaskowanych bandytów z rewolwerami w rękach. Rece do góry! — padł rozkaz bandytów. Kaczmarowicz jednakże przejawiając niebawmą wprost odwagę, rzucił się na pierwszego z bandytów, usiłując wyrwać mu rewolwer. W tej chwili padł strzał. Chłopiec z krzykiem: „Panie Wolski, bandyci“, osunął się na ziemię.

Strzał i krzyk chłopca zaalarmowały p. Józefa Wolskiego, sprzedawców, zajętych w głębi lokalu obliczaniem kasy, po obfitym przedświątecznym targu. Pobiegli ku drzwiom, przy których rozegrała się wstrząsająca scena. Bandyci rzucili się do ucieczki. Pośledz za nimi nie dał żadnego rezultatu: zbiegli w niewiadomym kierunku.

Rzucono się z pomocą jeżdżącemu z bólu bohaterstwu chłopcu. Zawezwano pogotowie ratunkowe, które Kaczmarowicza przewiozło do szpitala św. Józefa, gdzie poddany zostanie operacji wyjęcia kuli.

Na miejsce zuchwałego napadu przybyły władze śledcze w osobach naczelni ka urzędu śledczego komisarza Weyera i kierownika I brygady śledczej aspiranta Klimka, którzy przystąpili do energicznego dochodzenia.

Wleść o napadzie w samym centrum miasta wywołała wstrząsające wrażenie. Tak samo silne wrażenie wywołało bohaterstwo 17-letniego chłopca który z narażeniem własnego życia ocalił sklep chlebobawcy przed bandytami. (n)

5 olbrzymich gór lodowych zauważono niedaleko wysp kanaryjskich.

Buenos Aires, 23 grudnia.
W odległości 200 mil na południowy wschód od wysp Kanaryjskich zauważono 5 olbrzymich gór lodowych.

Matka Lindbergha przybyła do Meksyku.

z Meksyk, 23 grudnia.
Wczoraj po południu przybyła tu samolotem ze Stanów Zjednoczonych matka głośnego lotnika Lindbergha, powitana na lotnisku przez olbrzymi tłum ludzi.

Przebieg odbył się bez najmniejszego wypadku.

Pałac wojewody lwowskiego spłonął!

Bibliotekę i cenne obrazy uratowano.

Lwów, 23 grudnia.
Według doniesień z Ternopola, 24 godziny po katastrofalnym pożarze pałacu Zdzisława Tarnowskiego w Dzikowie, wybuchł uległej nocy w Młynskach obok Trebnowi analogiczny pożar w pałacu należącym do rodziny Dumina-Borkowskich. Pożar powstał na strychu, skąd niebawem przerzucił się na pokoje mieszkalne pierwszego piętra, oraz sale mieszczące drogocenną bibliotekę, wartościowe obrazy i t. d.

Zanim zdołano zorganizować akcję ratunkową, kilka pokoiów spłonęło doszczętnie. Staruszkę matkę wojewody lwowskiego Dumina-Borkowskiego, zdołano tylko cudem uratować. W wyniku akcji ratunkowej, podjętej przez miejscową straż ogniową, oraz strażę sąsiednią, pożar udało się opanować i resztę pałacu ocalić. Szkody, wywołane przez ogień, nie są znaczne. Stwierdzono, że pożar powstał przez zajęcie się słomy, którą były owinięte rury centralnego ogrzewania. Od słomy zajęły się drewniane części strychu, poczem pożar przerzucił się na pierwsze piętro pałacu.

Część uratowanych zbiorów zamku w Dzikowie przeniesiono tymczasowo

do pałacu w Mokreszowie, odległego o 3 km. od Dzikowa, książki zaś przewożone są do pałacu myśliwskiego w Budzie Stalowskiej.

Według otrzymanej wiadomości, straty nie są tak wielkie, jak się z początku wydawało. Ocalały całkowicie archiwa rodzinne, „białe kruki“, staropolskie druki, pierwsze wydania polskich klasyków. Nadto ocalała prawie cała galeria obrazów. Zamek spłonął doszczętnie.

Ocalenie zbiorów należy zawdzięczać bohaterstwu ofiarności mieszkańców Dzikowa i młodzieży, która brała udział w akcji ratowniczej.

Pożar pałacu Prezydenta na komorze Cieszyńskiej.

Katowice, 23 grudnia.
(Polska Agencja Telegraficzna)
W nocy z 22 na 23 pożar strawił zamczek w Wiśle pow. cieszyńskiego, stanowiący własność komory cieszyńskiej, a przeznaczony dla użytku Prezydenta Rzplitej. Przyczyna pożaru było nieostrożne obchodzenie się z ogniem pracujących tam robotników. Dochodzenie w toku.

Skarga marsz. Trampezyńskiego do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Warszawski korespondent „Republiki“ (B.) telefonuje:
Wczoraj adwokaci b. sen. Bielawski i b. poseł dr. Liberman wnieśli w imieniu marszałka Trampezyńskiego i wicemarszałków Woźnickiego, Stychla i Bojki skargę do Najwyższego Trybunału Administracyjnego z powodu cofnięcia biletów kolejowych przydziumu senatu wskutek zarządzenia ministerstwa komunikacji z dnia 29 listopada r. b.

W skardze swej wykazują oni, że na

podstawie artykułu 24 konstytucji marszałkom przysługuje prawo korzystania z wszystkich praw związanych z posiadaniem mandatów i wskazują na art. 28 konstytucji, który powiada, że mandaty marszałka i wicemarszałków wygasają dopiero w chwili ukonstytuowania się nowego sejmiku. Wobec powyższego, skarga uważa, że zarządzenie ministerstwa komunikacji obraża przepisy art. 11, 24, 28 i 37 konstytucji Rzplitej Polskiej.

10-procentowy dodatek do opłat stemplowych i podatków spadkowych

W „Dzienniku Ustaw“ ukazało się rozporządzenie Prezydenta Rzplitej na mocy którego w okresie od 1 stycznia 1928 r. do 30 marca 1929 r. pobierany będzie nadal na cele równowagi budżetu nadzwyczajny dodatek w wysokości 10 proc. do uliszczanych w tym okresie podatków bezpośrednich, pośrednich, opłat stemplowych, podatków spadkowych, darowizn jako też od wpłacanych względnie przymusowo ściąganych zaległości wyżej wymienionych danin.

Powyższy podatek nie będzie pobierany od podatku dochodowego od uposażeń służbowych, podatku od lokali i placów nie zabudowanych, podatku majątkowego, daniny lasowej, opłat celnych i od podatków samorządowych.

Doskonały odbiór audycji przy znakom. zużyciu prądu gwarantujemy lampy detektorowe

RE 074
„TELEFUNKEN“

Wurób Tow. „OSRAM“

W poniedziałek, dn. 26 b. m. o g. 5 ej pp. odjedzie się w Domu Starców fundacji matki Konsztatów, Pomorska 54, uroczystość poświęcenia łóżka wieczystego imienia

Hilela i Elki małż. Altermanów,

ufundowanego przez Zarząd z okazji 40-o letniego jubileuszu Pana Altermana, jako Nadkantor Synagogi przy Al. Kościuszki. Na uroczystość tę zaprasza krewnych i przyjaciół Państwa Altermanów

Zarząd Łódzkiego Żydowskiego Towarzystwa
OPIEKI nad STARCAMI

LEKARZ-DENTYSTA

ZOFJA BIELAKOWSKA

b. długoletni asystent

Prof. Dr. A. Meissnera

W WARSZAWIE

(rozrywki, replantacje, leczenie dziąseł i zębów i t. p.)

Przyjmuję codziennie od 10—1 i pół i od 4—7-ej

przy ul. Kilińskiego Nr 113

róg Nawrot (winda czynna).

Sprzedaż zamknięcia

posiada się różne naprzód. Sprzedajemy za pół ceny wszystko to, co się nam podoba. Męska i damska garderoba letnia, kołdry, trykotaż, firanki. Szczególnie korzystnie: Chłopięce pakieta z kołnierkami letnimi i raz ubrania chłopięce w bogatym wyborze. Spieszcie! Zamykamy niebawem.

H. SZMECHEL I SYNOWIE SP. AKC.
Piotrkowska 164.

BALSAM
BENGALSKI
KARPIŃSKIEGO
ZNIECZULAJĄCY
SPRAWIA NATYCHMIASTOWO
ULGĘ W BÓLACH
REUMATYCZNYCH
ARTRETYCZNYCH
NEURALGICZNYCH

ELEKTRON

4-5 DZ. SIENKIEWICZA 39

SPRZEDAŻ MATERIAŁÓW

ELEKTROTECHNICZNYCH

SPECJALNY DZIAŁ

RAJOWY

RAJOWY

KRONIKA

GRUDZIEŃ

24

Data Wł. brzozy P.
Jutra Narodzenie Chr. P.
Wschód słońca 7.43
Zachód s. 15.18
Wschód ksi. 8.17
Zachód ksi. 16.31
Długość dnia 7.41
Ubytek dnia 0.18

Z okazji Bożego Narodzenia życzymy wszystkim Czytelnikom i Przyjaciółom naszego pisma

Wesołych Świąt

REDAKCJA.

Na marginesie.

Charleston słów.

Nene Zelten — nene Lieder — powtarzali wciąż żalostnie nasz dziadkowie.

Dziś mamy wprowadzić „inne” czasy — nie ma jednak zupełnie nowych piosenek. Nie można przecież uważać za hymn współczesności piosenkę o „Kajafku i jego kawałku”.

Tempo życia naszego nie ma jeszcze swojej metody, nie może złapać rytmu i dlatego czujemy się, jak rzeź piosenki ogona, każdego dysonansu, zgrzytu, szukając w nim chałwekowego brzydalimowej wrażliwości.

Harmonia dysonansu i sens nonsensu — jest wykładnią naszych aspiracji i upodobań.

Shimmy, charleston, black-bottom, blues — to egzotyczne goście, którzy stali się już obywatelami natrętami. Oczekujemy wciąż czegoś nowego, mowazego, bo nikt nie może nadziwić, nie umie złapać totusa i tempa.

Wszystkie prawdy zostały wypowiedziane, wszystkie piosenki wyspiewane, wszystkie desce wyoklepane, a nawet iły wszystkie — wypłakano.

I zatrzymał się człowiek na słowo — na zwykłym, codziennym słowie, które już dawno straciło siłę i majestat, a miało w sobie strach i sens pierwotny.

Zabawa w słowa! Co można zrobić z jedno- to niewinnym słowem? Działyśmy i szukały nowych wyrazów.

Powie nprz. ktoś: „miłość”. Ha! To grałak! W miłości można znaleźć „ość” i „oś” i „mość” i wiele innych świetnych słówek. Powie ktoś „wróg”. Ha!... róg, wór, rów i t. d. i t. d.

Słowa mają teraz nowy sens — rodzą inne, kryją w sobie nowe możliwości, czają się w nich niespodzianki.

Słowa tańczą charlestonem!

Ustanawiane są rekordy, wyznaczane nagrody, przyznawane premie — za największą ilość błędów, bezmyślnie z jednej matki zrodzonych.

Ludzie, którzy wyrażali dotąd swoje uczucia najgłębsze i myśli najsłodsze słowami, będą musieli porozumiewać się na migi, bo słowa — wielkie, ważne i treściwe słowa — straciły swą siłę żywotną i treść. Są tylko „słowniki” — wiele — wiele małych ślepych szczytów, spłodzonych nie w ekstazie i miłości, lecz z nudów.

Ale — umiemy z tym! Iść święta, bawmy się więc ochotczo, jak umiemy, i nie róbmy sobie zamartwiania, bo zamartwianie nie działa na trwanie.

A nie zapominajcie, że z samego „Bożego Narodzenia” można zrobić nieskończoną ilość nowych słów, jak: „niebo”, „bono”, „Andzia”, „woda”, a nawet — „Noro” i „rodzina”.

A więc — wesołych świąt!

Niech słowa tańczą charlestonem!

Valot.

Następny numer „REPUBLIKI” ukaże się we wtorek, dnia 27 b. m. o g. 6 rano

Tylko do 12 w po- łudnie

czynne są dziś urzędy.

We wszystkich urzędach państwowych i komunalnych, urzędowanie trwać będzie dziś, jako w dzień wigilijny, do godziny 12 w południe.

We wtorek rano rozpoczynają się zajęcia o zwykłej porze.

Wstrzymanie eksmisji domaga się związek lokatorów.

Z Warszawy donoszą:

Delegacja Zjednoczenia związków lokatorskich i sublokatorskich złożyła dyrektorowi departamentu ustawodawczego w ministerstwie sprawiedliwości memoriał w sprawach mieszkaniowych.

Związek domaga się w memoriale dla wszystkich mieszkań wstrzymanie eksmisji w okresie zimowym, rozłożenia na dłuższe raty spłaty komornego niezamierzonym i podjęcia walki z lichwą mieszkaniową, która przyczynia się w następstwach do eksmisji.

Obszernie porusza związek w memoriale sprawę zrujnowanych domów. Domy takie winny być zawczasu doprowadzone do porządku, a na odnawianie tych domów winny władze udzielać specjalnych pożyczek. W wypadku zaś przymusowego opróżnienia zrujnowanych lokali winna gmina dać eksmitowanemu tymczasowe miejsce zamieszkania. Po doprowadzeniu do porządku lokale mają być zwracane prawym właścicielom.

Bez zgody właściciela domu

nie wolno umieszczać anteny radiowej na dachu.

Z Warszawy donoszą:

Sąd najwyższy rozstrzygnął wczoraj zasadniczą i od dawna rodzącą szereg kolizji kwestię, czy lokatorzy mają prawo do umieszczania anten radiowych na dachu.

wbrew woli właściciela domu.

W danym wypadku chodziło o p. Rembelskiego, administratora domu przy ul. Marszałkowskiej, gdzie mieści się sklep z artykułami radiowymi. Właściciel sklepu zwrócił się do p. Rembelskiego z prośbą o zezwolenie na instalację anteny na dachu. Administrator odmówił. Wówczas firma radiowa założyła antenę wbrew jego woli.

Administrator polecił dozorcę zrzucić antenę, co też zostało spełnione.

Sprawa oparła się o sąd, gdzie p. Rembelski wystąpił o charakterze oskarżonego o uszkodzenie cudzego mienia (art. 547 k. k.). Oskarżyciele dowodzili, że prawo założenia anteny przy obec-

nym rozwoju potrzeb kulturalnych życia jest jednym z naturalnych warunków umowy najmu.

Sąd uznał, że właściciel domu ma prawo zjednać

zewnętrznej instalacji i anteny radiowej, założonej wbrew jego woli. A ponieważ przewód sądowy ustalił, iż oskarżony Rembelski nie uszkodził przy zdejmowaniu anteny, sąd wydał wyrok, uznając go od winy i kary.

Oskarżyciele założyli apelację. Sprawa przeszła przez wszystkie instancje i trafiła do sądu najwyższego, który

ostatecznie rozstrzygnął

sprawę, uznając słuszność wyroku w całej rozciągłości.

Motywy orzeczenia najwyższej instancji ogłoszone będą w styczniu 1928 roku. Dla szerokiego warstw ludności ma ta decyzja wielkie znaczenie, gdyż tezy sądu najwyższego mają moc ustawy.

Syn zabił ojca.

Wstrząsająca tragedia rodzinna przy ul. Dworskiej.

Wstrząsająca tragedia rodzinna rozegrała się w dniu wczorajszym po południu w domu przy ulicy Dworskiej 39. Mieszka tam rodzina niejakich Kacprzaków, składająca się z 68-letniego ojca Kazimierza, 50-letniej żony i 20-letniego syna również Kazimierza. W całym domu słynęli Kacprzakowie z tego, iż żyli z sobą w wielkiej niezgodzie, która źródło swe miała w niedostatku, trapiącym tę rodzinę.

Kazimierz Kacprzak ojciec był już człowiekiem zniechęconym, niezdolnym do pracy, wskutek czego musiał go utrzymywać żona, pracująca w fabryce. 20-letni syn Kazimierz nie miał chęci do pracy, przebywał stale w towarzystwie ciemnych elementów, oddawał się nałogowo pijactwu i maltretował starego ojca.

Los starego Kacprzaka był naprawdę godny poltowania. Maltretowany z jednej strony przez syna, z drugiej stale wysłuchiwać musiał wyrzutów żony, że musi ona na niego pracować. Wyprowadzony z równowagi, wszczynał kłótnie z żoną, które zazwyczaj kończyły się interwencją syna. Ten stawał zazwyczaj po stronie matki i niejednokrotnie zdarzało się, że

bił ojca.

Awantury u Kacprzaków często nie dawały spać po nocach sąsiadom. I oto w dniu wczorajszym o godzinie 5 po południu wydarzyła się

rzecz straszna.

Pomiędzy Kacprzakiem a żoną wybuchła znów kłótnia, która przybrała bardziej ostry, niż zazwyczaj charakter. Pomiędzy dziećmi a żoną doszło nawet w pewnej chwili do rękoczynów.

Na tę chwilę nadszedł właśnie syn. Nie wiele myśląc, chwycił stojący pod drzwiami ciężki but, podkuty i z całej siły

uderzył nim ojca w krzyż.

Stary Kacprzak zachwiał się i upadł, tracąc przytomność. Kacprzakowa, widząc, że mąż leży, nie dając znaków życia, wybiegła na korytarz, alarmując krzykiem sąsiadów.

Po chwili mieszkanie Kacprzaków zapelniono się ludźmi. Rzucono się na ratunek nieprzytomnemu, gdy jednak żadne usiłowania przywrócenia mu świadomości nie odniosły skutku, zawezwano pogotowie Kasy chorych, które po paru minutach przybyło na miejsce tragicznego wypadku. Zastosowano zastrzyki kamfory i digipuratum i natychmiast przewieziono Kazimierza Kacprzaka do szpitala św. Józefa. Po przewiezieniu do szpitala jednak

zmarł

w obecności lekarza pogotowia Kasy chorych.

Jak ustalono, śmierć nastąpiła wskutek pęknięcia kręgosłupa i przerwania mlecznej pacierzowej.

O wstrząsającym wypadku powie-

Sila i piękno

są ideałami naszego stulecia. W okresie regeneracji życia pragniemy wychować dzieci nasze nie na słabowitych, lecz silnych i pięknych ludzi, posiadających dość energii życiowej, by sprostać ciężkiej walce o byt.

Przez wzmocnienie organizmu zbliżamy się do tego celu.

powszechnie znany **Biomalz** ekstrakt drożdżowy, sporządzony z najczystszej i najdelikatniejszej słody jęczmiennego w połączeniu z naturalnym wapniowem kwasu gliceryno-losorowego, wzmacnia organizm i sprzyja tworzeniu się mięśni, nerwów, krwi i kości.

Miliony ludzi zażywają codziennie Biomalz! Doda on siłę i zdrowie!

Biomalz jest do nabycia we wszystkich aptekach i drogeriach po cenie 10. za puszkę 500 gr.

Ładną pogodę

będziemy mieli w święta.

Po wielu dniach silnych mrozów nadciągnęła fala ocieplenia.

W dniu wczorajszym mrozy w Europie znacznie już osłabły, ustępując swolna miejsca ociepleni, postępującemu ku wschodowi z nad Atlantyką.

Temperaturę nadzw. niską notowano jeszcze w południowej części Polski (Kraków — 10 st., Zakopane — 14 st. C.), dokąd spływa z gór chłodne, zimne powietrze, lecz na północy było w porównaniu z dniami ubiegłymi znacznie już cieplej. Włoc — 6 st., Pabek — 9 st., Odyń — 10 stopni C.

W Łodzi wczoraj o godzinie 8 rano zanotowano 2 stopnie poniżej zera, o godz. 12 w południe — 6 stopni, o godz. 7 wiecz. — 1 stopień.

Na 36 godzin

wstrzymano ruch towarowy na kolejach.

W okresie świąt Bożego Narodzenia wstrzymany będzie ruch pociągów towarowych od godz. 18 dnia 24 grudnia do g. 6 dnia 26 grudnia, z wyjątkiem pociągów, przewożących pnie transporty wojskowe z ludźmi, ładunków szybko się psujących i żywy inwentarz.

Rozporządzenie to wydane zostało z celu zapewnienia personelowi kolejowemu spożycia wigilij w domu.

Wszystkie dyrekcje przedkładały odpowiednie środki w celu zabezpieczenia od krańców wstrzymanych w drodze pociągów towarowych.

Dyżury w aptekach.

W dniu dzisiejszym dyżurują następujące apteki: P. Wójcickiego (Napierkowskiego 27), W. Danieleckiego (Piotrkowska 127), P. Brücklego i Cymiera (Wólczańska 37), Hartmana (Młynarska 1), J. Kahana (Aleksandrowska 80).

Treść Przeglądu Włóknieniczego „Republiki.”

DR. LESZEK KIRKIEŃ — Lata w manufakturze.

DYR. STANISŁAW SKONIECZNY — Bankowość polska.

DR. AD. MARKOWICZ — Bankructwa i niewypłacalności.

T. W. KRAUZE — Rekordowy przywóz bawełny.

ADW. ZYGMUNT ALBRECHT — Wapliwość władz skarbowych.

— Był włóknieniarza łódzkiego.

miono natychmiast władze policyjne, które przystąpiły do energicznego dochodzenia.

Syn-zbrodniarz został aresztowany i oddany do aresztu przy komendzie policji m. Łodzi. Ponura tragedia wywołała w całej dzielnicy przysięgające wstrząsanie.

Liczniki funkcjonują prawidłowo.

Akcja protestacyjna związku abonentów telef. nie odniosła skutku.

Należy obniżyć opłatę za instalację telefonów.

Telefon — instytucja narodziła się z koniecznością, pocztą i telegrafem, grająca najpotężniejszą rolę w naszym życiu gospodarczym, była zawsze przedmiotem żywego zainteresowania ogółu.

W związku z wysunięciem przed parą miesiacami przez P. A. S. T. projektu obliczenia licznikowego należności za korzystanie z aparatów telefonicznych, zajęliśmy wraz z prasą stołeczną stanowisko wyraźnie protestacyjne przeciwko zamierzeniom zarządu naszych telefonów.

Rzeczowe i słuszne argumenty podnoszone przez nas, jako też przez związek abonentów telefonicznych w Warszawie zostały przez władze miarodajne uznane: podniesiono kontyngent rozmów opłacanych ryczałtem, oraz znizowano stawkę za pojedynczą rozmowę ponadkontyngentową.

Dziś, w perspektywie kilku miesięcy od ustalenia opłat licznikowych, gdy ucichły nieco namietności, godzi się zbadać nasze telefony zarówno pod względem ich funkcjonowania, jak i pod względem opłat, oraz porównać sprawność ich i taryfę z instytucjami tego rodzaju zagranicą.

Przedewszystkiem, jeśli o wybuch spontaniczny oburzonego społeczeństwa Łodzi — należy zanotować fakt wielce charakterystyczny dla Łodzi i podkreślający dobitnie różnicę psychologii pomiędzy naszym miastem a Warszawą.

Powiedzmy sobie szczerze: szlachetne oburzenie Warszawy, jej „tysiącogłowe” wiece w cyrku, jej gorące manifesty „do wszystkich”, jej gromkie procesy sądowe i namętne memorjały — wszystko to odbiło się w Łodzi ledwie dosłyszalnym echem. Bowiem dla warszawian sprawa liczników stała się kwestią ambicji. Warszawa umieszcza w niej swój punkt honoru. Warszawa, której mieszkańcy dysponują znacznie większą dozą wolnego czasu, niż łodzianie, rozdmuchiwała tę sprawę do kwestji państwowego, zagrażającego naszemu życiu gospodarczemu, problematu. Warszawa wreszcie — owa rozkumoszowana Warszawa — w której telefon stał się nowożytną „kamapą” plotek popularyzacyjnych — odczuła najboleśniej wprowadzenie liczników pod względem najmniej nadającym się do głośnego nim argumentowania: warszawskim paniom odebrano narzędzie plotek i flirtów.

W Łodzi natomiast protesty Warszawy znalazły zaledwie słaby odźwięk. Łódź, widząc, że za towar, za który zwykła była od lat płacić stosunkowo bardzo niewiele, poczyniła dostawca żądać ceny wyższej, przedewszystkiem, jako dobry i dbały o swoje dobro kupiec, poczęła protestować. Usłyszawszy jednak, że towar ten mimo podwyżki, nabywa wciąż taniej niż gdzieś indziej i że ta podwyżka była właściwie wprost natury technicznej — szybko zamilkła, wysuwając od czasu do czasu rzeczowe obiekcje, dotyczące obliczania rozmów, funkcjonowania samych liczników, ich urządzenia i t. d.

Wyrażając owe obiekcje językiem, którym mówiłwa część ludności naszego miasta — Łódź nie mogąc być przy „miarze i wadze” zainteresowała się z punktu widzenia nabywcy wobec dostawcy, procedura, która się przy owej „miarze i wadze” odbywa.

Rzeczowe te zainteresowania Łodzi w zupełności zaspokoili dyrektor łódzkiego oddziału P. A. S. T.-y p. Ulejski, który zademonstrował dziennikarzom i przedstawicielom sfer zainteresowanych instalację liczników. Obiekcje Łodzi pod tym względem zostały zanulowane. Stwierdzić możemy, że liczniki w Łodzi pracują zupełnie normalnie.

Demagogja, tak żywny grunt mająca w Warszawie, nie weszła wcale na niwie łódzkiej. Mamy na to mało czasu i posładamy zbyt rozwinięty, trzeźwy zmysł kalkulacji kupieckiej.

Jednym z podstawowych argumentów, przemawiających za wprowadzeniem liczników (dziś wolno nam już o tych rzeczach mówić) jest fakt, że połączając abonentów na 3 grupy przyczynia się do popularyzacji telefonów i jest z

punktu widzenia społecznego sprawiedliwszy, a więc demokratyczniejszy, niż pobieranie od wszystkich jednej i tej samej dopłaty.

Taryfy w Polsce były niezwykle niskie (poprzednio to niżej danymi cyframi); podwyżka opłat była nieodzowna. Przy podwyżce ogólnej, jednokrotnie wysokiej należałoby obciążyć w równym stopniu telefony prywatne, co biurowe i publiczne.

Zważmy jednak, że większość rozmów przeprowadzana jest przez telefony dwóch ostatnich kategorii; one to jedynie powodują wzrost kosztów obsługi, konserwacji i eksploatacji wogóle. Przy jednokategorjowym tedy ujęciu opłat — „małomówni” (stosunkowo) ludzi prywatni musieliby pokrywać koszt, których sprawcami są „wielomówni” biura, instytucje i kawiarnie.

Argument ten dla nas, łodzian, rzucił się przedewszystkiem w oczy. Pan X. mający 20 osób personełu w biurze i używający telefonu 200 razy dziennie płaci tyle, co pan Y., chociaż Y. ma telefon w swoim mieszkaniu prywatnym i zaprasza przezeń wieczorem przyjaciół na herbatę, lub umawia się z nimi do kina, lub teatru!

Liczniki znoszą tę niesprawiedliwość.

Warszawski związek abonentów telefonicznych, pragnąc nadać sprawie „licznikowej” znaczenie ogólnopolskie, państwowe, wysunął ważki skądinąd argument, że P. A. S. T.-a jest własnością kapitalistów szwedzkich, którzy z polskich abonentów zrobili dla siebie dojną krowę.

„Polska Akcyjna Spółka Telefoniczna” jest dzisiaj instytucją o większość kapitału polskiego. Zarządza ona telefonami miejskimi w Warszawie, Łodzi, Lublinie, Lwowie, Białymstoku, Bydgoszczy i Sosnowcu. Eksploatację telefonów prowadziło poprzednio rzeczywiste i nawskroś szwedzkie towarzystwo telefonów. Podczas swojej wieloletniej pracy szwedzcy kapitaliści przyczynili się wybitnie do rozwoju popularyzacji telefonów w dawnym Królestwie Kongresowym — najwyższy gmach w Warszawie i działające po dziś dzień doskonałe telefony w stolicy mamy do zawdzięczenia tow. Cedergren. Trzeba mu tę sprawiedliwość oddać.

Z chwilą, gdy wygasła koncesja udzielona Szwedom — zostało utworzone w Warszawie nowe towarzystwo, obywatelskie P. A. S. T.-a o następującej repartycji kapitałów: 3/7 akcji przejęło państwo, 3/7 dawne towarzystwo Cedergren, zaś 1/7 zostało przeznaczone dla subskrybentów z pośród społeczeństwa.

Większość zatem akcji P. A. S. T.-y znajduje się w rękach rządu polskiego i obywateli polskich. Po dwudziestu zaś latach przysługuje akcjonariuszom polskim prawo całkowitego skupu akcji, będących w rękach obcych.

Jeśli o porównanie opłat telefonicznych u nas z zagranicą mowa, podać możemy dane następujące: w Berlinie jedna rozmowa kosztuje 10 fenigów, co wynosi 22 grosze; w Gdańsku, którym ceny ogólnie nie różnią się prawie wcale od cen w Polsce za rozmowę płaci się 15 fenigów — a więc aż 27 groszy, w Paryżu rozmowa kosztuje 50 centimów

t. j. około 17 groszy; krakowianie i stępcy pobierają 75 cent. i franka za rozmowę 3-minutową.

U nas za rozmowę z automatu miejskiego opłaca się 15 groszy; w opłatach zaś od abonenta liczy się 6 groszy i njema prócz automatów, — gdzie chodzi o niezajmowanie przez jedną osobę zbyt długo aparatu — ograniczenia pod względem trwania rozmowy.

Kto zna stosunki panujące w tym względzie we Wiedniu, w Berlinie, a przedewszystkiem w Paryżu, ten potrafi w całości uznać sprawność telefonów nie tylko warszawskich, ale następujących im telefonów łódzkich. O tem nie powinniśmy zapominać: błądany często nad tem, co swoje, nie wiedząc, że na Zachodzie, gdzie wydaje się nam wszystko lepszym i doskonałym — jest często gorzej: jest źle, gdy u nas, jest dobrze.

W związku właśnie z owym doskonałym pod względem technicznym funkcjonowaniem aparatów telefonicznych w stolicy i Łodzi, niesłusznym wydają się nam zarzuty wysuwane przeciwko wadliwej pracy liczników. Liczniki to są martwe automaty. Pracują one najzupełniej automatycznie, notując każdorazowo połączenie, które w danej chwili telefoniczka przeprowadziła. Jednym słowem licznik jest maszyna, która w żadnym wypadku błędów robić nie może.

Stany Zjednoczone Am. Północnej wprowadziły pierwsze liczniki telefoniczne. A przecież liczą one największą liczbę telefonów na stu mieszkańców. Cyfra ta sięga piętnastu aparatów na stu mieszkańców, podczas gdy w Europie wynosi ona przeciętnie dwa aparaty na stu mieszkańców.

Jeśli o Łodzi samej mowa — warunki techniczne wymagały absolutnie zmniejszenia rozmów. Ta bowiem droga można było — biorąc pod uwagę szczupłość obecnej stacji — przyłączyć nowych abonentów do sieci. Odciałyło się to dzięki temu w pewnym stopniu mocno przepracowane ostatnio telefonistki — kierując ich uwagę miast na dokonywanie liczących połączeń wśród nieznacznej stosunkowo liczby aparatów, — na mniej liczne połączenia między większą ilością aparatów.

Wysuwając dziś szereg argumentów za licznikami nie zapomnijmy o jednym dającym wymogu, który coraz natężniej nasuwa się wraz z rozwojem sieci telefonicznej.

Należy obniżyć opłatę za instalację, lub rozłożyć ją na raty. Spełnienie tego desideratu, który jest postulatem najpierwszym szerokich sfer Łodzi przy równoczesnym racjonalnym stosowaniu liczników zapewni szeroki i pomyślny rozwój tedefonii w Łodzi.

Miejmy nadzieję, że wraz z otwarciem budującej się obecnie przy Alei Kosciuszki stacji automatycznej, desiderat wspomniany zostanie przez PAST-ę w szerokim zakresie uznany.

Prócz tego, co powyżej zauważyliśmy, stwierdzić w końcu możemy, (po osiągnięciu informacji u źródeł miarodajnych) że wprowadzenie systemu licznikowego jest przesadzone i rząd wydanego zarządzenia nie cofnie.

SUCHARD
wzmocnia mięśnie
uspokaja nerwy!

Przekonałam się o dobroci

SUCHARD
Milka-Kat
CHOCOLAT AU LAIT
ET NOISETTES.

najlepsza w świecie
czekolada mleczna
z orzechami

Suchard
MILKA - VELMA - BITTRA
OD PRZESZŁO 100 LAT UZNANE ZA NAJLEPSZE W ŚWIECIE!

Ratujcie włosy.

Nawet zupełnie łysi mogą odzyskać i ładne włosy, używając balsamu na porost włosów, który zapobiega wypadaniu, niszczy łupież, usuwa swędzenie głowy i pobudza do życia obumarłe cebulki włosów, również perfumy, mydła, pudry, wody kolońskie i inne kosmetyki krajowe i zagraniczne po cenach najniższych.

Do nabycia w Składzie Aptecznym
H. Hermalina, Piotrkowska 11
UWAGA: najoryginalniejsze podarunki gwiazdkowe.

Gry hazardowe

w cukierniach i restauracjach.

Od dłuższego czasu krążyły po mieście wieści — że w całym szeregu cukierni i restauracji w samym centrum miasta uprawiana jest potajemna hazardowa gra w karty, domino, kości, a nawet i ruletkę.

Władze policyjne roztoczyły nad lokalami tem baczna obserwację, w dniu onegdajszym zaś dokonały obławy.

W godzinach wieczornych silnie oddziały policji śledczej otoczyły cukiernię „Bristol“ przy ulicy Piotrkowskiej 30, kawiarnię „Astorja“ przy ulicy Piotrkowskiej 27 oraz restaurację Szmulę Bremana, przy ulicy Zawadzkiej 6. Wywiadowcy z komisarzami na czele wkroczyli do wnętrza wymienionych lokali.

Wśród obecnych w lokalach tych gości wyniki nieopisany popłoch. Podano ich osobistej rewizji, przyczem okazało się, że wielu osobników nie posiada przy sobie dowodów osobistych, zatrzymano ich przeto i doprowadzono do komisariatu, w celu ustalenia tożsamości.

Pastilles VALDA
zapobiegają wszelkim
dolegliwościom,
wywołanym przez
zimno, katar i kury.
Sprzedawca w aptekach
i składach aptecznych.

Trzy środki dla waszych dzieci

Hygienol — idealny puder dla dzieci

Hygienol — mydło antyseptyczne

Hygienol — krem dziecięcy
utrzymujący w zdrowiu Wasze
dziecko, zapewniając mu hy-
gienę ciała.

RADJO CZYNNY
MINERALNA WODA STODOLA
MORSZYŃKA
POLEPIA APETYT.
TRAWIENIE

Szkoła śpiewu solowego

DR. GŁUCKI

Śpiewność operowa, czysta Z. A. S. P.
Stawianie głosu — dykcja — entzia — reper-
tuar operowo-operalny i estradowy.
Łódź, Aleja 1 Maja 65. I p. — dojazd tramw. Nr. 17.

„Gwiazdkowa“ literatura dramatyczno-komediowa.

W roku bieżącym wydawnictwo „gwiazdkowych“ jest znacznie więcej, niż w latach ubiegłych. Jest godne uwagi, że wydano moc utworów z zakresu literatury dramatycznej, przyczem cały szereg utworów teatralnych ukazał się w nowej edycji.

Pozwoliłem sobie wynotować kilka z nich ze względu na ich całkowite

Sródmieście będzie skanalizowane już w ciągu przyszłego roku. Właściciele nieruchomości bronią rynsztoków

Jednym z najpoważniejszych zagadnień naszego samorządu — to budowa kanalizacji i wodociągów w Łodzi. Przysłowiowo brudne miasto, zaniebane niemal od początku swego istnienia, po skanalizowaniu zmieni zupełnie swój wygląd zewnętrzny i upodobni się do miast zachodnio-europejskich.

Zdają sobie z tego sprawę wszyscy, ale jakoś nie wierzą w realizację tego zagadnienia, o tak potężnej doniosłości dla naszego miasta.

— No dobrze — mówi ten i ów — kopia, kopia i jak dotychczas nie nie wykopal.

Otóż są w grubym błędzie. Zrobiono bowiem dotąd bardzo wiele, znacznie więcej aniżeli sobie wszyscy wyobrażają.

Nie chcemy mówić głośno, a więc, by zaspokoić ciekawość naszych czytelników, by przekonać ich, że sprawa kanalizacji w Łodzi to nie muzyka dalekiej przyszłości, udajemy się do naczelnego inżyniera Skrzywana, by od niego zaczerpnąć szczegółów i informacji.

I oto, jak się dowiadujemy, dotąd wykonano bodaj, że najważniejsze prace. Od początku robót do chwili obecnej zbudowano 22.797 metrów kanałów i 2.710 metrów rowów i regulacji.

Postaramy się to wyjaśnić pogłębionym. Rozpoczęto pracę w roku 1925 od ulicy Kopernika (zbieg Towarowej) do Żeromskiego, przez Zamenhola, Nawrot do Kilińskiego, od Kilińskiego do Przejazdu dalej do Piotrkowskiej, stamtąd do 6-go Sierpnia, Gdańska przez Zieloną do 6-go Sierpnia, dalej Leszno, 28 p. Strz. Kan. do Podlesnej po Łakowej i Karolewskiej do wylotu t. i. zbiegu Kopernika i Towarowej.

Jest to krag, obejmujący niemal połowę śródmieścia, wewnątrz którego położone ulice również już zostały skanalizowane.

W przyszłym roku objęte zostanie już całe śródmieście. A więc od zbiegu ulic Karolewskiej i Towarowej, po Towarowej wzdłuż dworca kaliskiego do Nowo-Cegielnianej, całą Nowo-Cegielnianą i Cegielnianą do Dąbrowskiego,

przez Narutowicza do Sienkiewicza. Jest to drugi krag, zamykający prócz wyżej wymienionych ulic również Lipowa, Żeromskiego, Gdańska, Wólczańska, Tad. Kościuszki i Zachodnią, Piotrkowską, Wschodnią, Piwowarską i plac Dąbrowskiego.

W ten sposób w przyszłym roku skanalizowane będzie całe śródmieście. Na tem jednak nie koniec.

Bo oto zbudowano już od zbiegu ulic Karolewskiej i Towarowej kanał biegnący do rzeki Karolewki, gdzie znajduje się burzowy wylot dla prowizorycznego wypuszczenia ścieków. Nadto zaś dalszy ciąg kanału przeprowadzono aż do Lublinka, gdzie rozpoczęto budowę wielkiej stacji oczyszczania ścieków, która połączona będzie kanałem z rzeką Ner.

Ten kanał jednak jest jeszcze zamknięty i uruchomiony będzie dopiero w lipcu 1928 roku, kiedy ukończona zostanie budowa stacji ściekowej na Lublinku, a zamknięty zostanie natomiast wylot burzowy do rzeki Karolewki.

W przyszłym roku tedy śródmieście będzie już zupełnie skanalizowane i ścieki spływać będą do Nera.

Widzimy więc, że zrobiono dotąd bardzo wiele, wykonano gros robót pierwszej serii.

Już obecnie sieć kanalizacyjna jest częściowo uruchomiona. Zbudowano mianowicie 32 studzienki tłoczne, które zbierają wszelkie ścieki. Rynsztokami na ulicach skanalizowanych nie płynie już nic, wszelkie ścieki wpadają do studzienek i

plyną kanałami podziemnymi.

Z tego to względu, gdy poprzedni magistrat nakazał zabrukowanie ulicy Nawrot, inż. Skrzywan zwrócił uwagę, że brukowi można nadać profil płaski i na nie pozostawiając rynsztoków, jak to ma miejsce w miastach skanalizowanych.

Magistrat zgodził się początkowo na ten projekt, lecz na skutek usiłowań zabiegów właścicieli nieruchomości zdecydował się w końcu tego nie robić.

Chodziło o to, iż właściciele nieruchomości nie chcą wyłożyć pieniędzy na przyłączenie domów do sieci kanalizacyjnej, używają rynsztoków do wypuszczenia w nocny filtrów asenizacyjnych.

Wskutek tego nacisku z ich strony pozostawiono rynsztoki, aczkolwiek można na wszystkich ulicach już skanalizowanych zmienić bruk, kasując rynsztoki.

Dotychczas już 15 domów zgłosiło swe przyłączenie do sieci kanalizacyjnej. Jest to oczywiście jeszcze bardzo mało, ale tłumaczyć to należy dość poważnymi kosztami z tem związanymi.

W roku 1928 ma się wykonać 12 kilometrów kanałów. Należy zwrócić uwagę, iż w roku bieżącym zdołano tylko zbudować za te same fundusze 6 kilometrów, ale wykonano nadto, jak już zaznaczyliśmy, duże kolektory, które pozwoliły na prowizoryczne uruchomienie sieci. Podczas bowiem, gdy w roku bieżącym 3 odcinki robót znajdowały się za miastem, a 2 tylko w mieście, w roku przyszłym za miastem znajdować się będzie tylko 1 odcinek przy budowie stacji oczyszczania ścieków na Lublinku, w mieście zaś uruchomione będą 4 odcinki.

Finansowo budowa kanalizacji przedstawi się w ten sposób, iż roboty obliczone są na 4 i pół miliona dolarów,

za które ma być wykonanych 118 kilometrów kanałów.

Rocznie na budowę kanalizacji wydatkuje się 4 miliony złotych, a więc po upływie 8 lat robota będzie wykonana całkowicie t. j.

całe miasto wraz z przedmieściami będzie już skanalizowane.

Oczywiście robota ta może być wykonana dużo wcześniej. Zdaniem inż. Skrzywana jest to możliwe w dwóch wypadkach. Albo można uzyskać jakieś specjalne wielkie sumy, które pozwolą na intensywniejszą pracę, albo też przez stopniowe przyłączanie domów do sieci, co da magistratowi nowy dochód w wysokości 1 miliona zł. rocznie i tą drogą praca byłaby znacznie przyspieszona.

W przyszłym roku, kiedy stacja oczyszczania ścieków na Lublinku będzie już czynna, i nastąpi oficjalne uruchomienie sieci kanalizacyjnej, nie trudno będzie sumę tę zebrać.

A w dalszym ciągu po całkowitem wykonaniu kanalizacji, przystąpi się do budowy wodociągów. Ta sprawa już będzie w daleko wyższym tempie prowadzona, gdyż dochody z kanalizacji pozwolą na wykonanie jej w krótkim stosunkowo czasie.

Nie jesteśmy więc już dalecy od końca budowy. Tembardziej, iż nowy magistrat postanowił dotrzeć wszelkich starań, by potężne dzieło kanalizacji w Łodzi doprowadzić jaknajrychlej do rezultatu.

cie zmienioną szatę zewnętrzną.

„Wyzwolenie“ — dramat St. Wyspiańskiego. Nakładem — P. S. L. „Wyzwolenie“. Przedmowa b. wice-marszałka Woźnickiego i b. posła Wyrzykowskiego wyjaśnia wiele zawilich symbolów tego misterjum ze specjalnym uwzględnieniem okresu przedwyborczego. Sen. Woźnicki oświadcza w konkluzji, że Polska nie powstała z niczyjej łaski, a pos. Wyrzykowski, że łaski powiat — c'est moi!

Nowi panowie — komedia de Fiersa i Croisset'a. Nowe wydanie nakładem prezydium magistratu z portretami: pp. Ziemięckiego, Welińskiego i Rapalskiego.

Radość kochania — komedia Verne-illa. Nakład wykukany przez P. P. S. i N. S. P. P. W specjalnie dopisanym epilogu ówierkania miłosne pp. Rapalskiego Kuka. W krzakach podglądają pp. Milman (Bund) i Szyfman (Poale-Sjon).

Królowa Blarritz — komedia Hemingway'a. Jubileuszowe wydanie Prawicy Narodowej. Specjalnie polecane dla młodzieży i obojga płci i bez płci.

„Księżniczka Niezłomna“ — tragedia Calderona — Słowackiego. Z portretem dr. Fichny, zdjętego w 25-krotnym powiększeniu na 50-piętrowym „drapaczu nieba“. Liczne pozostałe egzemplarze do nabycia z opustem 98 proc. z powodu płaży enperowskiego wydawnictwa.

„Wesele“ — dramat Wyspiańskiego. Nowe specjalne wydanie konserwatywnych ortodoksów; rytualnych kohn-serwatystów.

Maria Stuart — tragedia Szyllera. Z przedmową i portretem radnej Piechotkówny. Do każdego egzemplarza dołącza się 10 pigulek przeczyszczających wynalazku Wiktora Groszkowskiego.

Upiory — dramat Ibsena. Nowe wydanie sejmowe nakładem b. posłów: Kucharskiego, Witosa, Klernika, Popiela, Koriantego i innych.

Dzika Kaczka — dramat Ibsena. Nakładem Syndykata Dziennikarzy w Łodzi.

Zywy trup — dramat Tolstoja. Wydanie Wincenty Witos. W pięknej świątecznej oprawie obficie zakrapianej alkoholem.

30 lat życia szlifiera — popularna sztuka ludowo-narodowa z „rozwojowem“ śpiewkami, skomentowana przez dr. Dy-mowskiego, skorygowana przez sędzięgo śledczego w Warszawie.

Wróg ludu — dramat Ibsena. Luksusowe wydanie „Lewiatana“ z portretem p. Andrzeja Wierzbickiego w złotej ramce.

Dzieje grzechu — dramat Żeromskiego z przedmową Władysława Grabskiego o jego dwuletnich rządach w Polsce.

Uśmiech Iosu — komedia Perzyskiego. Wydanie Bolesława Gorczyńskiego ilustrowane dziesięcioma portretami znakomitego filozofa Azaisa.

W. LAK

CASINO

Dziś i dni następnych

Dziś i dni następnych

Arcydzieła filmowe wszechświatowej sławy. Dramat miłości i poświęcenia
podług nieśmiertelnej powieści hr. LWA TOLSTOJA

„Zmartwychwstanie”

Reżyseri: hr. ILJA TOLSTOJ (syn) i EDWIN CAREWE.

W rolach głównych:

uroczo piękna **Dolores del Rio** i imponujący **Rod la Rocque** tragik

Ciemna droga lekkomyślnej miłości. — Wielka epopeja odrodzenia duszy kochałce. —
Hulanki i rozpusta oficerów carskiej gwardii. — Nędza dalekich „etapów” na Syberji.
Przejmujące obrazy z kopalni w katordze.

Przed oczyma widza przepływają sceny, które nie mają równych w historii kinematografii. —
Gra artystów to szczyt tego, co może dać teatr, lub ekran, to nowe wytyczne w dziejach kine-
matografii. — Połączenie pierwiastków dobra i zła, niewinności i zepsucia, upadku i wyzwolenia
podnoszą treść do punktu najwyższego zaciekawienia. — Scenariusz skomponowany przez syna
wielkiego myśliciela czaruje w swej romantycznej prostocie. — Duch epoki świątynie oddany.

UWAGA! Specjalnie zaangażowany znakomity chór rosyjski wykona słynne
„Pieśni Katorgi” z w. Kandalnija Pieśni.

Akcja wyborcza.

Spisy zostały już sporządzone.

Onegdaj prezydent Ziemięcki polecił
przedstawić sobie wykonczone już pier-
wsze dwa egzemplarze spisów wybo-
rów i przejrzał je, porównując z li-
stami właścicieli domów.

Po przejrzeniu p. prezydent zgodnie
z ustawą podpisał spisy, zamykając je
w ten sposób.

Jak wiadomo, przy obecnych wybo-
rach obwodowe komisje wyborcze mie-
ścić się będą w tych samych lokalach
co przy wyborach do rady miejskiej, a
więc przeważnie we wszystkich loka-
lach szkół powszechnych.

W związku z powyższymi inspektor
szkolny, na skutek polecenia kurator-
jum, zawiadomił kierowników szkół by
kiedyś swe oddziały do dyspozycji komisji
obwodowych, zarówno w dniach wło-
żenia spisów jak i w obu dniach wybo-
rów do sędziów i sędziń.

Tragiczna śmierć żony sędziego Sądu Najwyższego.

Z Warszawy donoszą:

Zbyt długo żyliśmy w strasznym na-
pięciu nerwów podczas wielkiej wojny,
zbyt mocno przełom dziejowy wstrząsnął
naszymi duszami, zbyt głębokie brzozy
wyorał w nich lemieś ciężkich przeżyć.

To wszystko już przeszło, ale we wnętrzu
jaźni żyje wciąż i draży ją, niby
czerw drzewo, i dlatego w pewnej chwili
wali się ono i ginie.

Olno mieszkania na trzecim piętrze
otwarło się z trzaskiem. Zamajaczyła w
ciemnym otworze jakaś sylwetka w bie-
li i runęła w przepaść.

Legła na bruku z roztrzaskaną głową,
z połamanymi kośćmi. O ratunku
nie mogło być mowy.

Zgasło młode życie, przeszło w nie-
byt. Zgnębiony dotkliwą nerwicą organizm
przestał czuć i cierpieć.

Ale jak straszne cierpienie spadło na

tych, którzy pozostali? Co pocieszy w
strasznym nieszczęściu męża? Co osie-
rocony człowiek powie dzieciom, — 5-le-
tniemu Stasiowi i 3-letniej Teresie, wzy-
wającym napróżno mamy...

Zamiast niej, na zew dzieci, czarne
widmo nieszczęścia wkroczyło do ich
pokoiku.

Zalobna kropa spowije drzewko wigi-
lijne sierotek.

Dziś o godz. 9-ej rano z okna miesz-
kania na 3-em piętrze w domu nr. 31
przy ulicy Żółkiewskiej wyskoczyła na bruk
dziedziczka Teresa Słowińska, lat 32, żo-
na sędziego Sądu Najwyższego.

Śmierć nastąpiła momentalnie. Przy-
czyną tragicznego czynu była ciężka cho-
roba nerwowa, na którą k. p. Słowińska
cierpiała od dłuższego czasu.

Zmarła oświadczyła dwoje sioleczek
dziatek.

„Czary”.

Bohaterski szwadron.

Tom Mix, król cowboyów, który
wstepnym bojem zdobył sobie publicz-
ność całego świata, króluje obecnie na
ekranie kina „Czary”. Imponująca potę-
ga stalowych mięśni, niezwykła brawu-
ra konnej jazdy, budzi zachwyt, gran-
żący z uwielbieniem widzów.

Jeżeli cowboje światowi są tak go-
rąco okłaskiwani przez zwolenników
ich, to chyba niema się czemu dziwić,
jeżeli Tom Mix, najslawniejszy wśród
cowboyów filmowych, jest frenetycznie
okłaskiwany przez kinowidzów.

Wdzięczna i pełna oryginalnych, nie
szablonowych tricków i powściągnięta akcja
toczy się na przepysznym tle.

Sylwetka młoda jest wprost kapi-
tała w momencie walki z najemnymi zbro-
jami.

Fantastyczna cokołwiek treść po-
siada tyle wdzięku, iż zupełnie zapom-
na się, iż siedzimy w kinie.

Tajemnicza śmierć 16-letniego chłopca.

Wstrząsający wypadek wydarzył się
w dniu wczorajszym w fabryce firmy
Sz. Rozenblatt przy ulicy Karola 36.
W fabryce tej zatrudniony był od pewne-
go czasu 16-letni robotnik Jan Hadrjan
zamieszkały przy ulicy Wyznera 20. W
dniu wczorajszym o godzinie 8 rano,
gdy przybył do pracy i stanął przy ma-
szynie zachwiał się nagle i padł nieprzy-
tomny na ziemię. Przerazeni towarzysze
pracy rzucili się ku niemu i stwierdzili
ze zgrozą, że chłopiec nie żyje. Zawe-
zwano natychmiast pogotowie Kasy Cho-
rych, którego lekarz narazie przyczyny
śmierci nie ustalił. Istnieje jednak przy-
puszczenie, iż Hadrjan zmarł wskutek
otrucia. Najwidoczniej popełnił on za-
mach samobójczy. Zwłoki przewieziono
do sekcji przy ulicy Łąkowej,
gdzie sekcja sądowo-lekarska ustali
przyczynę śmierci Hadrjana. (p).

OFIARY.

Na Dom Sierot, Północna 38, zamiast kwia-
tów z okazji urodzin p. Heleny Winter, Karolina
Czapkowska — 5 zł.

**Dlaczego tylko polskie
radiosłuchawki**

POLMET?

Odpowiedź daje porównanie czułości
tych lekkich a przym-
wyjątkowo trwałych słuchawek z innymi
Nagrodzone złotymi medalami na wystawach
radiowych w Krakowie i Poznaniu

Do nabycia wszędzie

Fabr. Biuro Sprzed.: Warszawa,
pl. Dąbrowskiego 2, telef. 123 99.

Lohse'go

Mydło z Mleka Liliowego
Eau de Lys de Lohse

Wspaniały puder w płynie
z mleka liliowego
we wszystkich odzieniach
uodżałowania i komercyjnej
niedzieli miękkość.

Ostrzeżenie przed fałszywkami.

KARL DANE nr.

Parada rekrutów
najbliższy Grand-K na
szlagier

Najodpowiedniejszy podarunek gwiazdkowy:

Oryginalne zagraniczne aparaty

SCHAUB

LOEWE

BADOF

Bezwzględna selekcja. — Idealna czystość tonu.

Części składowe oraz komplety
aparatury najnowszej konstrukcji

Ładowanie akumulatorów. — Porady techniczne.

RADIO AUDION

Łódź, Traugutta 1, (gmach Grand-Hotelu) Tel 53-71.

IV POWSZECHNA WYSTAWA DROBIU
W ŁODZI.

Jak już zaznaczono w dziale ogłoszeniowym,
rozpocznie się tegoroczna powszechna wystawa
drobiu w salach Helenowa dnia 6-go stycznia
1928 i trwać będzie 3 dni, t. j. do 8-go stycznia
włącznie. — Należy zaznaczyć, że poprzednie
wystawy cieszyły się zawsze jaknajwiększym
powodzeniem, wobec czego i w tym roku hodo-
wcy nasi dołożyli starań, aby w zupełności
zadowolnić Sz. Publiczność. — Nadmieniamy je-
dnocześnie, że tylko kilka miejsc jest jeszcze
wolnych i prosimy przeto pp. hodowców we
własnym interesie zabezpieczyć sobie takowych.
Sekretariat czynny jest codziennie od godz. 2-ej
do 8-jej wiecz. przy ul. Piotrkowskiej Nr. 243.
— Oprócz tego przyjmują zgłoszenia pp. Alfred
Schepe, Rzgowska Nr. 10 (tel. 43-43) i Miszew-
ski i S-ka, drukarnia, ul. Piotrkowska 111 (tel.
7-76).

OFIARA 28 P. S. K.

Dowódca pułku, korpus oficerski i
podoficerowie 28 p. Strz. Kan. „Dzieci
Łodzi” zamiast życzeń świątecznych i
noworocznych złożyli 123 zł. 15 gr. na
Sierociniec, zakład dla sierot po poleg-
łych żołnierzach.

Co wolisz? — spytał władca boha-
tera. — Moją córkę za żonę, pół mego
królestwa, czy też szklankę herbaty?
— Herbaty, o ile to będzie herbata

LYONS'a

— zawołał z zapalem rycerz.

Na wielką **Maskaradę Sylwestrową**

W Sal F inharmonji są już do nabycia bilety
w cukierniach W-go Gostomskiego o, Piotrkowska 78
Komara Piotrkowska 63

Jeden rząd-jedno państwo.

W Niemczech wzrasta na sile prąd, zmierzający do połączenia państw Rzeszy w jedną całość państwową.

(Specjalna służba korespondencyjna Republiki).

Berlin, w grudniu.

Droga z Genewy do Warszawy — nie wiedzie normalnie przez Paryż i Berlin. Jeżeli się jednak w cichem i nudnem mieście nadlemańskim słyszy, że w Paryżu jest szereg nowych, wspaniałych rewolucyj, że Josephina Backer otworzyła własny dancing, że Maurice Chevalier powrócił z Londynu, a że w Berlinie dzieje się wiele w polityce, jako że w maju będą wybory do Reichstagu — trudno się w tym stanie rzeczy dziwić korespondentowi politycznemu, że stała w Genewie w pociąg idący nie przez Żurich i Wiedeń do Kolon, ale przez Belgardę i Dijon — do Paryża na dwa nocne postoje.

Potem zaś już jest droga tylko jedna — przez Kolonję do Berlina.

Taki i mnie los spotkał.

W tygodniu po zakończeniu sesji genewskiej, był oglądania wytwornej sylwetki i myślicy oblicza pana Walde-mara — znalazłem się... w łóżu prasowym, sejmu pruskiego w Berlinie.

„Natura wilka ciągnie do lasu” — taką kiedyś głęboką sentencję wypisywałem w dzieciństwie na lekcji kaligrafii — a lekkożylna ta czynność zemściła się potem srodze.

Uwierzywszy, że nie mogę żyć bez parlamentu, kulturowo, kombinacji, dyskusji, interpelacji, „zwischenruffów”, bufetu i stenogramu, pozbawiony — nie-uczesny sprawozdawca parlamentarny — tego wszystkiego w Warszawie — poszedłem pocieszyć się do sejmu w Berlinie.

Nie przemawiał poseł Stroski o Lo-carno, ani poseł Kortanty o przemyśle niemieckim, ani poseł Czapiński o księ-żach, ani poseł Wyrzykowski o Władysławie Grabskim. Nie przemawiał też po-seł Potoczek o wywozie świń, poseł Ma-lupa o wywozie jaj, poseł Pluta o nawo-żach sztucznych i naturalnych — oprócz tego było wszystko jak w Warszawie.

Mieło postów na sali, a dużo w bufe-cie, długie mowy do stenografów, helas na sali, czytanie gazet podczas przemó-wień — słowem: tout comme chez nous.

Rozkwit czystego parlamentaryzmu i motywowanie faktami istotnej koniecz-ności trwania tej formy rządów...

A nagle stało się coś ciekawego.

Przy załatwianiu budżetu Prus na rok nadchodzący dyskusja weszła na tory nieoczekiwane. Szybko załadniła się sala i łóża prasowa. Padły słowa, że skończyć trzeba z istnieniem Rzeszy nie-mieckiej, jako związku państw i stwo-rzyć jedno państwo — jednolite.

W sejmie pruskim, a więc właśnie regionalnym, gdzie siłą rzeczy idea unji powinna natrafiać raczej na opór, niż na grunt podatny — zaczęto z trybuny mó-wić o całkowitem zjednoczeniu Niemiec.

Poseł demokratyczny Falk zainaugu-rował wielką dyskusję o

„Einheitsstaat”

wywołując niesłychaną wrzawę o-burzenia na ławach nacjonalistów. Ale bo też dał dowód wielkiej odwagi, ryzy-kując w sejmie pruskim zdanie:

„Niemcy muszą żyć — choćby Prusy zginąć miały!”

Z rozmów, jakie miałem sposobność przeprowadzić z dzennikarzami niemie-czy biorąc — stanowiące tendencje uni-tarne zwalczać.

czkami jeszcze podczas trwającej dysku-sji, a z szeregiem posłów — po jej zakon-

czeniu — doszedłem do przekonania, że myśl o zlikwidowaniu blisko trzydziestu państw niemieckich, tworzących w tej chwili Rzeszę niemiecką — jest za-gadnieniem kapitalnem w tej chwili w Niemczech.

Bardziej oświecone, w przyszłość pa-trzące, niemieckie koła polityczne wi-dzą „Einheitsstaat” jako konieczność, której moment realizacji zbliża się nie-uchronnie, pod naporem wypadków, niezależnie zupełnie od woli samego spo-łeczeństwa i jego jednostek kierowni-czych.

Przywódcy polityczni demokracji nie-mieckiej uświadomili sobie całą grotes-kowość trwania drobnych państw, posiadających swe rządy, we sejmy, swoich nacjonalistów, swój patriotyzm — wszystko działające odśrodkowo i szkodliwie, jeżeli o całość Rzeszy nie-mieckiej chodzi.

Spostrzeżono się przecież, że o ile przed wojną i rewolucją można było ambicjami dynastycznymi usprawiedli-wić istnienie takich państw jak prze-różne Schaumburg — Lippe, Hessen — Nassau, Mecklenburg, Baden — Baden, Oldenburg i tyle, tyle innych — to obe-cnie tolerowanie takich kłopotliwych państw w formie republik, liczących łącznie samych tylko posłów do sejmów

2570 osób — jest czemś równie szkodli-wem jak nienormalnem i śmiesznem.

Z wyjątkiem bodaj Prus, Saksonii i Bawarii — to wszystko państwa wiel-kości jednego starostwa polskiego!..

A każde ma premiera, ministrów, mi-nisterstwa, urzędników, biurokrację, sejm...

Groteska!

Przeswiadczenie o grotesce tej jest już w tej chwili bardzo głęboko zakorze-nione w Niemczech.

Powiedzenie sejmu pruskiego, na któ-rem miałem się przypadkiem znaleźć — dowodnie musiało o tym przekonać.

Do głosu zapisał się premier Prus, p. dr. Braun.

I jego to właśnie przemówienie by-ło — dla mnie przynajmniej — niespo-dzianką największą. Przecież już kto jak kto — ale premier jednego z państw niemieckich winien był, normalnie rze-

Premier Braun jednak już na samym wstępie przemówienia, nawołując do wywodów posła Falka, stwierdził, że zagadnienie „Einheitsstaat” jest obja-wem rozwoju przymusowego, samostne-go.

— „Zwangslaufende Entwicklung”.

Premier Braun w całym przemówie-niu swoim, przyjął zresztą bardzo

nieprzychylnie przez niektórych prus-kich, postawił sprawę „Einheitsstaat” jako kwestię czasu przyszła. Nie postawił jej ani przez moment jedną pod inną zapytania, ostateczności w swem momencie istniejącej, która obciążała się koniecznością — już tylko kwestią czasu — i... stała się w rzeczywistości.

„Die Dinge sind oft ähnlich, als der einzelne Menschensinn” — to zdanie — niepozbywające refleksji poetyckiego filozo-ficznego fatalizmu — jest bardzo mową premiera Brauna.

Dziś?

Dziś? Jedynym wyjątkiem do dyktanda do zlikwidowania federacji niemieckiej i stworzenia — w niedalekiej przyszłości — jednolitego państwa nie-mieckiego — jedynym mędrcem i jedynym parlamentem świata trzydziestego!

Z dyktand, które wygłaszałem w sejmie pruskim, wynika, że motorem pra-cy do tej kapitalnej przemiany są we-rodzi gospodarcze przedewszystkiem.

Zwolennicy zjednoczenia Niemiec powołują się stale na wywody prezesa związku miast niemieckich, p. Mulerta, który w kręgu reprezentowanych przez siebie samorządów twierdzi i twierdzenia swego dowodzi, że nadmiar rządów sadnaw sprzecznych często za-rządzeń i rozbieżność polityki gospodar-czej — opóźnia znacznie nadejście mo-mentu całkowitej odbudowy Niemiec po wojennych, utrudnia gospodarkę pań-stwa a nawet szczególnie — uniemożli-wia osiągnięcie wszelkich poczyną-nych gospodarczo, sprawujących ko-ńczących ogólnie ich nie tylko z rzędem Rzeszy, ale z rządami każdego z państw starych budujących swą urojoną niezależność.

Nie mniej przyznaje się również do wzrostu siły

„unitarystów”

względ na kwestię utrzymania licznych rządów i sejmów.

Wrogowie „unitarystów” są natomiast go i zlikwidowania unitarystów dla sier gospodarczych skutków uświata dowo-dzić, że wzmocnienie rządów i sejmów państw niemieckich nie stanowi wiel-kiego ciężaru budżetowego w porówna-niu ze... Stanami Zjednoczonymi Amery-ki północnej, gdzie utrzymać trzeba 531 posłów i 96 senatorów wiczkowych oraz w 48 stanach łącznie 532 senatorów i 7440 posłów!

„Unitarysty” mają na to jedną odp-wieź:

„gdybyśmy byli Ameryką... — wedle stawu grobla”...

I odpowiedź ta trafia do przekonania coraz szerszych mas narodu niemieckie-go.

Wystarczy prześledzić sprawozdanie pisma z posiedzenia sejmu pruskiego, na którym rozwinęła się historyczna dysku-sja o „Einheitsstaat”, — ażeby przeko-nać się jak poważnie bierze się całą ideologię unitarystów i jak jednogłośnie uważa się nadejście likwidacji państw-tek za nieunikloną konieczność.

Wład. Best.

Przy objawach przeziębienia, uczucia strachu, bezsenności, dolegliwościach sercowych ucisku w piersiach, naturalna woda gorzka Franciszka-Józefa ożywia krwioobiegi w orga-nach podbrzusza, i działa przez to uspokajają-co na zaburzenia w nich. Profesorzy chorol-narządów trawienia twierdzą, że woda Fran-ciszka-Józefa stanowi wyborny środek prze-czyszczający także i przy objawach samoza-trucia, wychodzących z przewodu pokarmowego. — Zadać w aptekach i drogeriach.

SPLENDID

nr 20 NARUTOWICZA nr 20

Jutro w niedzielę
Wielki program świąteczny!

Ubóstwiany i najmiłszy ulubieniec pici pięknej

HARRY LIEDTKE

w swej najlepszej szampańskiej kreacji p. t.

GNIAZDO MIŁOSTEK

Arcydzieło filmowe, ilustrujące korowód nie-porozumień na tle awantur miłosnych

Przepych wystawy!!!
Dancingi!!!
Nocne kabarety!!!

Ilustracja muzyczna pod batutą A. Czudnowskiego.

Jutro w niedzielę
od g. 12 do g. 3-iej cena wszystkich miejsc 50 gr. i 1 zł.

W poniedziałek dnia 26 b. m. odbędzie się w Synagodze przy ulicy Konstantynowskiej 72 o godz. 11 rano nabożeństwa żałobne

b. p.

Józefa Jakubowicza

na które zaprasza krewnych przyjaciół i członków

Zarząd Tow. Małbiaz-Arumim

TEATR, MUZYKA I SZTUKA.

TEATR MIĘSKI

Repertuar świąteczny

W niedzielę o godz. 8.30 wiecz. „Kawiarzka“

W poniedziałek: o godz. 12 w południe dla

dzieci „Czarodziejska fajarka“; o godz. 4 po poł.

o cenach popularnych „Kredowe koło“; o godz.

8.30 wiecz. „Kawiarzka“

W wtorek „Kawiarzka“ po cenach popular-

nych

W środę „Peer Gynt“ po cenach popularnych.

W przygotowaniu melodramat M. Lengyela

Tajfun“ oraz komedia satyryczna K. Wroczyńskiego „Aby być“

WESOŁE SYLWESTROWY W TEATRZE

MIĘSKIM.

Próby z „Wesoła“ w teatrze miejskim są w

pełnym toku.

Artyści przegadali publiczności 2 godziny

niefrasobliwej zabawy i w tym celu przysto-

wiają szereg zagadnień. Widowisko zapowiada

być niezwykle oryginalne.

Nad całością czuwać reżyserowie: Tatarak-

wicz, Borecki. Zapowiadają będzie przyniesły

konferencję Michał Żalczyk. Bilety wczelniej do

zabicia w kasie zamawia teatr miejski.

TEATR KAMERALNY.

Repertuar świąteczny. w niedzielę o godz.

8.30 — „Radość kochania“ W poniedziałek o

godz. 5.30 po poł. „Para słony“ (ceny ulżone).

O godz. 9.30 wiecz. „Radość kochania“ W

wtorek „Radość kochania“

W przygotowaniu „Salę“ Stanisława Przy-

byskiego, oraz „Cielowick, zwierzę i oco-

ła“ Pirandello.

KONCERT POEMATÓW TANECZNYCH

Pod patronatem tytułowym odbędzie się w

Drugie święto Bożego Narodzenia występ stwo-

zej artystów-tancerzy, Jadwiga Hryniewicka, a

czelniczy assestantów Mary Węgierska w Drez-

nie. Taniec p. Hryniewickiej wydatnie wyraża, że

artystka przeżywa nie os tworzy, dając kompo-

zycję wypływającą z natchnienia chwili. Hry-

niewicka interpretować będzie utwory muzyka-

ne oraz tańce i improwizacje z instrumentami

perkusyjnymi. Wytwórni będzie bardzo in-

terprety, a program niezmierznie bogaty. Po-

czątek o godz. 4.30 po południu, dnia 26 b. m.

ODCZYT BOYA

Jak już podaliśmy, we wtorek, 27 b. m. o

godz. 8.30 wiecz. w sali Filharmonii wygłosi o-

dczyt najwybitniejszy dzieł myślicieli literatury i

niezmiernie słynny, a zarazem estetyczny i wy-

soły kultury, p. Boy-Zolenski na temat „Z walk

duchowej kochanki“ (Pami de la Fayette i jej ar-

czydło).

W odczycie tym Boy wywodzi słowem

odmaluje salony pań de Rambouillet, Ninon de

Lenclos i in., aż do bohaterki odczytu pań de la

Fayette, która mimo skromnego pochodzenia

i oceniła ją „dyktacją“ potrafiła wyrobić

sobie wśród arystokratycznych i intelektual-

nych stanowisko poważne i stać się jedną z

połeg niewieścich.

Niezwykłe walory plam i mowy, spiecia-

no ze swobodnym basenem, pełnym głębokiego

ujęcia satyrycznego, zapewniły mu na na-

szym gruncie powodzenie autorowi „Słówek“,

którego esale wielką wawrzyn zdobyte sta-

nowo na terenie odczytów, po Francji.

WYSTAWA SZKOLNA.

Dziękuję za publiczne i osobiste powołanie

zaw. młodzieży, pragnąc uczcić 10-letnie

urozyc polskiej, podjęła pracę w celu zorganizo-

wania wystawy, która zobowiązuje do obrobek

szkolnictwa pow. łódzkiego od czasu odkrycia

niepodległości. W porównaniu się z inspek-

cją szkolną uważała się do historii wystawy,

do którego została zaproszona przedstawicielką

wydziału powiatowego sekcji łódzkiego i rady

szkolnej powiatowej. Po szczególne sekcje

wystawowe rozpoczęły już pracę przygotowawczą.

Wystawa znajdzie pomieszczenie w okaza-

łym budynku szkolnym w Zgierzu, przy ul. Łe-

czyskiej. Otwarcie projektowane jest w po-

łowie czerwca 1928 r.

CYRK STANIEWSKICH.

Po domowych sukcesach w całym kraju,

przyniwa do Łodzi na krótki czas jedyny polski

cyrk Staniewskich.

Niezwykła atrakcja, dotychczas w naszym

miście niewidziana, oraz pierwszorzędną zespół

artystów składa się na to, że widowisko w cyr-

ku Staniewskich będzie wprost imponujące.

Wystąpi również dobrze znany i słynny bu-

morysta i komik Fiko, który swymi trickami

potrafi publiczność rozśmieszać do łez.

Pierwsze inauguracyjne przedstawienie odbę-

dzie się jutro, w niedzielę, o godz. 4 po południu.

NOWY LOKAL ROZRYWKOWY W ŁODZI

p. l. Cafe de Vienne.

Jak się dowiadujemy, w dniach najbliższych

nastąpi otwarcie nowego wykwintnego lokalu

rozrywkowego w centrum miasta p. l. Cafe de

Vienne.

W celu sprzyjennienia chwili odwiedzającym

lokal, zaangażowane zostały pierwszorzędne si-

ły artystyczne. Do tańca przygrywać będzie

doborowa orkiestra jazz-bandowa. Wstęp na

sale będzie bezpłatny. Ceny dań przystępne, i

dlatego też publiczność w nadchodzącym karna-

wale będzie miała możność tanim kosztem spe-

dzić wesoło niejedną wieczór w sympatycznym

i dobrze ogrzonym lokalu.

Dr. I. BETTER

ordynacja w skronie zimowej w KRYNICY

Willa „KRAKUS“.

Dyrekcja Koncertów: Alfred Strauch. Tel 13-84

SALA FILHARMONJI.

Poniedziałek, dnia 26 grudnia 1927 r. o godz. 4.30 po południu.

KONCERT POEMATÓW TANECZNYCH

Wykonawczyni

JADWIGA

Hryniewicka

Sły na artystka tancerka

Interpretuje utwory muzycznych oraz tańce i improwizacje z instrumentami perkusyjnymi.

PROGRAM:

CZĘŚĆ I.

R. Schumann: Arabesque
F. Kreisler: Paine d'amour
F. Chopin: Dwa mazurki
L. Marczewski: Oberek.

CZĘŚĆ II.

A. Moszkowski: Capriccio
A. Borodini: Au couvent Ta-
nec z czynkami...
Chopin: 3 ecossaises.

CZĘŚĆ III.

K. Szustert: Ghaas
Taniec z instrumentami perkusyjnymi
L. Marczewski: Shimmy.

Przy fortepianie: Dyr. **TEODOR RYDER.**

Bilety od 1 zł. do 6 zł. nabywać można w kasie Filharmonji codziennie od g. 0.30 do 2.30 oraz od godz. 4.30 do 7.30.

Na marginesie dzisiejszej premiery w „Casinie“.

Główne filary „Zmarłychwstania“.

Ilja Tolstoj, syn autora, gra rolę rosyjskiego filozofa—prostaka.

Dolores del Rio, słynna dotych-
czas artystka filmowa, w ciągu jednego
roku została wielką gwiazdą, a imię jej
w tym sezonie coraz częściej będzie wi-
dziano na ekranach wszystkich kin świa-
ta. Oto co opowiada Edwin Carewe,
reżyser filmu „Zmarłychwstanie“ o
odkryciu tej gwiazdy:

Podczas pobytu mego w stolicy Meksy-
ku zostałem zaproszony na obiad do
dawnego znajomego, senora del Rio.
Tam poznałem córkę senora, piękną Do-
lores. Byłem oczarowany jej ujmującym
wzrokiem, jej niezwykłą rasową piękno-
ścią. Jako reżyser zacząłem się mno-
woli zastanawiać, jak to zresztą czynią
wszyscy ludzie w Hollywood, jaką
gwiazdę filmową pami Dolores najbar-
dziej przypomina. Naprawdę smukając,
wspomniałem na pomyśl. Czemby kobieta
tak swobodnie piękna, o regularnych ry-
sach, ciemnej cerze i o czarnych, błys-
zczących oczach, tak niepodobna do żad-
nej ze znanych piękności filmowych, nie
miała przedstawiać nowego typu gwiaz-
dy filmowej? Wszak byłoby to typ zupełnie
nowy i dotychczas nieznan.

„Czy chciałaby pani grać do filmu?“
—zapytałem zienacka. Wszyscy wy-
buchli śmiechem, sądząc, że żartuję.
Wówczas oświadczyłem, że mówię za-
pełnie serio, lecz moje zamiary spełzły
na niczem. Bogaty i dumny Meksykanin,
ojciec Dolores, ani słuchać nie
chciał, ażeby jego córka miała się po-
święcić karierze filmowej. W ten spo-
sób opuściliśmy Meksyk, nie nie wsko-
rawszy.

Upłynęły trzy miesiące. Pewnego
dnia, gdy zajęty byłem w jednym z a-
telier w Hollywood, zauważyłem wcho-

dzącą Dolores. Podbiegłem do niej. O-
powiedziała mi, że pod wpływem mo-
ich słów postanowiła spróbować szczę-
ścia w krajach X-ej Muzy. Uciekła z do-
mu ojca i prosiła mnie o jaką rolę. Na-
kreśliłem próbną zdjęcie. Wypadły nad-
spodziewanie dobrze. Dwa miesiące gra-
ła Dolores male role w podrzędnych
filmach, aby otrzaskać się z techniką
zdech. Wtedy zaryzykowałem powie-
rzyć jej rolę Katuszy w filmie „Zmar-
łychwstanie“. Wysmiano mnie począt-
kowo, grożono nawet sprawą o odszko-
dowanie, jeżeli film przez tę artystkę
upadnie. Stało się jednak inaczej: dzień
premiery „Zmarłychwstanie“ był
dnem triumfu Dolores del Rio. Od tej
chwili zyskała sławę gwiazdy filmowej
i dziś walczy o nią wszystkie wytwór-
nie amerykańskie.

Reżyser „Zmarłychwstania“ Ed-
win Carewe postawił warunek, że o-
trzyma do pomocy kogoś, kto zna do-
skonałe środowisko rosyjskie, który
mógł mu być pomocnym przy odtwarza-
niu typów i charakterów rosyjskich. Po
naradach zgodzono się, że najlepiej za-
prosić do współpracy syna wielkiego
myśliciela, Ilję Tolstoję. Tak też posta-
piono. Po długich pertraktacjach przy-
był Ilja Tolstoj do Hollywood i osobi-
ście kierował zdjęciami i pracami ma-
larskimi i dekoracyjnymi. Jego też to
radom zawdzięczają Dolores Rio i Rod
La Rocque tak wierne i mistrzowskie
odtworzenie głównych typów. Sam Ilja
Tolstoj gra w tym filmie rolę szewca-
filozofa, ludzako podobnego do Lwa Tol-
stoję.

120.000

Radjo - Amatorów
w Polsce

oczekuje jako podarku
NA GWIAZDKĘ

wyrobów

Philips-Radjo!

Radjolampki Philips „Miniwat“,
głośniki Philipsa,
prostowniki Philipsa,
aparaty anodowe Philipsa etc.

POTRZEBNA KSIĄŻKA.

W tych dniach na wystawach księgarskich
ujrzałes książkę, w pięknej szacie strojną, Adama
Galińskiego „Młoda Polska“.

Szata jednak zewnętrzna godna jest treści
wewnętrznej. Zapoznaję ona z epoką, o której się
tak wiele mówi, a którą się tak mało zna!

Wprowadza się ona w istotę symbolizmu
francuskiego, podaje wybór utworów najwybit-
niejszych poetów francuskich owej doby, zapo-
znając czytelnika w ten sposób ze źródłem, z
którego tak szczerze czerpali poeci wszelkich
narodowości, z więc i polskiej.

Podawany definicję symbolizmu francuskiego
małuje Galiński dzieło „Młodej Polski“, jej za-
czątki, obraz walki, jaka się rozegrała między
przeciwnikami a obrońcami nowego prądu, dalej
pomieszcza wybór poezji Tetmajera, Żuławskie-
go, Staffa, Rydla, Miłoskiego, Kasprzowicza, roz-
biór dramatów Wyspiańskiego, wizerunek twór-
cy Przybyszewskiego, kończąc rozdziałem
„Młoda Polska“ i Romantyzm, oraz „Młoda Pol-
ska“ i Słowacki. Poza tym mamy wszystkie u-
twory opatrzone rozbiorem metodycznymi do-
zwajającymi wnikać w treść i idee danego u-
tworu.

Urywki z dzieł najwybitniejszych badaczy
„Młodej Polski“ dopełniają całości tak bogatej
książka zasługuje w całej pełni na jaknajszersze
rozpowсюchenie.

Najtrwalsze
LAMPY KATODOWE
ORION-ECHO

SZKOŁA ŚPIWU SOŁOWEGO BR. OLECKIEJ
Śpiewaczka operowa, p. Br. Olecka, członkini
główna artystów scen polskich, założyła w na-
szym mieście przed trzema laty pierwszą nowo-
czesną szkołę śpiewu solowego. Obecnie ona
wykładać śpiewaczce według najracjonalniej-
szych metod, prowadzących najrychlejszemu do celu.
Program szkolenia śpiewaczki ma za zadanie
wyrobić poprawnej dykcji i prawidłowej o-
mówki, stawianie głosu i umiarkowanie, wresz-
cie przygotowanie repertuaru do opery, operet-
ki i estrady.

Dwa popisy doroczne ubiegłych lat, w tym
jeden operowy, nadto przychylna ocena prasy
i krytyki, świadczą chlubnie o wysiłkach peda-
gogicznych prof. Oleckiej i ich wartości arty-
stycznej.

Szkola kształci wszelkiego rodzaju głosy,
tak męskie, jak żeńskie. Wyśmienite udziela i
przyjmuje zgłoszenia prof. Br. Olecka w lokalu
szkoly, przy Al. 1 Maja 68. I p. codziennie od
godz. 11—1 w poł. oraz od 3—7 po poł. Dojazd
tramwajem Nr 17.

NORA

NAJLEPSZE RADJOAPARATY
NAJLEPSZE SŁUCHAWKI

Najpiękniejszy podarek na Gwiazdkę

„RADIO-OM“

Cegielniana 42

poleca odbiorniki
wszelkie sprzęt radiowy.

Agentura artykułów technicznych

dla Przemysłu Włókienniczego

Oskar Knetschke

Łódź, Traugutta 5, telef. 65-06

Poleca skład swój zaopatrzony w wielki wybór zgrzebeł przedział-
nych i draparskich.

Upajający zapach!
Budzi powszechny zachwyty!

Perfamy, woda kwiato^{wa}, mydło,
papier.
Idealny podarunek gwiazdkowy.

**Młynarski, Devey i Krzy-
żanowski**

o pożyczce amerykańskiej dla Polski.

Ukazana się książka w języku fran-
cuskim pod tytułem „L'emprunt de sta-
bilisation et la reforme monetaire en
Pologne” (pożyczka stabilizacyjna i re-
forma walutowa polska). Jest to rzecz
nadzwyczaj ciekawa. Zawiera artykuł p.
Feliksa Młynarskiego, jednego z głów-
nych twórców planu stabilizacyjnego o
znaczeniu stabilizacji, dalej deklację
p. Charles S. Dewey o jego stosunku do
rządu i Banku Polskiego. Bardzo intere-
sujące są wywody prof. Adama Krzyż-
anowskiego o historii negocjacji pożycz-
kowych.

Książka uzupełniona jest szeregiem dokumentów i tekstów.

Do ciekawej książki wróćmy niebawem.

SP. AKC. WARRANT.

Spółka Akcyjna Składów Towarowych „Warrant” w Łodzi założona została w roku 1899 przez Barona Juliusza Helnzla, Bernarda Słomnickiego, Napoleona Heilanta i Stanisława Hercberga. Towarzystwo posiada w Łodzi przy ulicy Targowej 6 i Wodnej 1 pierwsze składy towarowe, połączone własną bocznica kolejową ze stacją Łódź-Fabr. Składy są murowane, parterowe i jedno piętrowe, pojemność ich wynosi 800 wagonów. W Lesznie Towarzystwo posiada oddział.

W zakres działalności Towarzystwa wchodzi magazynowanie i finansowanie wszelkich towarów, ekspedycja międzynarodowa, cienie, inkaso, eksploatacja składów wódnocłowych i tranzytowych i wolnoakcyzowych na wina, wódki i spirytualja, do przechowania których przeznaczone są specjalne piwnice. Wszelkie towary na składach wódnocłowych przechowywane być mogą do 12 miesięcy bez opłaty cła i akcyzy. Poza tem firma posiada koncesję na prowadzenie publicznego domu składowego, według obowiązującej ustawy z dnia 31.12.1924 Dz. Ust. Nr. 114.

Kapitał zakładowy przedsiębiorstwa wynosi Zł 1.950.000.— Władzę Spółki stanowią: Dyrekcja pp. Graff i Szefer, Rada nadzorcza, dr. Alfred Biederman, dyr. Tad. Szulborski, Teodor Ender, dyr. W. Baumgarten, dyr. J. Nowiński.

MASKARADA SYLWESTROWA W FILHARMONJI.

Jak nas informują maskarada sylwestrowa „Niedoli Dziecięcej” zapowija się niezwykle ciekawie. Stronę dekoracyjną powierzono pp. K. Mackiewiczowi i Z. Poduszko, dekoratorom teatru miejskiego i nie ulega wątpliwości, że stworzą oni arcydzieło w swoim rodzaju, ośmiawiając publiczność przepychem barw i nastroju.

Poza całym szeregiem atrakcji, clou zabawy stanowić będzie wybór królowej karnawału, atrakcja dotyczyczas w miejsce naszym niezmianna, która przyczyni się niezawodnie do urozmaicenia i uświetnienia zabawy, dając okazję publiczności do wykazania swych gustów i sympatii, a wybranej do odebrania cennego upominku od „Niedoli Dzieciocięci”

Strzelanina na ul. Gdańskiej.

Bandyta chciał steroryzować wszystkich lokatorów domu.

Dom przy ulicy Gdańskiej 42 był u-
biegłej nocy widowiskiem rzeźni, w której
policja z groźnym opryszkem.

Po północy dozorca domu, znajdując się na klatce schodowej, usłyszał podejrzane szmery na strychu.

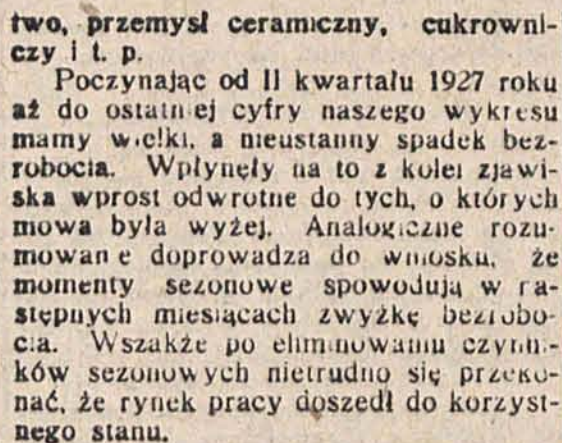
Tanięty przeczućem natychmiast po-
pieszył na górę, gdzie przy bładzie
światła lampki naftowej ujrzał jakiegoś
rośniętego mężczyznę, dzwigającego pod pa-
chą worek z białym.

Drzwi, prowadzące na strych, były wylamane, to też dozorca nie miał wątpliwości, że ma przed sobą złodzieja.

Wszczęł więc alarm.

W tej chwili włamywacz

IRZEDOWA CEDULA GIELDY WALUTOWEJ
 GOTÓWKA, Dolarzy —, CZĘŚĆ LUDYŃ
 43.53, 43.52 1-5-8, Nowy Jork 8.90, Paryż 35.14,
 Szwajcaria 172.38, Wiedeń 125.93, Włochy 47.07,
 Oslo 287.38, Sztokholm 240.98.

WISKAŹNIKI OKAY

ROLNICTWO

PRZEMISŁŁY

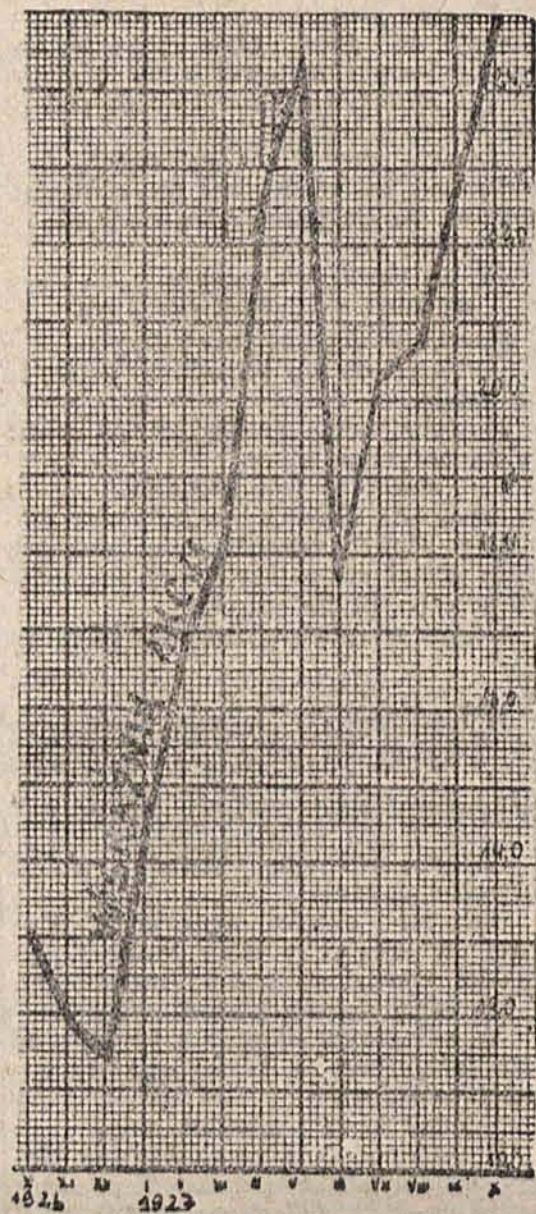
USŁUGI

1920 1930

Podajemy na naszej tablicy trzy krzywe, odzwierciedlające wskaznik hurtowy: ogólny, rolny i przemysłowy według obliczeń Głównego Urzędu Statystycznego (rok 1914 = 100).

Odtworzony przez powyższe krzywe okres czasu jest okresem wielkiej, jak na nasze warunki, równowagi. W punkcie wyjściowym (październik 1926) wskaźniki dają: ogólny — 110.0; rolny — 118.5; przemysłowy — 105.4; w punkcie końcowym — październik 1927 — cyfry analogiczne stanowią: 119.7; 128.4; 115.7.

Jest to już okres, kiedy się utrwalili stan rozpiętości („nożyc”) poziomu cen rolnych i przemysłowych na korzyść rolnych. Ten stan z koniecznością w obserwowanym okresie zaakcentował się jeszcze z powodów sezonowych w kwiecie — sierpniu po wyczerpaniu zbiorów

Wykres odzwierciedla wskaźnik dla 9 akcji przemysłowych spółek według stanu pod koniec miesiąca, przyjmując stan w r. 1914 za 100 (wskaźnik GUS.)

Początek roku bieżącego jest okresem rewaloryzacji na giełdzie. Dotyczy to wszystkich papierów wartościowych, m. i. akcji. Temu przypisać należy dojsię wskaźnika akcyjnego w kwietniu — maju do wysokości podwójnej w stosunku do listopada — grudnia ubiegłego roku. Przerwa rokowań pożyczkowych i zaostreżenie się sytuacji na polskim rynku pieniężnym spowodowały silną baissę w miesiącu czerwcu (punkt kulminacji dolnej — do 17,69). Poczem wskaźnik mozołnny, lecz stałym ruchem przez il półrocze b. r. dociągnął, a nawet przekroczył poziom czerwcowy. Charakterystycznym zjawiskiem, o którym tutaj tylko wspomniimy, a którego tłumaczenie nie może się pomieścić w ramach niniejszych uwag, jest wybitnie mała wrażliwość giełdy na korzystne zjawiska gospodarcze z końca b. r.

Zjawisko to występuje łaskawie na tie baissy ostatnich dni, która jeszcze nie jest uwydatniona w powyższym wykresie.

IZ.

SKŁAD FABRYCZNY, ŁÓDŹ
Przejazd 4/6, tel. 7-46.

W dniu wczorajszym kurs dolara na łódzkim rynku walutowym wynosił w placeniu 8.87 i 8.88 w żądaniu. Tendencja spokojna z odcieniem słabszym. Zafiarowanie dolarów znacznie przewyższa popyt. Obroty małe.

Na łódzkiej giełdzie obracano wczoraj dolarami po kursie 8.89. Transzacje walutowe nleznacne.

Akcje Banku Polskiego wymieniano po kursie 155 1 „Elektrownię Dąbrowską” po kursie 75.

Otwarcie i
w niedzielę dn. 25
b. m. o godz 4 pp.
15 międzynarod
III atrakcji III

Wielki szlacher świat programu

„ARARAT“ — Art. Teatr —
Kam. - Rewjowy
pod kier. M. Broderzona

Biata Sala Manteuffla, zachodnia Nr 48
Jutro w niedziele, i codziennie
niebawaly i arty-mesoly 3-ci pro ram

„Nisym min Haszomaim“

(Czł. z niebios)
Muzyka komp. H. Kona.

Kostjumy i dekor. art. mal. D. Matusówny i Sz. Bluma. — Początek o godz. 9.15 punkt.

Bilety do nabycia od godz. 5 po poł.

1. BEZROBOCIE W POLSCE.
Po kulminacji bezrobocia w Polsce
ma na początku 1926 r., kiedy ilość
zrobotnych obracała się koło tysię-
cia, jak na nasze stosunki, — wysokiej
czy 360 tysięcy — rok 1927 był okre-
sem systematycznego odprężenia na-
 rynku pracy.

Punktem wyjściowym naszego wy-
resu jest III kwartał 1926 r. — okres
najniższego spadku cyfry bezrobocia
tego roku, a zarazem moment zwrotny.
Asteśmy wzrost cyfry bezrobocia (gru-
dzię 1926 — marzec 1927) wywołany
stał niewątpliwie osłabieniem konju-
kturalnem: w dużym jednak stopniu —
zmniejszeniem zatrudnienia na robotach
publicznych, zakończeniem robót w roln-
ictwie, zakończeniem sezonu w zrze-
wach galezi przemysłu, jak budownic-

**NIM
KUPISZ
SAMOCHÓD
SPRÓBUJ
CHRYSLER'A**

GŁÓWNA REPREZENTACJA NA POLSKĘ F.W.M. C.A. S.A.
AUTO-KONCERN WARSZAWA. SALON WYSTAWOWY:
WILCZA 9-A TEL. 123-27. BIURO: WIERZBOWA 8.
TEL. 123-29.

DYWANY bogaty wybór **LAMPY** BOGATY WYBÓR
 — ceny —
 najdostępniejsze Ceny wyprzedażowe.
 Landsberger, Sittenfeld, i Redel Landsberger, Sittenfeld i Redel
 Narutowicza № 8 — Dogodne warunki! Narutowicza № 8.

ODEON | Wielki świąteczny program | **CORSO**

Wielki film ilustrujący przygody ordynansa Szczapy na wojnie światowej 1914-1920 roku

Dzielny wojak z Pragi

NAJWIĘKSZA PARADA ŚWIATA w 12 aktach.

SZCZAPA jako handlarz piesków!
Odynans Szczapa na froncie.

Jej talizman

Ogółem były siem błęskoty egzotyczne, jakie każda pani z wielkiego świata zazwyczaj przy sobie nosiła, dziś jest siem flakon „4711”. Wyimaglowane dawniej tego działania stało się dziś rzeczywistością: „4711” utrzymuje młodość, świeżość i urok. Nieorzeźniona w swym ożywczym zapachu i krzepiącej mocy, stała się zaiste współczesnym talizmanem piękności i zdrowia.

Należy używać jedynie prawnie zastrzeżonej „4711” wody kolońskiej (Etykieta Niebiesko-Złota)

4711 Eau de Cologne

Gen. Zast. na Rządną Polską: Zygmunt Boczner i S-ka, Dzielno.

BACZNOŚĆ SPORTOWCYM SANECZKI ZAGŁOWE I NARTY

w Rudzie Pabianickiej

Na stawie STEFAŃSKIEGO została otwarta ślizgawka — czynna przez cały dzień.

SANECZKI ZAGŁOWE GRA W GOLFA
można wypożyczyć na miejscu na lodzie.

Na górze Rudzkiej otworzono **tor saneczkowy i skocznię**

dla narciarzy

Cały szereg atrakcji! Na miejscu bufet! Orkiestra! Tor dobrze oświetlony! Powrót tramwajem zapewniony do późnej nocy.

MAGAZYN FILETY-HAFTY

Wykwintnego
Obuwia

Najlepsze źródło zakupu
filetowych stor, kap, obrusów, —
jak również hafatowych ciastek
i bielizny wykwintnej.

L. FRIEDLAND, Cegielniana 51
poleca ostatnie nowości sezonu.

Atelier Przemysłu Artystycznego
79 **IOŹKOWSKA** 79
I piętro front

oraz **Śniegowce i Kalosze**
w największym wyborze
po cenach na niższych.

Gabinet
Dentystyczny

**Okazja na
Gwiazdkę**

100 resztek
na suknie palta i
kostiumy po nieby-
wale niskich cenach
Cegielniana 40
II piętro front

Na raty tanio
Firanki, kapy, story
koldry, obrusy,
chustki, białe towa-
ry, bielizna, meksa
i damska pończ.
„Kredyt” Nawrot 15

Radio

4 lampowe — kom-
plet z membraną
do głośnika za zł.
250 do sprzedania.

R. RIES,
ni, Nawrot 29
w g. 6 do 9 ej w.

LAUREATKA

moskiewskiego kon-
serwatorium
wznowiła lekcje
gry fortepianowej.
Przyjmuje od 10-12
i od 2-5
Wschodnia 72
m. 19.

**POSZUKUJĘ
młodego pracownika**

biurowego z ładnym charakterem
i obecnym z księgowo-
ścią.
Oferty wraz z odpisami swia-
dectw złożyć proszę do redakcji
„Republiki” sub. S.F.E. 24

Zdolny podmaistrzy
do krosien rewolwerowych
potrzebny od zaraz
KILINSKIEGO 210.

BUCHALTERJI

nowoczesnej korespondencji handlowej
polskiej i niemieckiej, stylizacji, sieno-
grafi pisaną na maszynie metodą po-
spieszną ułatwiającą ucze. Piotrkowska
Nr 79 m. 7.

KOIN WSZYCH TANCOW SALI NOWYCH

naucza gruntownie w najkrótszym cze-
sie bez względu na zdolności rutynow-
any tancerz zawodowy. Przyjmuje
zamówienia na godziny przed i po-
łudniem. Informacje, zgłoszenia pis-
mienne

S. Kazanowski, Konstanyńska 57

Lekarz-Dentysta

Jakób Karmazyn

ul. Południowa 2

Ubezpieczonym w Kasie Chorych i u-
rzednikom państwowym specjalne usłu-
gi. Przy zamówieniu sztucznych zęb-
ów usuwanie chorych korzeni i lecze-
nie rębów bezpłatnie.
Porada bezpłatna o.

Ku uwadze Sz. Panów i Pań

Niniejszym podajemy do wiadomości P. T. Publiczności, iż w pra-
cowni naszej artystyczno-fotograficznej zaprowadziliśmy nowy nie
znany w Łodzi dział nowości paryskich, polegający na
wykonywaniu pożytecznej nowości w postaci lusterka kie-
szonkowego, zawierającego na odwrotnej stronie foto-
grafję klienta.

Lusterka mogą być okrągłe, owalne i czworokątne.

Niezależnie od tego wypalamy fotografie na płytach porcelano-
wych do pomników.

Ceny reklamowe.

Zakład Artystyczno - Fotograficzny - Ceromleżny

p. 1.

**„IMPERIAL” Plac Wolno-
ści 2, front**

Maszyny i Urządzenie Biurowe EDWARD TELATYCKI

Łódź, Piotrkowska 48, tel. 10-63.

Wyłączna Reprezentacja na Polskę:

Bar-Lock (1925) Company, Nottingham

Maszyny do pisania wielokartkowe **BAR-LOCK**

Ludwig Spitz & Co., Wien

Maszyny do liczenia i kalkulacji klawiszowe automatyczne

UNITAS i TIM

GARDNER CALCULATOR COMPANY, Ebensburg Pennsylvania

Maszyny licząco-piszące, wprost odejmujące **GARDNER**

SWALLOW MANUFACTURING COMPANY, LTD., London

Taśmy do maszyn do pisania, kalki, woskowce i klase do po-
wielaczy **SWALLOW**

HAMMER & SOEHNE, Aschersleben.

Numeratory, perforatory, datowniki i wszelkiego rodzaju stem-
ple metalowe, stemple i cęgi kolejowe.

Własne warsztaty reperacyjne maszyn biurowych

Składy Fabryczne Amerykańskich ebl i Urządzeń Biurowych

Demonstracje, katalogi i cenniki na żądanie.

Z prawami gimnazjów państwowych.

ŻENSKIE GIMNAZJUM

TOW. KULTURA Piotrkowska 85

Zapisy uczennic na nowe półroczje
przyjmie sekretariat od 27 b. m. codzien-
nie od 10 ej rano do 1 ej po południu.

Opłata we wszystkich klasach
— 25 złotych miesięcznie. —

Kto chce mieć dziecko

swoje elegancko ubrane, nech przyjdzie do

Szyku Dziecięcego

pracowni ubiorów oraz bielizny dziecięcej z włas-
nych i powierzonych materiałów —

Nowo-Cegielniana 5.

Ceny konkurencyjne.
Wykonanie pierwszorzędne.

ARCHITEKTURA WNETRZ

owoczesne urządzenia mieszkań, magazynów pro-
jekty mebli lamp, dekoracji okien, plakatów ogło-
szeń, wzorów ict — — Porady fachowe.

Stefania Kłoszewska

dyl. absolwentka Wydziału Architektury przy
Państw. Szkole Sztuki Stosowanej we Wiedniu
Sienkiewicza 3/5 tel. 5-55 od godz. 10-12 i od 3-5

UWAGA! UWAGA!

WIELKI WYBÓR

firank dywanów chodników, portjer, kap
pluszowych tułowych i etaminowych oraz
obc meblowych, imoleum, cerat i roiet. —

I. Rotenberg, Łódź

Nowomiejska 1 (róg Pl. Wolności)
Ceny fabryczne Telefon 57-10

OSTRZEŻENIE.

Wobec zbliżającego się karnawału ostrze-
gamy wszystkich organizatorów ba-
łów, redut, maskarad, zabaw, wie-
czornik i t. p. m. i. n. jak również zespo-
ły muzyczne, że wszelkie publiczne ro-
dukowanie utworów muzycznych, podlegają-
cych ochronie Prawa Autorskiego, bez naszej
zgody i zezwolenia, stanowi błądnie pogwał-
cenie Ustawy o Prawie Autorskim z dnia
29 marca 1926 r., zagrożone odpowiedzial-
nością karną.

Dotyczy to zarówno repertuaru polskiego,
jak i zagranicznego.

Związek Autorów i Kompozytorów
Scenicznych w Warszawie „ZAIKS”

Zórawia Nr 33,

Gen. Przedstaw. na Woj. Łódzkie

Łódź, Zawadzka Nr 15, m. 42.

Dla Oddziału w Katowicach poszukuje się młodej siły

obeznanej z branżą włókienniczą. Wy-
magany jest język polski i niemiecki.
Oferty sub. „105” do „Republiki”.

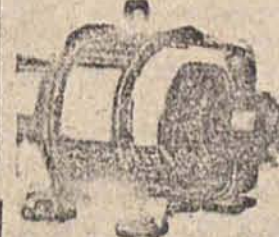
Biurowo elektrotechniczne

P. SZULC i S-ka

(wł. PAWEŁ SZULC)

9 Andrzeja 9,

tel. 34-08

przyjmuje wszelkie instalacje światła i sygnalizacji

Stale na składzie wszelkie materiały elektrotechniczne

Ceny przystępne! Ceny przystępne!

REFORMACKIE pigułki Zakonnik

znane od 1607 roku.

Reguluja żołądek, chronią od reumatyz-
mu, cierpienia wzdęcia, nadmiernej otyło-
ści, artretyzmu, adretyzmu, do głowy
uśmierdzają, hamują, czyszczą krew
i przy skłonnościach do obłądka są ja-
godnym środkiem przeciwnowotworczym.

Użyłcie 1 do 2 pigulek na noc.
Cena pud. zł. 1,35 wysł. opłat

Karczewski, Turyński, Warszawa
Trębacka 4. — Zadać w aptekach i
składach z „ZAKONNIKEM”.

Uwadze pp. Przemysłowców!
NADSZEDŁ wielki transport BICZÓW (Schlagriemen)

Firmy **J. DE TAJRAC LILLE** (Francja)

które sprzedają po cenie konkurencyjnej **ZŁ. 17.—** za kilo

Fabryka przyborów tkackich
H. KARCZMAR
Piotrkowska 42, tel. 11-01.

Uwadze Sz. Pań!

poleca
Pracownia Sukien

A. Maszkowskiej

Piotrkowska 117, tel. 30-03.

Na sezon karnawałowy

wielki wybór sukien wizytowych i wieczorowych
jak również obstalunki z powierzonych materiałów.

Dodatki paryskie. Dodatki paryskie.

ZAROWKI

SKŁADY ELEKTROTECHNICZNE
„ELEKTROPOL”
A. SZCZEKACZ Zawadzka 16.

POLECA
**MATERJAŁY
INSTALACYJNE.**

Koncesjonowane **KURSY KIEROWCOW** Koncesjonowane

SAMOCHODOWYCH

W. WOYNA, Łódź, Piotrkowska 111, tel. 49-11.

Zawodowe i amatorskie dla Panów i Pań.

Opłata niska. Dogodne warunki. Kancelaria czynna od 9—19. UWAGA: Ładowanie akumulatorów.

Nagrodzona wieloma złotymi medalami oraz „Grand-Priz”

Pralnia Chemiczna i Farbiarnia

damskiej i męskiej garderoby, dywanów i firanek.
Przefarbowywanie tkanin jedwabnych na wszystkie
najnowsze kolory.

Na każde roboty może być wykonana w przeciągu 24 h.
Przyjmujemy na abatury do czyszczenia
Wysokość płac z garderoby uskuteczna się natychmiast

JAN CEBULA, Łódź, Piotrkowska Nr. 116
Tel. 29-75

Najkorzystniejszy podarunek gwiazdkowy

kupcie tylko w bezpośrednim źródle!

R. GRABOWIECKI

Fabryka wyrobów galant. skórzanych.
Piotrkowska Nr. 59 z Tel. 44-83.

Polecam w wielkim wyborze: TOPEBK! damskie, NESESERY, WALIZY
skórzane MANICURY, TEK! PORTFEL! i t. d. Ceny znacznie niższe
hurt. — Detal.

Piękne Panie!

Po zapoznaniu się w Paryżu z najnowszą
metodą farbuje włosy we wszystkich
kolorach i odcieniach

Pierwszorzędny fryzjer

A. HOŁODYNIAK

Piotrkowska 27, tel. 38-09.

Uwaga: z dn. 13 b.m. pracuje Stanisław.

Mechaniczna Szlifiernia Szkła
i Fabryka Luster

„SZLIF” Kilińskiego 77
Tel. Nr. 58-37

Poleca w wielkim wyborze: trema, toalety lu-
stra stolowe i ściennie w mikiowych i drewnianych
oprawach. Szyby dla samochodów i dorożek
przyjmuje się do grawitowania wszelkie kryszta-
ły stołowe i szkiełka dla zegarmistrzów.

Ceny konkurencyjne!! Wykonanie pierwszorzędne

Do Sz. Publiczności

w przeddzień z Francji zatrzymuje się
w Łodzi znana

CHIROMANTKA

która odgaduje z ręk, rak i z kabely
Odgaduje z fotografii charakter, aspo-
sobienie oraz imiona znajomych i nie-
znajomych osób klientów swoich.
Proszę o przybycie dla przekonania się
Godz. przyjęcia od 11—1 i od 2—9
6-go Sierpnia 14.

prawa strona i w. i. piętro.
Władem język m. polskim francuskim
i niemieckim

Nowo utworzona pracownia a szkło

damskich poleca najwykwintniejszą ro-
botę po cenach b. przystępnych.

„Marion” Łódź, Traugutta 2
i piętro front.

NAJNOWSZYCH

salonowych i baletowych tańców

udziela prywatnie art. baletm. str.

B. Błbowicz, Łódź

ul. Sienkiewicza - 15, fr. i-sze piętro

Przyjmuje codziennie od 11 rano do 10 w

WSZELKI BÓL GŁOWY

UWAGA!

ZNAKOMICIE „SOWA”

KURS TANCA

Za 10 zł. wycucam cały kurs
tańca. Wpłaty częściowo zapisy co-
dzienne. W szkole tańca,

ul. Południowa Nr. 10.

Kurs rozpoczyna się 3 stycznia 1929r.

Frydwald.

NADESZŁY PEPEGE

zimowe kalesze i śniegowce na niskich obcasach
wszystkich rozmiarów

44 Magazyn Uniwersalny 44
— PIOTRKOWSKA —

Wyprzedaż towarów sezon zimowego.

Sklep

poszukiwany

na ul. Piotrkowskiej

Oferaty sub. „ZET”, „PROMIEN”
Piotrkowska Nr. 81.

Światło zgasło?

Motor stanął?

dzwoń **60-34**

Natychmiastowa naprawa wszelkich
uszkodzeń światła i t. d.

Dyżury przez całą dobę.

60-34 umieszczony w książce telefon.
pod lit. P. (Pogotowie Elektryczne

Nowoczesnych tańców

udziela dypl. nauczyciel

I. ZALCMAN

Ulica Cegielniana 54.

Kurs 12 zł. Warunki dogodne

Lecje p. jedy-
czo i w kompletach Zapisy codziennie

w książce j. sz. oty od godz. 6 p.p.

— ostatek kursu 2 stycznia 1929 r.

UWAGA: 1-sza lekcja bezpłatnie

M ROZENBERG

Cegielniana 36, TELEF 63-97

Lewa oficyna, II-gie piętro

FUTRA. FUTRA.

Okazja Gwiazdkowa!

Całkowite odroczenie Szan. Klienteli

całkowicie wyrobów futrzanych na naj-
bardziej dogodnych warunkach sprzedaży

gotowe futra

męskie i damskie, w różnych gatun-
kach, po wpłaceniu zł. 100.—

na spłatę 8-mio miesięczną

Skład Futur J. SZWARCMAN

I zakład kuśnierski

Narutowicza 43, (Sklep frontowy)

Telef. 66-31.

MEBLE

wielki wybór po cenach najniższych

na najdogodniejszych warunkach

poleca

FLAKOWICZ I RECHT

Piotrkowska 145 w podwórzu

Na raty

Sorzeżdaż mebli.

Dr. med. J. BETTE

Choroby wewnętrzne i dzieci

Pio rkowska 6, telefon 44-95

Przyjmuje od 8—11 i od 4—6 po poł.

PRZEGLĄD WŁÓKIENNICZY

„ILUSTROWANEJ REPUBLIKI“

z dnia 24-go grudnia 1927 r

LATO W MANUFAKTURZE.

Łódź i manufakturzyści całej Polski w oczekiwaniu sezonu letniego. Zapo Nowym Roku wyjdą cenniki, które przyniosą niejedną niespodziankę, zarówno kupcowi jakoteż konsumentom. Wiele fabryk bawełnianych doszły już do porozumienia i postanowiły podwyższyć ceny na tkaniny drukowane w granicach od 16 do 18 proc. Zaznaczyć należy, iż ceny towarów białych nie uległy żadnej zmianie.

Ekspert rynku bawełnianego odda się spodziewał się takiego rozwoju sytuacji na rynku cen manufaktury. Wylicza jedynie porównać notowania łódzkiej giełdy bawełnianej z poziomu stycznia bieżącego roku z notowaniem grudniowym, aby przekonać się, iż zwykła cen surowca wyniosła do 50 proc. Znalazła ona pewien odzwierciedlenie w cenach towarów białych, które zostały w ciągu roku podwyższone podczas gdy towary drukowane ulegały się na poziomie notowań z tego sezonu.

Zamierzona zwykła ma więc w czynie zdyskontować podwyżkę surowca. Aby ceny towarów miały wyrównać różnicę wzrostu surowca, wówczas podwyżka musiałaby wynosić około 25 proc., jeśli przyjmujemy, iż wartość surowca wynosi przeciętnie 50 procent kosztu tkaniny.

Nie należy zapominać pozbawiać, iż międzyczasie, jakkolwiek ceny tkanin drukowanych zostały utrzymane, przez podwyższenie płacy, co również odzwierciedliło się na cenach towarów w wysokości około 5 proc. Z drugiej strony ciężką wagę stanowią koszty kredytów, które potaniały w bieżącym roku. Nie jest więc kluczone, iż fabryki bawełniane z wylądaniem rozpoczęcia sezonu letniego będą starały się w zupełności wyrównać różnicę, powstałą wskutek wzrostu cen surowca i w najbliższych tygodniach, o ile to pozwoli sytuacja na rynku, jeszcze kilka procent podwyższyć swoje ceny.

Przemysł zdecydował się na to podwyższenie, licząc się z faktem, iż pozostałości letnich towarów z zeszłego roku są minimalne i temsamem nie mogą służyć na kształtowanie cen.

Pozostaje jeszcze do rozwiązania kwestia konkurencji zagranicznej. Wiadomo jest, iż zarówno Małopolska, Górny Śląsk jakoteż Poznańskie poczyniły znaczne zamówienia u swoich dostawców przedwojennych. Coprawda konkurencja te zaopatrzone są w klauzulę, w której której manufakturzyści związani z zagranicznymi zamówieniami dopięto do powtórnego ich potwierdzenia, co miało nastąpić mniej więcej w styczniu. Wobec tego mieli możliwość zorientowania się w sytuacji.

Jest nadzieja, iż przeważna część zamówień zostanie zestornowana. Zmawia za tem zarówno pierwszoplanowy dobór deseni, jakie zaprezentuje Łódź na sen letni, co przede wszystkim było bodźcem przy dokonywaniu zamówień zagranicznych, jakoteż zmiana cen między towarem polskim a zagranicznym. Zaznaczyć trzeba, iż restrykcje cen tkanin, na skutek wzrostu surowca, którą obecnie przeprowadza Łódź, dokonana została już dawniej, również w Czechosłowacji jakoteż i w Niemczech.

Uwzględniając cło, towar, powiedzmy czeski, kalkuluje się w Polsce około 20 proc. wyżej, aniżeli identyczny towar krajowy. Jasnym jest, iż w tych warunkach solidny manufakturzysta nie będzie czynił zakupów zagranicznych, nawet przy bardzo korzystnych warunkach kredytowych, udzielanych przez zagranicę, skoro zważy się, iż gotówka musi zapłacić za same cło, niemal 50 proc. cen identycznych towarów krajowych. Pomijając więc wypadek, gdy będzie chodziło o towary o szczególnie pięknych wzorach, należy się spodziewać, iż jedynie minimalne ilości tkanin zagranicznych przenikną na rynek polski.

Manufakturzysta, który mimo wszystko sprowadziłby znaczne ilości letniego towaru, musi należeć albo do kategorii kupców bardzo lekkomyślnych, nie liczących się z kalkulacją, albo też nie-

sumiennych.

Przy takiej różnicy cen całe jego wypracowanie opierać się musi chyba tylko na zysku z bankructwa. Nie przyniesie to więc przemysłowi krajowemu żadnych szkód, gdy bankructwa podstępnych kupców dotkna przemysł zagraniczny, który otrzyma nauczkę, za stosowanie metod, jakimi pracuje w Polsce, polegających na wypychaniu towaru kupcowi bez względu na jego solidność i do broć kredytową.

O ileby jednak import zagraniczny miał mimo wszystko przybrać większe rozmiary, to jedynie dzięki zaistnieniu zupełnie nieprzewidywalnych warunków. Nawet bowiem przy dumpingu kredytowym zagranicy istnieje bardzo mało prawdopodobieństwo kalkulacyjne, by opłacało się sprowadzanie manufaktury zagranicznej.

W pewnym związku z tem pozostaje

zagadnienie jednolitości t. zw. kondycji. Należy się spodziewać, iż w styczniu przemysł będzie się starał znaleźć platformę do uzgodnienia warunków sprzedaży. Normy te dawno są ustalone zagranicą; dzięki nim rynek manufakturowy, który i tak z natury rzeczy kryje w sobie sporo niespodzianek, jest o wiele bardziej ustabilizowany, aniżeli u nas. Chodzi tylko o... drobnostkę. Przemysłowcy łódzcy muszą się porozumieć, a pozbawienie umówione warunki następnie dotrzymać.

Naprawdę ładna gwiazdka byłaby dla Łodzi, gdyby w konglomeracie warunków płatności i kondycji, zawierających czasami momenty niemal anarchistyczne, udało się zrobić pierwszy krok w kierunku ich stabilizacji, i równocześnie europeizacji.

Dr. LESZEK KIRKIEŃ.

Bankowość polska w r. 1927.

Ożywienie życia gospodarczego, jakie dało się zaobserwować w roku bieżącym, odbiło się korzystnie na rozwoju interesów bankowych. Sumy bilansowe 31 banków, zrzeszonych w Związku banków w Polsce, wykazują wzrost o 33 proc. z 919 mil. zł. na 1.212 milionów złotych. Proces kapitalizacji odbywa się stopniowo, umożliwiając bankom rozszerzanie podstawy ich działalności. Rozwój wkładów przedstawiał się w r. b. w bankach związkowych, jak następuje:

	Wkłady terminowe	Rachunki bieżące	Banki „Loro“	Ogółem wkłady
w milionach złotych				
31. XII. 1926	77	250	24	351
31. I. 1927	90	256	25	370
28. II. "	96	263	31	390
31. III. "	94	271	37	413
30. IV. "	98	308	40	446
31. V. "	104	314	48	467
30. VI. "	112	319	46	477
31. VII. "	122	337	45	505
31. VIII. "	133	332	47	512
30. IX. "	137	345	45	527
31. X. "	137	350	44	531

Wkłady więc w bankach związkowych wzrosły w ciągu dziewięciu miesięcy o 180 milionów złotych, t. j. o 51 procent. Na specjalną uwagę zasługuje wzrost wkładów terminowych, które podniosły się o 60 milionów zł., t. j. o 78 proc. Stopa procentowa przy wkładach a vista wynosiła w bankach warszawskich do 6 proc., przy wkładach terminowych — do 10 proc. W ostatnich trzech miesiącach r. b. daje się zauważyć osłabienie wzrostu wkładów, co jest jednak zjawiskiem w naszych stosunkach naturalnem, gdyż na koniec roku zbiegają się zazwyczaj terminy płatności niektórych podatków, jak również następuje częściowa regulacja zobowiązań.

W pierwszej połowie 1928 r. należy się spodziewać poprawy sytuacji na rynku pieniężnym, tembardziej, że zaciągnięcie pożyczki stabilizacyjnej usuwa obawę przed spadkiem złotego, a więc przed deprecjacją oszczędności. Liczyć się jednak należy z tem, że roz-

wój operacji wkładowych w bankach będzie się rozwijał powoli, stopniowo: Polska bowiem znajduje się w odmiennych warunkach, niż inne kraje europejskie, które przeprowadziły stabilizację waluty. Podczas gdy w Niemczech, Belgii, Austrii, z chwilą ustabilizowania waluty zaczęły napływać rodzime kapitały, które w swoim czasie w obawie przed inflacją schroniły się zagranicą, w Polsce kapitał pieniężny musi się tworzyć nanowo, drogą mozolnej pracy oszczędnościowej społeczeństwa.

104 mil. złotych. Bilanse poszczególnych banków za listopad wskazują na dalsze zwiększanie się stanu kredytów zagranicznych.

Operacje kredytowe banków wykazują w roku 1927 stały wzrost, przy czem dotyczy to zarówno operacji dyskontowych, jak i rachunków otwartego kredytu.

Operacje dyskontowe wzrosły w ciągu 10 miesięcy r. b. o 152 mil. złotych, t. j. o 59 proc., otwarty kredyt — o 127 mil. zł., t. j. o 48 proc. W tym samym czasie redyskonto wzrosło zaś ledwie o 38 milionów złotych, co świadczy wymownie, że banki prywatne uciążliwie zależą się od Banku Polskiego, opierając rozwój swej działalności kredytowej na rozszerzaniu operacji wkładowych. Stosunek redyskonta do dyskonta wynosił na 31 grudnia 1926 r. 61 proc.; stosunek redyskonta do kredytów wszelkiego typu — 30 proc. Na 31 października 1927 r. stosunek redyskonta do dyskonta obniżył się do 47 procent, stosunek zaś redyskonta do kredytów wszelkiego typu — do 24 procent.

Ogólna suma kredytów, udzielonych życiu gospodarczemu przez trzy główne źródła kredytowe, a więc Bank polski, Bank gospodarstwa krajowego i banki związkowe, wynosiła na 31 grudnia 1926 r. 1.004 miliony złotych, z końcem października 1927 r. — 1.485 miliony złotych, przy czem banki związane odgrywały coraz poważniejszą

(Ciąg dalszy na str. 2-iej).

	Dyskonto	Otwarty kredyt	Pożyczki terminowe	Ogółem kredyty udzielone
w milionach złotych				
31. XII. 1926	255	263	10	528
31. I. 1927	269	281	9	560
28. II. "	289	288	10	587
31. III. "	309	292	11	613
30. IV. "	326	299	13	647
31. V. "	336	323	13	674
30. VI. "	348	335	14	698
31. VII. "	367	346	13	727
31. VIII. "	370	353	6	729
30. IX. "	395	358	11	764
31. X. "	407	390	10	808

Bankowość polska w r. 1927. (Dokończenie).

rolę, jak wynika z zestawienia sumy kredytów, udzielonych przez wyżej przytoczone instytucje:

	31.XII.1926 (w milionach złotych)	31.X.1927 (w milionach złotych)
Banki związkowe *)	372	615
Bank Polski	331	465
Bank Gosp. Kraj. *)	301	405

Pomimo jednak znacznego, jak na nasze stosunki, rozszerzenia działalności kredytowej banków, w ostatnich miesiącach występuje w dość ostrych formach ciasnota na rynku pieniężnym. W szczególności daje się ona odczuć w listopadzie i w grudniu r. b. W konsekwencji stopa procentowa na rynku prywatnym w dalszym ciągu trzymała się na wysokim poziomie, a nawet miała tendencję zwyżkową.

Przyczyna tego leży, jak już wyżej było zaznaczone, w terminach płatności podatkowych i kredytowych, które się zbiegają na koniec roku. Poza tem, polityka budżetowa państwa, polegająca na tworzeniu rezerwy z nadwyżek budżetowych, musi się odbić na rynku pieniężnym, jak każde poczynanie o charakterze deflacyjnym. Stan rachunków żyrowych urzędów państwowych w Banku polskim na 31 października r. b. wynosił 96 milionów złotych, a na 30 listopada r. b. — 227 milionów złotych. Wycofanie z obiegu pieniężnego w ciągu jednego miesiąca 131 milionów złotych i zablokowanie ich na rachunkach żyrowych urzędów państwowych musiało wywołać perturbację na rynku pieniężnym.

Ponieważ pierwsze miesiące roku kalendarzowego są znacznie lżejsze pod względem fiskalnym, niż ostatnie, spodziewać się przeto można w pierwszej połowie roku 1928 odprężenia na rynku kredytowym.

STANISŁAW SKONIECZNY.

Dyrektor Związku Banków w Polsce.

*) po potrąceniu redyskonta.

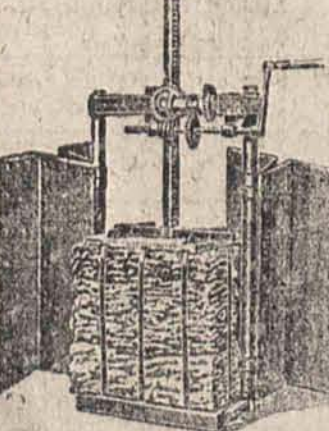
Altona Custodis
KATOWICE
ul. Jagiellońska 20.

Budowa kominów
Obmurowywanie kotłów
Budowa pieców

— Rok założenia 1876. —

Nasze specjalności od kilku dziesięcioleci lat

Kompletne urządzenia do fabrykacji czystej bawełny.
Maszyny do prasowania bel (Ballenschneidressen)
Schrottpaketierhämmer

GEBR. JANSEN
Maschinenfabrik M. GLADBACH.

Bankructwa i niewypłacalność

Konieczność zmodernizowania ustaw, regulujących te sprawy.

Jest faktem niezaprzeczonym, że obecnie obowiązujące ustawodawstwo gospodarcze jest niewystarczające. Ponieważ zaś ujednolicienie we wszystkich dzielnicach państwa nastąpić może dopiero z ogólną kodyfikacją prawa, przeto ministerstwo sprawiedliwości opracowuje projekty, które w formie rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej mają w najbliższym czasie ujrzeć światło dzienne.

Niestety, sfery gospodarcze projektów tych nie otrzymały do zaopiniowania, lecz bezpośrednio zostały one skierowane do rady ministrów.

Niezwykle ważną jest sfera ustawodawstwa upadłościowego. Dzisiaj pragniemy podkreślić te momenty, które należałoby w przyszłości również w mocy utrzymać w dziedzinie ustawodawstwa upadłościowego, oczywiście po przeprowadzeniu pewnych modyfikacji oraz te momenty, które jako szkodliwe winny być wyeliminowane.

Wychodzimy z założenia, że jednostki gospodarcze niewypłacalne, nie dające na przyszłość żadnej gwarancji produkcyjnej pracy, nie zasługują na ochronę i winny podpadać pod przepisy dzisiaj obowiązującego prawa o upadłościach i bankructwach w b. Królestwie Polskiem i ordynacji konkursowej w Małopolsce — mówimy tylko o stosunkach tych dwu dzielnic.

Chodzi nam jednak o te jednostki gospodarcze, które z powodu nieprzewidywanych przesilen gospodarczych, wywołanych bądź wahaniami waluty, bądź też zmniejszeniem się siły nabywczej szeregi warstw ludności, lub nagłymi przesunięciami w stosunkach produkcji i zbytu, czy też wypadkami wojennymi itp., znalazły się czasowo w położeniu, w którym ustawodawca winien umożliwić im pomimo niewypłacalności, przetrwanie krytycznego okresu, do czasu polepszenia się stosunków gospodarczych ogólnych i ich własnych.

Tak być nie tylko winno, ale i musi; poucza nas o tem życie, którego wartki bieg prze ustawicznie naprzód, nieogladając się na przepisy prawa. Przepisy prawne muszą być zatem przystosowane do wymogów zmieniającego się ciągle życia. Dość przytoczyć jako przykład, tak szeroko dziś w b. Królestwie stosowany zwyczaj przeprowadzania regulacji, które bez poparcia państwa i bez wszelkiej sankcji prawnej, brevi manu, zupełnie indywidualnie usuwają niezbędne, acz ujemne objawy życia gospodarczego.

W Europie pierwsze zrozumiały tę potrzebę dotrzymania kroku prądowi życia ustawodawstwa szwajcarskie i belgijskie oraz wzorujące się na tych prądach państwa austriackie. Cóż zatem należa-

łoby uczynić dla usankcjonowania już istniejących zwyczajów, a także dla umożliwienia niektórym jednostkom spekulowania na istniejących, nienależycie unormowanych stosunkach prawnych.

Sądzimy, że w każdym poszczególnym wypadku zawieszenia wypłat należałoby zbadać, czy jest to:

1) bankructwo w ścisłym tego słowa znaczeniu — nie wchodząc narazie w to, czy jest ono zwyczajne, czy podstępne, czy też zachodzi

2) zawieszenie wypłat, spowodowane przejściowem, okolicznościami, a przede wszystkim czasowym brakiem kapitałów obrotowych, przy pełnem jednak pokryciu pasywów aktywami, czy też wreszcie chodzi o

3) wypadek niewypłacalności, przy nieznacznej różnicy między stanem czynnym a biernym przedsiębiorstwa.

W pierwszym wypadku przedsiębiorstwo podpada pod przepisy obowiązującego ustawodawstwa handlowego, a więc art. 437—614 kodeksu handlowego w b. Królestwie i przepisy ordynacji konkursowej z 10 grudnia 1914 r. w Małopolsce.

W drugim wypadku winien być rozciągnięty nad odnośnem przedsiębiorstwem nadzór sądowy, a to celem uniknięcia upadłości.

Instytucję tę wprowadziło rozporządzenie gen.-gub. warszawskiego z dnia 21 marca (12 listopada) 1915 r. Dz. rozp. Nr. 12 poz. 13 ex 1915.), a to w wypadkach przewidywania ustania niewypłacalności, po ukończeniu wojny. W tym wypadku dłużnik obowiązany był do złożenia sądowi przeglądu stanu majątku w formie szczegółowego wyczerpania aktywów i pasywów, oraz ostatniego bilansu. Nad majątkiem dłużnika w celu nadzoru nad prowadzeniem interesu ustanawiał sąd nadzór, złożony z jednej lub więcej osób. Przez czas trwania nadzoru, dłużnikowi nie wolno ogłaszać upadłości, ani wykonywać egzekucji na jego majątku.

To rozporządzenie sądy na obszarze b. gen.-gubern. warszawskiego utrzymały do dzisiaj w mocy, jakkolwiek w znacznej ilości wypadków o skutkach wojny mówić już nie można. Jest to jednak jednym z dowodów, że stosowanie prawa nagina się do potrzeb życia gospodarczego. W praktyce instytucja ta okazała się zbawienną. Przedsiębiorstwa oparte na solidnych podstawach, które stały się przejściowo niewypłacalnemi, a które dla uniknięcia niewypłacalności musiałyby przez nagłą likwidację swojego majątku ponieść znaczne straty, dzięki przepisom o nadzorze sądowym — w stosunkowo krótkim okresie czasu (sześć miesięcy do roku) dźwigają się z niewypłacalności i służą nadal produkcyjnemu spo-

łeczeństwu. Wprowadzenie zatem tej instytucji dla tego rodzaju jednostek gospodarczych, — w wypadkach niewypłacalności, — wymienionych w punkcie drugim — na obszarze całego państwa uważamy za palący dezyderat, który przez władze centralne, w zrozumieniu jego doniosłości dla gospodarstwa społecznego, jaknajszybciej winien być wprowadzony.

Wreszcie w wypadkach pod 3) wymienionych, należałoby umożliwić takim jednostkom gospodarczym dalsze istnienie, a to przez wprowadzenie na terytorjum całego państwa austriackiej ordynacji ugodowej (przymusowa uroda sądowa) po dokonaniu w niej koniecznych zmian.

Dla wyjaśnienia słów kilka o wspomnianej ordynacji ugodowej, która stała się przyczyną poważnych trudności między sferami gospodarczymi naszymi.

Jest to ustawa nawskroś nowocześnie, wprowadzona już po wybuchu wojny światowej, rozporządzeniem cesarskim z 10 grudnia 1914 r., na podstawie § 14 austr. ustawy zasadniczej, a więc drogą imperatywną, uwzględniającą jednak po części życzenia sfery gospodarczych. Dziś zatem dopiero po zbyciu pewnych doświadczeń, możemy sądzić, czy ordynacja ta jest odpowiednia i to w tej formie, w jakiej została wprowadzona.

Twierdzimy, że zasadniczo wprowadzenie ugody sądowej w wypadkach pod 3) wymienionych na terytorjum całego państwa jest rzeczą konieczną. Możemy, ze względu na ramy niniejszego artykułu, zająć się obszerniejszą analizą koniecznych zmian w wspomnianej ustawie ugodowej, jakiej domagamy się obecnie dla całego państwa. Podkreślimy już dziś musimy, że przewidziane w wspomnianej ordynacji minimum zaoferowania w wysokości 25 procent wierzytelności, spłacalne najpóźniej ciągu 2-ech lat od zatwierdzenia ugody, wytrzymuje krytyki i że w takich wypadkach dłużnikowi nie powinno służyć prawo występowania do sądu z wnioskiem, aby zamiast konkursu otwarto postępowanie ugodowe.

Dopiero po dokładnem rozważeniu całej ustawy i usunięciu tych przepisów, które umożliwiają niesolidnym jednostkom, powodowanym chęcią łatwego wzbogacenia się, lekkomyślnie zawieszenia wypłat — wprowadzenie jednolitej ustawy o postępowaniu ugodowem, stanowiącym jednym ze środków prawdy i sanacji naszego, znajdującego się w stanie rekonwalescencji, organizmu gospodarczego.

DR. ADOLF MARKOWICZ

APARATY I URZĄDZENIA THIESA

do farbowania i blichowania

Aparaty do farbowania

Perwzorządne uszlachetnianie wszelkich gatunków przędzy, — zaznaczone wypadaniem w wysokim stopniu uniwarów.

B. Thies Coesfeld i. Westf.

HELLMANN & KOTTER

Maschinenfabrik, Barmen-Wichl

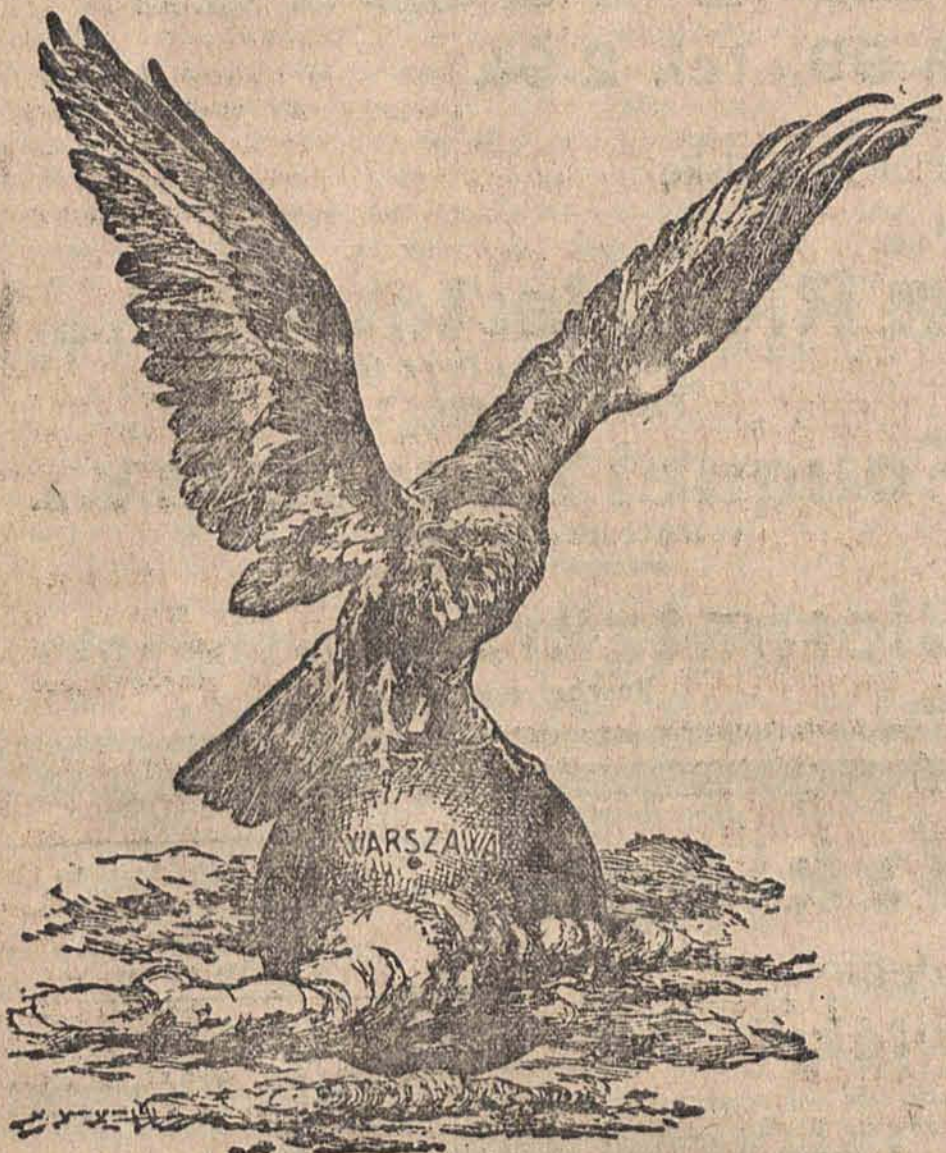
walów do snów, krzyżowych cewek, cewek stożkowych, kopsów, taśm zgrzeblarkowych przędzy w pasmach, luźnej bawełny i t. p.

nadające się do barwienia nawskroś wszelkich materiałów: walów do snów, cewek krzyżowych, cewek stożkowych etc.

SPEZIALFABRIK AUTOMATISCHER FÄRB- UND BLEICHAPPARATE — (Gegründet 1892).

wyrabia dla fabrykacji sztucznej wełny i bawełny pierwszorządne deszczółki do szarpaków z kryształami Barmenia — sztyfkami do szarpaków wszelkie systemów. Ształy stale zaopatrzone w różne gatunki sztyfków staowych Sztyfkami do szarpaków brudnej wełny, (Putzwollstreifenmaschinenstoffe) sztyfkami do wilków zgrzeblających (Kremelwollstoffe). — — — Doświadczenia praktyczne od roku 1883.

TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ

ORZEŁ

SPÓŁKA AKCYJNA W WARSZAWIE.

ODDZIAŁ W ŁODZI

PIOTRKOWSKA 57.

UBEZPIECZENIA:

OGNIOWE,

TRANSPORTOWE,

ZYCIOWE,

OD WYPADKÓW,

TELEFON OGÓLNY Nr. 9-76, 37-94, 59-59.

ADRES TELEGRAFICZNY:

AQUILA WARSZAWA

KONTO BANKOWE:

BANK DYSKONTOWY WAR-
SZAWSKI.

POCZTOWE KONTO CZEKOWE:

WARSZAWA № 1105.

Rekordowy przywóz bawełny.

W ciągu 10 miesięcy bieżącego roku przywieziono 65287 ton bawełny.

Rozwój cen surowca zależy jedynie od popytu światowego.

Światowy rynek bawełniany za rok 1927 obfitował w bardzo ciekawe momenty. W styczniu cena giełdowa w Nowym-Yorku wynosiła 12—13 c. za lb., podczas gdy we wrześniu cena doszła do 24 c. Te skoki cen giełdowych były wywołane bardzo dobrym urodzajem w r. 1926, oraz bardzo miernym urodzajem w r. 1927. Ostatnio, a więc w październiku, listopadzie i grudniu ceny wahały się około 19 c. za lb., przyczem sytuacja na rynku jeszcze nie jest wyjaśniona. Ogólne zapasy bawełny, pozostałe z sezonu ubiegłego, łącznie ze zbiorami tegorocznymi dochodzą do 20 milionów bel. Ponieważ zapotrzebowanie wyniesie prawdopodobnie około 16 milionów bel, nie może być mowy, przynajmniej na razie, o jakimkolwiek braku bawełny. Obecnie wszystkie dane co do urodzaju i zapasów bawełny są już prawie że ostatecznie ustalone, tak, iż bardzo nieprawdopodobne jest, by mogła rozwinąć się spekulacja, oparta na tych danych.

Wszelkie więc wahania cen bawełny w następnych kilku miesiącach uzależnione będą od zapotrzebowania, którego rozmiary, na razie przynajmniej, jest trudno przewidzieć, uwzględniając jednakże wzrost cen w porównaniu ze stanem z początku roku, zapotrzebowanie prawdopodobnie będzie mniejsze aniżeli w sezonie zeszłym, tembardziej, że kupcy bawełniani mają na składach bawełnę, zakupioną jeszcze po cenach niższych i nie spieszą się z czynieniem zakupów nowych, które niewątpliwie musiałyby nastąpić, gdyby takich zapasów nie posiadali.

Amerykański przemysł bawełniany, który ma na razie kłopot z nadprodukcją, kupuje bardzo ostrożnie i nie czyni żadnych zapasów, ani też nie kontraktuje na odległe dostawy. Przemysł bawełniany angielski, który zwykle był największym konsumentem bawełny amerykańskiej, jest zatrudniony tylko częściowo z powodu utraty rynku na dalekim wschodzie i również zakupuje bawełnę bardzo ostrożnie. To samo dotyczy przemysłu japońskiego oraz indyjskiego, które zeszłego roku zużywały bardzo duże ilości niższych gatunków bawełny amerykańskiej, a tym w tym roku liczą się z spodziewanym bardzo dobrym urodzajem bawełny w Indiach, który wchodzi na rynek w styczniu.

Z drugiej zaś strony, jeżeli weźmiemy pod uwagę, że ogólne zapasy bawełny na sezon teraźniejszy, t. j. tegoroczny urodzaj plus zapasy, pozostałe z sezonu zeszłego, wyniosą około 20 milionów bel, a roczne zapotrzebowanie wyniesie prawdopodobnie około 16 milionów bel, to po zostanie na sezon przyszły około 4 mil-

ionów bel, podczas gdy w tym sezonie pozostałość ta wynosiła około 7 i pół milionów bel. Jeżeli więc urodzaj w roku przyszłym byłby mniej więcej taki sam jak w roku teraźniejszym, to ogólne zapasy na sezon następny, t. j. urodzaj plus pozostałość z sezonu teraźniejszego, wyniosłyby około 17 milionów bel przy przypuszczalnym zapotrzebowaniu bawełny około 16 milionów bel, co bezwzględnie miałyby bardzo duży wpływ na silną wyżkę cen bawełny. Z powyższymi danymi rynek musi się liczyć, gdyż od ich ukształtowania będą zależały ceny bawełny w roku 1928-ym.

Niskie ceny bawełny w roku bieżącym nie pozostały bez wpływu na rozwój przemysłu bawełnianego w Łodzi, i przyczyniły się do wzrostu produkcji w roku 1927.

Ciekawe są cyfry, dotyczące importu bawełny do Polski za ostatnie kilka lat. Przywieziono do Polski:

w r. 1920	22.880 ton
" " 1921	41.508 "
" " 1922	65.188 "
" " 1923	57.568 "
" " 1924	42.847 "
" " 1925	54.773 "
" " 1926	65.648 "

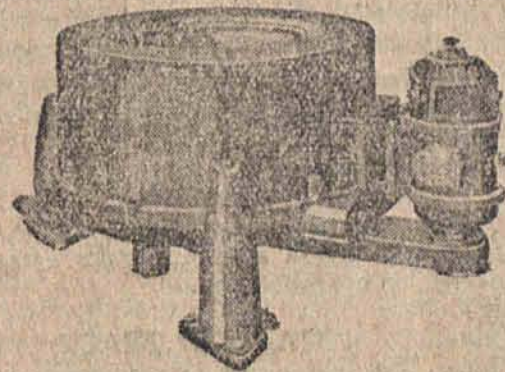
Ża pierwsze 10 miesięcy 1927 roku wwieziono do Polski 65.287 ton bawełny.

Jak widzimy z cyfr powyższych, zapotrzebowanie, jak również i produkcja przemysłu bawełnianego w Polsce wahała się w zależności od ukształtowania się warunków ekonomicznych w kraju. Produkcja była stosunkowo, bardzo wysoka w czasie inflacji, później zaś silnie spadła, i dopiero podczas ostatnich 3 lat stała się podnosić, już na zdrowszych zasadach. Import bawełny za pierwsze 10 miesięcy 1927 r. jest prawie że taki sam, jak za cały rok 1926-ty, który to rok był rekordowym dla Łodzi. A więc cały rok 1927 będzie rokiem najwyższej produkcji przemysłu bawełnianego w kraju.

Do powyższego dodać należy, iż w 1927 r. liczba wrzecion w Polsce wzrosła, a mianowicie: podczas gdy 1-go stycznia 1927 r. liczba ta wynosiła 1.351.323, obecnie powiększyła się o 180.000. Wzrost wrzecion wywarł duży wpływ na rynek przędzy w Łodzi, i podczas gdy w latach ubiegłych odczuwać się dawał stały brak przędzy, pod koniec 1927 r. fabryki spotkały się z pewnymi trudnościami w sprzedaży przędzy z powodu nadprodukcji, wobec czego odbywają się nawet pertraktacje w sprawie zorganizowania eksportu przędzy zagranicę.

T. W. Kranze
współwłaściciel firmy
Kranze i Wagner.

Zentrifugenbau „Rowag“ Görlitz

Centryfugi

każdej wielkości

z napędem elektromotorowym i pasowym.
Najlepsze wyniki rzucane (suche).
Najmniejsze zużycie siły.

TEXTILMASCHINEN FABRIK

B. COHNEN, G.m.b.H. Grevenbroich-Rheinland

POLECA JAKO NAJLEPIEJ WPROWADZONE MASZYNY SPECJALNE

Krochmalarki „Revo-ver“ dla przędzy bawełnianej w znacznie ulepszonej wykonaniu — Maszyny fabryczne i aparaty do blichowania dla wszystkich tkanin bawełnianych — Farblarki do osnów — Kotle do gotowania wysołego ciśnienia Autoclaven — Suszarki dla wszystkich rodzajów przędzy.

Nowość: Krochmalarka „VICTOR“ dla sztucznej jedwabiu — Patentowane aparaty do zwilżania dla nadania przędzy wilgoci utraconej przy przedzeniu.

Generalny zastępca na Polskę:

W. MEISTER, — Agencja Łódź, Podleśna 30

J. LESZCZYŃSKI

Łódź, Piotrkowska 99, tel. 2-91.

Generalny Przedstawiciel na Polskę

FIRM:

G. Hilscher, Chemnitz

Maszyły Pończosnicze (Ideal i Cotton)

Claes & Flentje G. m. B. H.

Mühlhausen (Thüringen)

maszyły do wyrobów dzianych (Schlitt-Maschinen)

Schneider & Reutner

LIMBACH.

maszyły do wyrobów dzianych (Kettenstühle)

Vorm. Rich. Hartmann Akt.-Ges.

Chemnitz-Dresden

FABRYKA MASZYN

Fouquet & Frauz Akt.-Ges.

Rottenburg a/Neckar

maszyły trykotażowe

Biernatzki & Co. Chemnitz

Raschel-maszyły.

Byt włókniarza łódzkiego.

Na rynku pracy nastąpiło uspokojenie.

Groźba redukcji wciąż niepokoi włóknarzy.

Rok 1927 był, według opinii związków zawodowych, rokiem względnej stabilizacji koniunktury w przemyśle włókienniczym i znacznie pomyślniejszym od roku 1926 dla rzeszy włóknarzy.

Rok ten charakteryzowało znaczne zwiększenie liczby zatrudnionych, przeciętnej dni pracy i zmniejszenie się liczby zatargów i strejków.

POZIOM PŁAC

W styczniu r. b. tkacz bawełniany na krosnach zakardowych (do 84 cm. szer.) zarabiał przeciętnie za 8 godzin pracy zł. 7.73, sprzedawca bawełniany zł. 7.26, przadka bawełniana zł. 4.33, robotnik podwórzowy — 3.44 i zamiataczka 2.94.

Po arbitrażu marcowym, kiedy przyznano robotnikom 12, 10, 9, 7 i 5 proc., w zależności od wysokości stawek, tkacz bawełniany na krosnach żak. do 84 cm. otrzymuje przeciętnie za 25-dniowy miesiąc pracy — 180 zł., sprzedawca bawełniany — 194 zł., tkaczka bawełniana — 120 zł., robotnik podwórzowy — 96 zł., zamiataczka — 80 zł.

W stosunku do minimum utrzymania, obliczonego przez komisję statystyczną na dzień 1 grudnia na zł. 7.4820 dziennie, tkacz otrzymuje 80 proc., sprzedawca 87 proc., tkaczka — 54 proc., robotnik podwórzowy — 43 proc. i zamiataczka — 36 proc. minimum kosztów utrzymania.

Na ogół poziom płac w stosunku do kosztów utrzymania jest obecnie wyższy niż w grudniu r. 1926, wzrost drożyzny bowiem od czasu marcowego orzeczenia statystycznego wynosi około 4 proc.

Jeśli chodzi o poszczególne gałęzie przemysłu włókienniczego, to zanotować należy 5 proc. podwyżkę płac w przemyśle pluszowym i 10—15 proc. podwyżkę płac w przemyśle jutowym.

STREJKI I ZATARGI

Ciągłość pracy była w roku 1927 osiągnięta w stopniu rekordowym w porównaniu z latami 1926, 1925 i 1924, nie mówiąc już o okresie inflacyjnym.

Poza strejkami marcowymi oraz kilkoma drobnymi i krótkotrwałymi strejkami lokalnymi, ciągłość pracy nie była zakłócona.

Z poważniejszych zatargów wymienić należy zatarg w Widzewskiej Manufakturze na tle zmiany warunków pracy na szerokich krosnach. Zatarg ten przerodził się w strejk, w wyniku którego osiągnięto 10 proc. podwyżkę płac dla robotników, którzy podjęli pracę na nowych warunkach.

Cały szereg zatargów wynika na tle niedopłacania za sześciogodzinny dzień pracy w sobotę i zmniejszenia płac z tego tytułu o 4 proc. Poza tem notowano zatargi na tle obniżania płac przy wprowadzaniu nowego artykułu, na tle regulaminów (zatarg w fabryce Eiserta, strejk w fabryce Jarocifskiego).

SYTUACJA BEZROBOTNYCH

Ogólna liczba bezrobotnych włóknarzy wynosiła w styczniu 24 tysiące. Liczba ta ulegała znacznym fluktuacjom, przejściowo obniżyła się do 17, obecnie wynosi około 19 tysięcy, wykazując tendencję dalszego wzrostu. Z liczby tej 9.500 robotników pobiera zapomogi z tytułu pomocy ustawowej, doraźnej.

Na mocy ustawy z 2 sierpnia 1927 r., bezrobotni, którzy korzystali z pomocy ustawowej w ciągu 17 tygodni i z pomocy doraźnej w ciągu 26 tygodni, zostali pozbawieni zapomóg. Dotyczy to kategorii bezrobotnych, nieobarczonych rodziną.

Na skutek tego zarządzenia około 8 tysięcy bezrobotnych zostało pozbawionych zapomóg.

Jeśli chodzi o zatrudnienie bezrobotnych przy robotach sezonowych, to przeciętnie, około 1.000 robotników-włóknarzy znalazło pracę w ciągu sezonu.

Podkreślić również należy zmniejszenie się emigracji, która obejmuje przeważnie wysoce wykwalifikowanych robotników.

Wskutek wymówienia pracy w całym szeregu większych zakładów, liczyć się należy ze znacznym powiększeniem liczby bezrobotnych.

WARUNKI PRACY

Warunki pracy w przemyśle włókienniczym nie uległy, według opinii przedstawicieli związków zawodowych, poprawie.

Większość sal fabrycznych, wyłączając oczywiście wielkie zakłady przemysłowe, nie odpowiada wymogom higieny.

Nie odpowiadają również przepisom warunki bezpieczeństwa.

Nie są również przestrzegane w poglądach włóknarzy ustawy o osmiodzinnym dniu pracy, oraz pracy kobiet małoletnich; przedstawiciele robotników stwierdzają, iż w przestrzeganiu powyższych ustaw nastąpiła w r. 1927 znaczna poprawa.

OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA

Ogólny bilans roku 1927 z punktu widzenia związków zawodowych jest dodatni; był on rokiem względnej stabilizacji na rynku pracy w przemyśle włókienniczym.

Związki zawodowe podkreślają niepokojący objaw załamania się koniunktury od września r. b., co wyraziło się w redukcjach robotników w zakładach sp. akc. Geyer, redukcji pracy w tkalniach Zjedn. Zakł.; Scheibler i Groman, I. K. Poznański, Widzeńska Manufaktura, K. Eisert i t. d.

W całym szeregu fabryk pomniejszych przewidywana jest po nowym roku daleko idąca redukcja robotniko-dni. Dotyczy to zwłaszcza tkalni.

Kierownicy związków zawodowych żywią obawę, iż załamanie koniunktury, a co za tem idzie, redukcja pracy obejmie również i przedalnię, których większość pracuje obecnie na dwie zmiany.

Jeśli chodzi o podjęcie akcji o podwyżkę płac, to obecnie sprawa ta nie jest aktualna, aczkolwiek wobec tendencji zwiększenia cen artykułów pierwszej potrzeby, nie jest wykluczone, iż akcja taka podjęta zostanie w miesiącu lutym lub marcu.

Oczywiście jest, iż ostateczna decyzja w tej mierze zależna będzie od koniunktury w przemyśle.

Ponieważ informacje, podane nam zostały przez związek zaw., zaznaczyć należy, iż rok 1927 przyczynił się do rozbudowy organizacji zawodowych i sanacji ich finansów.

Liczniki Watku
Miary Metrowe

dostarcz. w wypróbowanych
latami systemach

Zahlwerke

Otto Wiegand

Chemnitz-Kappel

dotychczas przeszło 120,000
aparatów dostarczono
i zainstalowano
Prosimy o zapytania

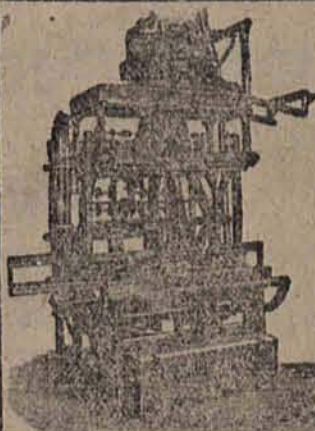
Kressin & Marquardt

Maschinenfabrik BARMEN-U

Maszyły do plecenia i klockowe dla
wyrobu wszelkiego rodzaju tasiem jak:
kordel, lice tressen, rolo tasiem
wrzecionowych (spindelschnüre), kno-
tów do tawie.

Specjalności:

Maszyły dla wyrobu artykułów
z gumilastyki
Stoly do plecenia.

**Otto
Kruse
Barmen**

Wstażkowe warsztaty tkac-
kie wszelkiego rodzaju
oraz wszystkie maszyły
pomocnicze

Wszelkiego rodzaju

Szpułarek i Niciarek

(Spul und Doublirmaschinen)
jakoteż innych

Maszyły Pomocniczych
dla wyrobu TASIEM, KORDEL,
LIC i KORONEK

dostarcz.

MASCHINENFABRIK

FRIEDRICH NEUHOF

ELBERFELD (Niemcy) Rondurferstr. 8.

Zastępcy na Polskę poszukiwani.

KROSNA

o wysokiej wydaj-
ności dla TKA-IA

szfucznego jedwabiu

doskonale się również nadające dla JEDWABIU, WEŁNY, BAWĘŁNY i t. d.

DOSTARCZA

MASCHINENFABRIK RICHARD HAASE A.-G., KREFELD

ZASTĘPCY:

BRACIA GOLDLUST, ŁÓDŹ, ALEJE KOŚCIUSZKI № 32.

Wątpliwości władz skarbowych. Świadcstwo handlowe, czy karta rejestracyjna?

Ustawa o państwowym podatku przemysłowym jest jedną z tych nielicznych ustaw, które jako przedmiot bezpośredniego zainteresowania, są najbardziej znane. Wynika to nie z popularności ustawy tej w sensie pozytywnym, lecz stąd, że obciążając przemysł, handel, zajęcia przemysłowe i samodzielne wolne zajęcia zawodowe, dotyka olbrzymich i różnorodnych rzesz płatników i bodaje bardziej jest powszechna, aniżeli ustawa o podatku dochodowym, z którą w założeniu powszechności jest związana. Ustawa ta wytrzymała nie mniej huraganowy ogień ataków ze strony przemysłu i handlu, niż ustawa o reformie rolnej ze strony wielkiej własności ziemskiej, bo też obie te ustawy mieszczą w sobie pierwiastek wywłaszczenia.

Zdawałoby się że długi czasokres obowiązywania tej ustawy, jak również liczne opracowania i autorytatywne wyjaśnienia, wynikłe skutkiem jej powszechności, jak wreszcie to, że jest ona niezbędnym instrumentem w rękach władzy wymiarowej, z uwagi na podstawę wymiaru, którą jest obrót brutto, stworzyły już oddawną ustaloną i niewątpliwą praktykę. Tymczasem budzą się nowe wątpliwości i powstaje nieopisany chaos, przy każdej okazji, gdy zbliżający się termin kalendarzowy nakłada na płatników ten czy inny, wynikający z ustawy obowiązek.

Zagadnienie to nie istniało zupełnie przez lat pięć prawie, t. j. od dnia 14-go maja 1923 r., kiedy wprowadzona została ustawa o państwowym podatku przemysłowym, niezmienną ustawą z dnia 15 lipca 1925 r., obowiązującą obecnie.

Aż nagle po pięciu latach niespornej praktyki, na przełomie roku 1927 i 1928, powstała zasadnicza wątpliwość — świadectwo przemysłowe, czy karta rejestracyjna. Zagadnienie to, powstałe niewiadomo dlaczego, a już w żadnym razie niewiadomo, dlaczego tak późno, zostało rozwiązane przez władze skarbowe na niekorzyść płatników.

POJĘCIE PRZEDSIĘBIORSTWA „PRZEMYSŁOWEGO“ I „ODDZIELNEGO HANDLOWEGO“.

Artykuł 14 ustawy o państwowym podatku przemysłowym stanowi, że je-

żeli przedsiębiorstwo przemysłowe oprócz zakładu przemysłowego prowadzi także zakład handlowy celem sprzedaży w nim wyrobów własnej produkcji, to, o ile zakład ten jest utrzymywany przy samym przedsiębiorstwie przemysłowym lub poza nim, lecz w obrębie miejscowości, będącej jego siedzibą, albo nawet będącej poza jego siedzibą, jeżeli jest to jedyny po za tą siedzibą zakład hurtowej sprzedaży, nie stanowi on przedsiębiorstwa oddzielnego. Różnica pomiędzy przedsiębiorstwem handlowym „oddzielnym“ i nie oddzielnym polega na tem, że pierwsze powinno być zaopatrzone w świadectwo przemysłowe dla handlu, drugie zaś w kartę rejestracyjną. Różnica ta staje się bardziej wyrazista przy porównaniu świadectwa i karty, cena bowiem świadectwa dla handlu hurtowego wynosi wraz z dodatkami 3600 złotych, podczas gdy karta rejestracyjna kosztuje tylko 10 złotych, z dodatkami zaś 18 złotych.

CO ZNACZY „PRODUKCJA WLASNA“

Ani ustawa o podatku przemysłowym, ani też rozporządzenie wykonawcze do niej nie określa pojęcia wyrobów „własnej produkcji“, których hurtowa sprzedaż uprawnia do zaopatrzenia zakładu w kartę rejestracyjną zamiast świadectwa. Pojęcie to samo w sobie posiada istotnie treść o zakresie bardzo pojemnym. W szczególności, czy w wypadku, kiedy przedsiębiorca nie posiada wszystkich działów produkcji, przez które wyrób powinien przejść od surowca do stadium ostatecznego wykończenia, czyli w wypadku, kiedy towary wyprodukowane są przezeń częściowo tylko u siebie, częściowo zaś w przedsiębiorstwach obcych, winny być one uważane za wyroby jego własnej produkcji, czy też nie. Jak przedstawia się sprawa jeśli ktoś posiadając tylko przedsiębiorstwo, w której wyprodukował przedmiot, tkalnię, w której wyprodukował przedmiot, czy też nie. Jak przedstawia się sprawa jeśli ktoś posiadając tylko przedsiębiorstwo, w której wyprodukował przedmiot, tkalnię, w której wyprodukował przedmiot, czy też nie. Jak przedstawia się sprawa jeśli ktoś posiadając tylko przedsiębiorstwo, w której wyprodukował przedmiot, tkalnię, w której wyprodukował przedmiot, czy też nie.

Ustawa na te pytania odpowiedzi nie

daje, bo też odpowiedź jest zupełnie zbytnie techniczna. W świetle postanowień ustawy pytania te nadają się zarówno dla wyciągania wniosków praktycznych, jak traktowania ich według zasad scholastyki średniowiecznej. Ustawa upoważnia do hurtowej sprzedaży na zasadzie karty rejestracyjnej wyrobów własnej produkcji, to znaczy wyrobów wytworzonych u siebie w przedsiębiorstwie; nie stanowi natomiast wcale, aby przedsiębiorstwo przemysłowe sprzedawało wyroby swoje w takim stanie, w jakim je wyprodukowało.

Ustawodawca nie ogranicza dobrodziejstwa posiadania karty do tych wypadków, kiedy zakład przemysłowy ma wszystkie działy produkcji, przez które towar przechodzi od surowca do ostatecznego wykończenia. Wprowadza on jedynie z jednej strony moment produkcji, z drugiej sprzedaży hurtowej towarów wyprodukowanych przez to samo przedsiębiorstwo.

POSIADANIE JEDNEGO DZIAŁU PRODUKCJI UPRAWNIA DO WYKUPU KARTY REJESTRACYJNEJ.

Wynika z tego, iż nie mógłby mieć karty rejestracyjnej przedsiębiorca nie posiadający zupełnie zakładu przemysłowego, a produkujący sprzedawany przez siebie towar w całości w zakładach przemysłowych obcych. Skoro jednak posiada sam choćby jeden tylko dział produkcji własnej np. tkalnię, to już towary u siebie wyrobione a wykończone gdzieś indziej może sprzedawać hurtowo na zasadzie karty.

Wniosek taki wypływa z literalnego brzmienia ustawy, i usprawiedliwiony jest innymi jej przepisami. Przedsiębiorstwo skupiające wszystkie działy produkcji płaci podatek obrotowy raz jeden przy sprzedaży towaru, przedsiębiorstwo zaś w którym jest tylko jeden dział produkcji np. tkalnia, płaci podatek trzy razy: raz w cenie nabywanej przędzy, drugi raz w zapłacie za wykończenie utkanego towaru, trzeci zaś raz przy sprzedaży wyprodukowanego towaru.

Dlaczegożby więc miało płacić więcej za uprawnienie do sprzedaży swych wyrobów, aniżeli przedsiębiorstwo pierwsze?

UTRZYMAĆ DOTYCHCZASOWĄ PRAKTYKĘ.

Jak zaznaczyliśmy zresztą przez lat pięć nie było żadnych wątpliwości co do tego, że przedsiębiorstwo posiadające jeden tylko dział produkcji może zbywać swe towary na zasadzie karty. Powstały one dopiero w związku z terminem wykupywania świadectw przemysłowych na rok 1928, przyczem powstały w okolicznościach następujących.

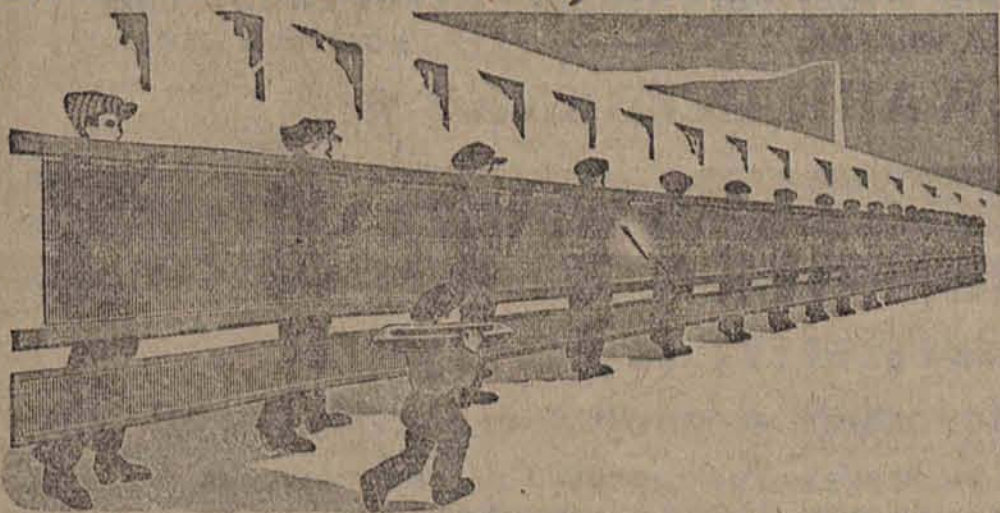
Ministerstwo skarbu wydało okólnik p. t. „Wątpliwości poruszone na zjazdach naczelników urzędów skarbowych przy stosowaniu ustawy z dnia 15 lipca 1925 r.“ Okólnik ten pomiędzy wyjaśnieniami

nie budzącymi zresztą wątpliwości zawiera i takie — „wyroby oddane przez wytwórcę do wykończenia cudzym fabrykom nie mogą być uważane za wyroby własnej produkcji, a za tem na sprzedaż takich wyrobów własne być na byłe świadectwo dla przedsiębiorstw handlowych. Np. płatnik, posiadający snownię, z której obrobiony półfabrykat oddaje do wykończenia, poczem sprzedaje gotowy produkt własny mieć dwa świadectwa: jedno na snownię, drugie zaś handlowe na sprzedaż manufaktury“.

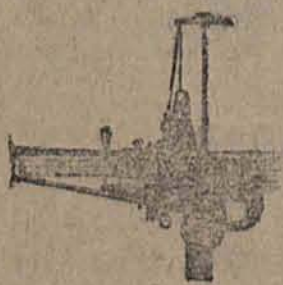
Jak to stwierdziliśmy tego rodzaju rozstrzygnięcie sprzeczne jest z przepisami ustawy. Władze skarbowe widać same zorientowały się, bo wprowadziły aktualnie praktykę pośrednią: ustalają mianowicie, że jeżeli przedsiębiorstwo składa się z przędzalni i tkalni, to towary swoje choćby wykończone w cudzem przedsiębiorstwie, może sprzedawać na zasadzie karty, ale jeśli posiada tylko tkalnię, to na sprzedaż towarów własnej produkcji musi mieć świadectwo dla zakładu handlowego. Zbytecznem byłoby wskazywać, iż to ujęcie sprawy jest już nie tylko sprzeczne z ustawą, ale również nie pokrywa się z okólnikiem.

Dział się więc tak, iż rozstrzygnięcie jednej wątpliwości zrodziło nową wątpliwość, ta zaś da początek szeregu innym. Orzekanie bowiem, czy produkcja jest własna zawsze wtedy, kiedy przedsiębiorstwo wyprodukowało towar w całości, niekiedy zaś tylko wówczas, o ile samo wyprodukowało go w pewnej fazie, opiera się na kryteriach płynnych, nieuchwytnych i zawodnych.

E. TH. WAGNER, CHEMNITZ

dostarcza najdłuższe na świecie nicielnice i płochy tkackie dla fabrykacji filcu. Cała długość 24 m. długość drucików 1 m, waga płoch 500 kg, waga nicielnice 800 kg. Jako specjalność dostarczam nicielnice i płochy do wszelkich rodzajów tkanwa.

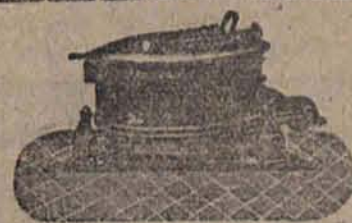
Reutlinger Strickmaschinenfabrik
H. STOLL & Co Reutlingen Würtbg.

Oryginalne maszyny lewo skrętne. Płaskie maszyny pancerznicze. Maszyny Jakarda i zamkowe. Zamkowe maszyny Jakardowe dla wielobarwnych wzorów od 2-3 i wielu barwach w je nym tądunku, dzenna produkcja około 25 Mt towaru jakardowego

— Najnowsze konstrukcje — Dogodne warunki —
PRZEDSTAWICIELSTWO NA POLSKĘ
Firma **LEON FRIEDMAN & S-ka** Łódź 6-go Sierpnia 3
Tel. 6-09.

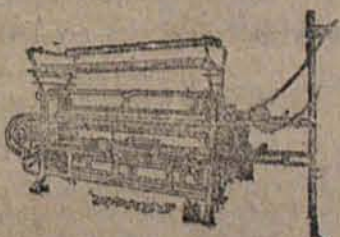
Zastępcy poszukiwani.

Rok założenia 1847

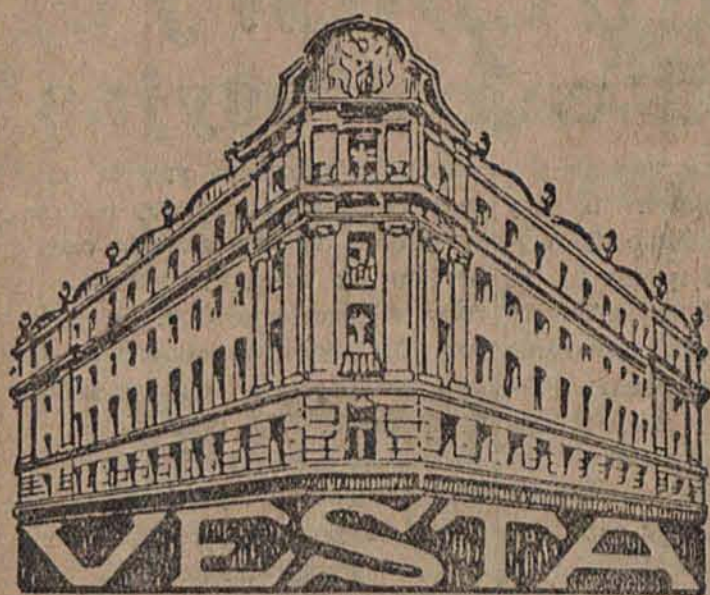
Maschinenfabrik u. Eisengiesserei
WILHELM QUADE
G. m. b. H. Guben (Niemcy)
Specjalność Maszyny do wałków, do prania, centryfugi etc.

Fabryka Maszyn
Wilh. Bach G. m. b. H.
Apolda

Maszyny raszlowe i osnowo-raszlowe ręczne i motorowe z automatycznym aparatem do zmiany wzorów.

Reprezentant na Polskę
Leon Friedmann i S-ka
Łódź, ul. 6-go Sierpnia 3,
tel. 6-02.

BANK WZAJ. UBEZPIECZEŃ | T-WO WZAJ. UBEZPIECZEŃ
ROK ZAŁ. 1873. | OD OGNI, GRADOBICIA
ROK ZAŁ. 1920.

w POZNANIU

Zawiera ubezpieczenia

na życie, od nieszczęśliwych wypadków, odpowiedzialności cywilno-prawnej, od ognia, gradobicia, od kradzieży z włamaniem oraz ubezpieczenia samochodowe.

Jest jednym z najpoważniejszych zakładów ubezpieczeń w Polsce, posiada poważne rezerwy w lokatach popularnych, 11 **WŁASNYCH GMACHÓW** w **STOLICY**, w **NAJWIĘKSZYCH MIASTACH POLSKI** i w **GDAŃSKU**, posiada pierwszorzędne długoletnie stosunki reasekuracyjne zagraniczne, przedstawia idealnie pewne gwarancje

Najkorzystniej ze wszystkich krajowych i zagranicznych Towarzystw w Polsce zwaloryzowała „VESTA” przedwojenne ubezpieczenia życiowe.

Oddziały:

BYDGOSZCZ, ulica Dworcowa 30 — GRUDZIĄDZ, Plac 23 Stycznia 10 — KATOWICE, 3-go Maja 36 — KRAKÓW, Straszewskiego 28 — LUBLIN, Krakowskie Przedmieście 39 — LWÓW, Długa 1 — ŁÓDŹ, (życie, wypadki, odpow. samoch.) Piotrkowska 81 — (ogn., kradz.) Piotrkowska 90 — POZNAŃ, (ogn., kradz.) Gwarna 19 — (grad) Ratajczaka 36 (życie, wypadki, odpow. samoch.) Ratajczaka 7 — WARSZAWA, Mazowiecka 13.

Reprezentacje i agencje we wszystkich większych miastach Polski

Zbiór składek za rok 1926 tj. rok ostatni, za który dokonano zamknięć rachunkowych, uczynił około

10.000.000 zł.

Poszukiwani zdolni i rutynowani akwizytorzy i agenci.

Oddział w Łodzi

Piotrkowska 81, telef. 4-77.

Reprezentacja Działu Ogniwego i Kradzieży

Piotrkowska 90, telef. 21-81.

KAPITAŁ AKCYJNY 1.950.000

SKŁADY
TOWAROWE

WARRANT

SPÓŁKA
AKCYJNA

w ŁODZI

ul. PIOTRKOWSKA Nr. 56

Magazynowanie, Ekspedycja, Cienie, Ubezpieczenie, inkaso.

Udzielanie pożyczek pod zastaw towarów.

Składy zwykłe i wolnocłowe ogólne oraz na przechowywanie win i spirytualii.

Składy połączone są własną bocznica ze stacją Łódź — Fabryczna

Telefony: Dyrekcji Nr. 26-93
Biura Nr. 3-98
Składów Nr. 3-85

Adres dla przesyłek: „WARRANT-ŁÓDŹ-FABRYCZNA”

BOCZNICA WŁASNA

BOCZNICA WŁASNA

Adres telegraficzny: „WARRANTBANK”

Ogłędnie z udzielaniem kredytu!

Nlema tranzakcji kredytowej bez informacji o zdolności kredytowej!

INFORMACJI

o zdolności kredytowej kupców i przemysłowców
w całej Polsce i zagranicą

udziela biuro

WYWIAD KREDYTOWY

TELEFONY: 29-30 i
41-04

ŁÓDŹ

DEPESZE:
„WYWIAD-ŁÓDŹ”

1.040 korespondentów we wszystkich miejscowościach Rzeczypospolitej

Biuro „WYWIAD KREDYTOWY” założone zostało przez największe Banki Krajowe oraz Organizacje Przemysłowe.

Moszczenicka Manufaktura

Teodor Ender Spadkobiercy

Fabryka w Moszczenicy ziemi Piotrkowskiej

Centrala i Skład Główny w Łodzi ul. Piotrkowska 143

Adres Telegraficzny: „Ender-Łódź“.

Telefony: 21-22, 47-47 i 61-61.

FABRYKA WYROBÓW BAWELNIANYCH

Fabryka zatrudnia 1500 robotników

Fabryka wyrabia towary bieliźniane, chustki do nosa, piques, oxford, surówkę, barchany, flanelkę.

Przedstawicielstwa i wyłączne sprzedaże:

Warszawa — Lewy, Alenberg i Król, Geśia 14

Poznań — S. Galiński, St. Rynek 85/I

Lwów — N. Blumengarten, Szopena 8

Katowice — N. Blumengarten, Stawowa 7

Równe — Aleksander Cyłke, 3-go maja 121

Gdańsk — J. Schiif i S-ka, Heiligegeistgasse 117

Towarzystwo Akcyjne Ubezpieczeń

„POLONIA“

Założona w 1917 roku.

w Warszawie

Założona w 1917 roku.

Przyjmuje ubezpieczenia: od ognia, transportów kolejowych, rzecznych i morskich, od kradzieży z włamaniem oraz rabunku, szyb wystawowych, oraz od odpowiedzialności cywilnej.

CENTRALA: w Warszawie, Plac Napoleona Nr. 3.

Towarzystwo pozostaje w stosunkach z pierwszorzędnymi reasekuratorami w Anglii, Francji, Szwajcarii, Skandynawji, Włoszech i otrzymuje nawzajem odpowiedni ekwiwalent składki.

Towarzystwo posiada szereg własnych nieruchomości.

Oddziały: Bydgoszcz, Częstochowa, Katowice, Kraków, Lwów, Łódź, Poznań i Wilno.

Reprezentacje: Grudziądz, Łuck, Równe.

NAJODPOWIEDNIEJSZY PODAREK GWIAZDKOWY

TO **POLISA**

Tow. Ubezp. „PRZYSZŁOŚĆ“

Oddział w Łodzi, PIOTRKOWSKA 87, Telefony 22-20 i 63-52.

1928 r.

1928 r.

WSZYSTKIM MOIM KLIJENTOM I SYMPATYKOM

ŻYCZE

WESOŁYCH ŚWIĄT

— i —

SZCZĘŚLIWEGO 1928 ROKU

KAZIMIERZ PIECHOCKI

WŁAŚCICIEL WYWIADOWNI HANDLOWEJ

ODDZIAŁ W ŁODZI

PIOTRKOWSKA 15, TEL. 7-53

1928 r.

1928 r.

Zawiadomienie!

Niniejszym zawiadamiamy, iż mając fabrykę wyrobów trykotowo-dzianych w Warszawie przy ul. Sto Jerskiej № 36 p. I.

D. J. PASTERNAK

otworzyliśmy taką że fabrykę tych że samych artykułów p. I.

D. J. Pasternak i S-ka

w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej 110.

Specjalność nasza:

reformy, szale, czapeczki jedwabne oraz
NOWOŚCI SEZONOWE.

PLANDEKI

nieprzemakalne (plany) na pokrycia samochodów i wozów oraz płaszcze nieprzemakalne.

Fabryka Plandek „JUTALEN“
ŁÓDŹ, Piotrkowska 60.

Józef Knapik

Zakład Elektrotechniczny i Warsztaty reperacyjne

Łódź, Przejazd 6, telefon 60-90

Wykonujemy wszelkie roboty wchodzące w zakres elektrotechniki w najkrótszym terminie po cenach przystępnych jako to: dorabianie nowych kolektorów i bębni z pasowych, reperacje dynamomaszyn, motorów transformatorów i wszelkich aparatów elektrycznych.

Posiadamy na składzie motory, dynamomaszyn, wszelkich rozmiarów szrotki do dynamomaszyn i motorów, trzymadła szrotkowe, oliwę motorową i transformatorową.

P. T.

Niniejszym mamy zaszczyt zawiadomić W. P. że skład i biuro nasze przeniesione zostały z ulicy Gdańskiej № 11,

na ul. Pomorską (Średnia) 23.

Polecamy się nadal łaskawym
względem

Z poważaniem

DAFNER i JOFFE

Łódź, Pomorska 23,
Tel. 16-19.

Mechaniczna fabryka wyrobów
dzianych i trykotowych

M. BORNSTEIN

— Łódź —

Piotrkowska 136. Telefon 56-52

SPECJALNOŚĆ:

jedwabne reformy,
„kombinacje (Remdhosen)
i reformy fil-d'ecos.

Ista.
od 1884 r.

Zakład Grawerski

P. H. SZTYFT

Łódź, Piotrkowska 60
tel. 14-63.

Stemple kauczukowe
pneumatyczne, sztyfty
emaliowe numeratory, da-
towniki szablonowe do
wygrywania bel i skrzyń
i t. p.

**ŻYDOWSKIE SPÓŁDZIELNIE KREDYTO-
WE W POLSCE** liczą 137 tys. Suma bilansowa
ich wynosi 76 mil. zł., fundusze własne — 6.035
tys. zł., wkłady 15.415 tys. zł., dług 10.911 tys.
zł., pożyczki 31.201 tys. zł., obrót inkasowy
161.147 tys. zł.

**POWSTAŁ PROJEKT UTWORZENIA RE-
ZERW NABIAŁOWYCH** w okresach, gdy podaż
jest duża, aby wypuścić te produkty w okresie
zimowym i normować w ten sposób nadmierne
zwyżkujące ceny. Do tego rodzaju akcji były-
by powołane większe miasta, ewentualnie orga-
nizacje spółdzielcze.

W związku z tem min. spraw wewnętrznych
zażądało od niektórych wojewodów zbadania
możliwości zrealizowania tego projektu w więk-
szych ośrodkach konsumpcyjnych.

**KOMITET DO SPRAW DYSPONOWANIA
SUM INWESTYCYJNYCH** uzyskanych z pożyczki
stabilizacyjnej utworzony został w składzie:
p. Grodyński, wiceminister skarbu, p. Narbutt,
p. dyr. Koziełł. Komitet rozpoczął już swą działalność. Dla zapewnienia koordynacji działalności
komitetu i Banku Polskiego ustalono, że uchwały
komitetu będą wymagały zatwierdzenia p.
ministra skarbu w porozumieniu z prezesem
Banku Polskiego

DEPRESJA NA RYNKU AKCYJNYM wyraża się
poważnym spadkiem obrotów na giełdach w
listopadzie. W październiku obroty akcjami wy-
nosiły — 14,5 mil. zł., w listopadzie — 6,7 mil.
zł. Analogicznie rzecz przedstawia się na gieł-
dach pieniężnych w Poznaniu, Krakowie i Lwo-
wie.

CENA SOLI hurtowa została podwyższona.
Wobec tego podwyższono również cenę detali-
styczną soli o 2 grosze, t. j. z 32 na 34 grosze.

BANK ROLNY wykazuje wielki rozwój
swych rachunków. Podczas gdy w dniu 1 sty-
cznia 1927 r. cyfra bilansowa wynosiła 155 mil.
zł., w dniu 1 grudnia doszła do 410 mil. zł., t. j.
wzrosła o 264 procent. Kredyt długoterminowy
wzrósł w tym samym czasie o 824 proc., kredyt
krótkoterminowy o 238 proc., pożyczki z fundu-
szów administracyjnych przez Bank wzrosły o
165 procent.

Kobieta, która nie chce praw.

Pierwsza posłanka w parlamencie hiszpańskim protestuje przeciw dążeniu kobiet do emancypacji.

Sypialnia, dzieci i kuchnia—oto teren twórczości niewieściej.

W tych dniach w hiszpańskim zespole narodowym, będącym karykaturą społecznego parlamentu, zdarzył się fakt niezwykły: na trybunę po raz pierwszy weszła kobieta, Wiktorja de Ramblee.

Dla Hiszpanii było to epokowe zdarzenie, niezwykle, omdlało ze nie rewolucja. Na kobietę bowiem patrzyli się z mimowolnym zainteresowaniem, mimo że zewnętrznie europejskiego typu, zupełnie po afrykańsku. Nawet inteligentni i kulturalni hiszpanie traktowali ją jak istotę niższą i zamykali jej światopogląd w sypialni, pokoju, kuchni, w dzieciach i kościele.

Oczywiście wolno kobietom hiszpańskim chodzić na walki byków i inne łowiska. Na to im zezwalają. Ale do atniego czasu dziewczęta i młode kobiety nie mogły wychodzić na ulicę same, bez rodziców, męża, albo dużej i wernantki — klasycznej postaci zabawianej w Hiszpanii jeszcze od czasów da.

W ciągu ostatnich lat jednak, kobieta hiszpańska czyni heroiczne wysiłki, by zasnąć z siebie tę narzuconą opiekę i wyzwolić się z jarzma domowego, czyna konkuruje z mężczyznami na literatury, prasy, nauki, sztuki, nie tylko we wszystkich dziedzinach społecznych. Tysiące kobiet w ciągu ostatnich lat pracuje już w bankach, biurach, keniach, instytucjach państwowych i kulturalnych.

Powoli, z wielkim trudem, kobieta hiszpańska poczyniła się usamodzielniać i walić od wpływów męża czy rodziców.

Jedynie do parlamentu nie wolno było dotąd dotrzeć kobiecie. Ta instytucja zdawała się być dla niej zamknięta. Wylom zrobił Primo de Rivera i pozwolił kobiecie na bardzo ważny krok na drodze emancypacji.

Oto, ku wielkiemu oburzeniu niemal całego kraju, w tych dniach na trybunie parlamentu narodowego weszła po pierwszy kobieta.

I cóż powiedziała? Czy rzeczywiście wygłosiła płomienną mowę w obronę emancypacji kobiet?

Wiktorja de Ramblee opisała pragnienia kobiety hiszpańskiej, ale jedynie to, by stwierdzić, jak źle jest obecnie, przeszłość ta już minęła i wyraziła za to powodem, że już nie wróci.

Biadała, że kobieta hiszpańska, która była wzorem żony i córki, szanowaną i kochaną, dziś bierze udział w zawodach sportowych, biegnie po mieście nago, w krótkich sukienkach, strzyżę włosy, pali papierosy itd. itd.

Po przemówieniu tem konserwatywna Hiszpania odetchnęła. Nie ciskała już gromów na udział kobiety w zgromadzeniu narodowym. Tembardziej, iż nowa, wygłoszona przez tę przedstawiennicę pseudoemancypantek, miała słus-

żyć wyrazem opinii publicznej na skąd taki miał miejsce dwa dni przedtem w Medjołanie.

18-letnia córka wysokiego dygnitarza hiszpańskiego, zdecydowała się na ślub z młodym artystą-malarzem jedynie poto, by wylamać się z pod opieki rodziców, którzy pod żadnym pozorem nie pozwalali jej wstąpić na uniwersytet i kontynuować studia.

Rodzice byli przeciwni temu małżeństwu, w końcu jednak musieli ustąpić. Ślub odbył się i młoda para wyjechała do Paryża. Po miesiącu jednak artysta wrócił sam do Madrytu i rozpoczął normalną pracę.

Na pytanie zdziwionych rodziców, gdzie jest ich córka, odpowiedział on, śmiejąc się:

— Wstąpiła do Sorbony i zostaje w Paryżu.

— Ale jak pan mógł pozostawić ją

samą po ślubie?

— Nie mam względem niej żadnych praw! — brzmiała odpowiedź.

Okazało się, że ślub był fikcyjny, że już nastąpił rozwód. Młodej hiszpance bowiem zależało jedynie na tem, aby wstąpić na uniwersytet.

Trudno wyobrazić sobie, jakie wrażenie wywołała ta sprawa w konserwatywnych kołach Hiszpanii. I dlatego właśnie pogodzono się szybko z obecnością kobiety w parlamencie, kobiety, która pragnie powrotu kobiet hiszpańskich do starych tradycji.

Fakt pozostaje jednak faktem. Emancypacja kobiet hiszpańskich weszła na normalne tory. I rozwijać się będzie nadal, mimo energicznych sprzeciwów konserwatystów i mimo plemiennych mów pseudo-emancypantek w parlamencie hiszpańskim.

K. J.

Przesady panują wszechwładnie.

Nawet ludzie inteligentni wierzą w rozmaite amulety i talizmany.

Zababon — to rzecz spotykana u wszystkich niemal ludzi. Nietylko w sferach niższych, lecz nawet wśród ludzi inteligentnych i kulturalnych.

Każden wierzy w jakieś nieszczęście, w jakiś przedmiot, w datę kalendaryzowaną, w dzień feralny itd. I stąd nierzadko wprost wiara w fetyszy, talizmany i maskoty, które rzekomo mają to niechybne nieszczęście odwrócić.

Wiara w cudowność fetyszy sięga niepamiętnych czasów. Amulety i talizmany noszone były przez wszystkie narody i rasy. Nawet wybitne osobistości jak Napoleon, Edward VII, Wilhelm I-szy i inni nosili przy sobie stale amulety, mające ich chronić przed nieszczęściem.

Obecnie wiara w cudowne właściwości talizmanów dosięgła niemal zenitu. U jubilerów widzimy wystawione do sprzedaży t. zw. pierścienie szczęścia, skarabeusz, tyrolskie obrączki itd. Specjalne kamienie szczęścia na każdy miesiąc. W sklepach z zabawkami widzimy lalki szczęścia, zwierzątka szczęścia, najmodniejsze maskotki i fetysze.

Wielu ludzi kupuje i nosi te fataliszki, otwierając lub kryjąc się z tem. Na ulicy widzimy auta prywatne i niemal w każdym z nich wisi w oknie kukielka, mająca wyobrażać fetysza.

Zababon tkwi w ludziach bardzo głęboko. Przeważnie nie przyznaje się nikt do tego, żartując na ten temat i śmiejąc się, a gdy znajdziemy u niego maskotkę, śpieszy zaznaczyć, że to tylko moda.

W głębi duszy jednak każdy wierzy. I w krytycznej chwili chwytą za amu-

let w nadziei, że obroni się przed nieszczęściem.

Opowiadają niezwykle wspaniałe zburmistrzami m. Wiednia dr. Luegerem. Na urodziny otrzymał od żony złoty brelok do łańcuszka od zegarka, wyobrażający słonka. Miał to być amulet.

Dr. Lueger nie rozstawał się z tym fetyszem nigdy. Pewnego wieczoru, gdy znajdował się on już w łóżku, usłyszał jakieś kroki w przyległym pokoju. Domyślił się, że to złodzieje. Predko chwycił z nocnego stolika rewolwer i zamierzał już biec w kierunku szmerów, gdy nagle coś sobie przypomniał.

Sięgnął pod poduszkę, wziął swego fetysza i trzymając go w ręku, wpadł do pokoju, w którym pładowali złodzieje.

Oto dosadny przykład, jak wielką wagę przywiązują jednak ludzie do talizmanów, amuletów i fetyszy. Niema zdaje się człowieka, który w większym lub mniejszym stopniu nie byłby zababonny.

F.

Biurokratyczna skrupulatność.

Na centralnym dworcu kolejowym w Dreźnie zdarzył się przed kilku miesiącami tragiczny wypadek: pasażer pewien, w chwili gdy siadał do wagonu, padł, rażony apopleksją. Spadkobiercy wrócili się obecnie do zarządu kolei żądać wypłaty im ceny biletu, ponieważ zmarły z niego nie zdołał skorzystać. Dyrekcja uwzględniła to podanie, potrąciwszy jednak sumę 16-ciu fenigów — wartość t. zw. „peronówki” — wychodząc z założenia, iż nieboszczyk za prawo wstępu na peron zapłacił w każdym razie winien.

randkę z tą panną na krzywych nóżkach?

On: Przecież ona ma zupełnie proste nogi.

Ona: Teraz się złapała. I taki człowiek wymaga ode mnie bym chodziła na jego grób. Nie, mój kochany. Musisz się zupełnie inaczej sprawować, jeśli chcesz bym po twojej śmierci nosiła żałobę!... Czyż mam milczeć teraz, gdy mnie tak bezczelnie oszukujesz?

On: A ty? Myślisz, że ja nie wiem? A twój flirt z dr. Morchelem? Dlaczego przysyła ci stale kwiaty?

Ona: A ty mi nic nie przysyłasz!

On: Długo nie chcę tego znosić!

Ona: I ja też nie!

On: O Boże, Boże! (Przypomnijcie sobie, że przed dziesięciu minutami był on targany zazdrością, że pragnął od niej miłości). Ja ucieknę stąd na koniec świata.

Ona: Ja tu nie zostanę ani sekundy dłużej.

On (obrażony): Proszę bardzo! Możesz sobie iść!

Ona: Tego jeszcze brakowało! Teraz mnie już wyrzucasz. Doczekałam się!

On: Ależ dziecko, kto cię wyrzuca?

Uspokój się!

Ona: Wyprowadzam się! I nie wrócę tu nigdy! Weź sobie swoją pannę Lieba.

RYSZARD O'MONROY.

Malenstwo.

Siedzieliśmy na tarasie kasyna i rozmawialiśmy o Transwaali. Każdy z nas opowiadał jedną ze swych przygód, które zdarzyły mu się podczas podróży.

Ogólnym tematem rozmów było patriarchalne życie w tym kraju, w którym nie ma wcale żadnego zepsucia i w którym panuje taka prostota obyczajów.

I jako przykład, jeden z obecnych kapitan Chavaye opowiedział następującą historię.

— Pewnego razu — rozpoczął swe opowiadanie, oddałem się zbyt daleko od obozu. Zapadł zmrok i straciłem zupełnie orientację miejsca, w którym się znajdowałem.

Błądząc po ciemności, dostrzegłem nagle w oddali jakieś światło. Udałem się w tym kierunku i wkrótce znalazłem się przed małą osadą burów.

Na spotkanie moje wyszedł gospodarz, któremu opowiedziałem, iż zgubiłem i prosiłem o przyjęcie mnie na noc.

Zgodził się bez wahania, ale zaznaczył, że nie ma wolnego łóżka, więc muszę przespąć się albo z nim, albo z jednym z jego malenstw.

Namysliłem się szybko. Byłem wprawdzie bardzo zmęczony i było mi obojętne gdzie noc spędzę, ale wołałem spać z gospodarzem niż z jakimś dzieckiem, które mogło mi przeszkadzać.

Spędziłem znośną noc. Następnego ranka zaprowadził mnie uprzejmy gospodarz do stołu i prosił mnie na śniadanie.

Rodzina już na nas czekała. Około gospodyni domu siedziały cztery piękne młode dziewczynki, w wieku mniej więcej 17 do 20 lat.

Zdamyśmy patrzeliśmy na nie.

— Kto są te młode panienki? — zapytałem swego gospodarza.

— Moje córki. Moje malenstwa, o których panna wczoraj wspominała.

Zmartwiłem, usiadłem do stołu. Czyż mogłem podejrzewać, iż gospodarz w prostocie ducha zaoferuje mi wspólne łóżko z jedną z swych dorocznych córek?

Złorzeczyłem sobie w myślach, że nie zgodziłem się spędzić nocy z malenstwem.

(Tłumaczył B. R.)

Nowoczesny sentymentalizm.

Młody porucznik marynarki francuskiej, a Charles de Ch., zawarił podczas kilkutymgodniowego pobytu na wyspach Samoa malenstwo. a to Lot i jedna z najbardziej pięknych egzotycznych. W przeddzień opuszczenia portu przez torpedowiec p. de Ch., zawiadomił swoją „sezonową małżonkę” o smutnej konieczności rozstania się... na zawsze oczywiście. Narażony, odbyła się bardzo czuła scena pożegnania, w czasie której uwagę porucznika zwrócił jakiś dziwny szum, rozlegający się w ich kawalersko-małżeńskim pokoju. Okazało się, iż sentymentalna Samanka ustawiła pod kanapą gramofon, by nagrać na płytce ostatnie słowa ukochanego i zachować w ten sposób trwałe o nim wspomnienie. N tak romantyczny pomysł nie wpadły nigdy bohaterki powieści Lotiego.

Jej kupisz z pewnością jutro...

On: — — —

Ona: A widzisz? Moje podejrzenia były słuszne. Odchodzę. (Chce opuścić pokój).

On: Ależ dziecko, ja kocham tylko ciebie.

Ona: Nie kłam choć w tej ostatniej chwili.

Ona: Najdroższa, jesteś przecież moim życiem... Nigdy nie myślałem o panie Lieba.

Ona: Przysięgnij!

On: Proszę bardzo. (Przysięga).

Ona (nie dowierzając): Czy to prawda?

On: Spójrz mi w oczy.

Ona: A jutro?

On: Otrzymasz jutro rano.

Długa pauza.

On: W Mentonie leży grób. I dwadzieścia lat już chodzi tam żona odwiedzać swego zmarłego męża...

Ona: Przysiękałam ci, że i ja będę na twój grób chodziła. Najdroższy, pocóż ty chcesz umrzeć, kiedy ja cię tak bardzo kocham...

(Ona uzyskała wszystko: jutro, przysięgę wierności, wyznania miłości... Czegoż trzeba więcej?... A on?... No tak... taki jest już los mężczyzny).

(Tłumaczył B. R.)

TEFAN LOZANT.

Kłótnia małżeńska.

On: (Jest targany zazdrością, więc zaczyna następującą rozmowę): — Czy masz już dzisiejsze gazety?

Ona: Nie.

On: Szkoda! Jest tam świetny artykuł o pewnym człowieku, który umarł 20 lat temu.

Ona: To ciekawe.

On: I ciekawość o tyle, że żona jego do dziś nie żałuje, nie zwalając na pogodę, deszcz i słońce, codziennie odwiedza jego grób i przysyła go różami? Czy to nie nadzwyczajne?

Ona (nie domyśla się jeszcze, do czego mąż zmierza): Hm...

On (wzdychając): Za lat kilka będziesz i ty mnie wspominała. Gdy umrę, ty ze swym nowym mężem będziecie się odwiedzać i pieścić, podczas gdy ja będę leżał w grobie.

Ona: Dlaczego? Ty nie będziesz miał wcale grobu.

On: Jakto? A co?

Ona: Któż jest teraz takim konserwatystą i każe się grzebać. Ty polecisz, by cię spalono w krematorium.

On: Oczywiście! Żeby miała pew-

ność, iż nie będę mógł ożyć podczas sądu ostatecznego. A tam w Mentonie leży grób i żona codziennie od dwadzieści lat...

Ona (przerwijając): Tak, bo ten mąż z całą pewnością lepiej traktował swą żonę. Ona nie chodziła pewnie o tej porze bez futra.

On: Ty myślisz tylko o zewnętrznym wyglądzie.

Ona: Dlaczego? Bo myślę o futrze? A gdy się przeziebię w mem cienkim paletku, gdy dostanę zapalenia płuc?

On: Wówczas będę codziennie odwiedzał twój grób. Nie tak jak ty. Ręczę, że nie będziesz odwiedzała mego grobu.

Ona: No chyba. Ja sprowadzę poprostu urnę z popiołami do domu.

On: Taaak...

Ona: No chyba. Czy przypuszczasz, że byłoby mi przyjemnie gdybym na twym grobie zastała pannę Lieba?

On: Jakto?

Ona: Nie udawaj. Ja wiem wszystko. kokietałaś ją wczoraj przez cały wieczór. Tylko nie kłam, proszę ciebie. Nie przepuściłaś ani jednego tańca z nią.

Czy zaprzeczysz, że się w niej kochasz?

On: Ja???

Ona: Cóż ty myślisz, że jestem tak naiwna? Że nie wiem, że umówiłeś sobie

Chora ludzkość szuka zapomnienia.

Ucieka od rzeczywistości i sztucznymi środkami stwarza sobie świat złudzeń.
Morfina, kokaina, opium niszczą organizm ludzki.

Od tysięcy lat, od wieków przecho-
dzi z pokolenia na pokolenie legenda o
„utraconym raju”. Zna ją wszyscy.
Stół jednak wie coś o zagadce nazwanej
„rajem straceńców”?

Wie o niej chłutek, który krogul-
czymi palcami obejmuje bambusową faj-
kę z opium, wie o niej dama światowa,
która z wprawą wbiła sobie w cisko
szprycę z morfiną i wie o niej dama pół-
światka, sygnac na rękę anieznobiałe
proszki kokainy i wdychając go w sie-
bie szeroko rozwarłymi nozdrzami.

Siostra miłośniczka wdychająca eter
lekarz zażyłszy weronal — oni wszyscy
znają ten „raj straceńców”.

Wieczna, nieodgadniona zagadką po-
staje fakt, że ludzkość nie tylko w
niezależności, lecz w pełnym dobrobycie
szuka sztucznego ukojenia i zapomnie-
nia.

W starożytności śpiewali i mówili gre-
cy o rzece Lete, której woda zabija
myśl i wspomnienie. Tajemnicze wieści
dochodziły o jakimś wyspie pozeraczy
lotosów, mieszkańcy której nie wyma-
gali niczego więcej od życia jak zapo-
mnienia i błogostanu wywołanego zjad-
aniem kwiatów lotosu.

Nauka nigdy nie zdołała stwierdzić
co to był za kraj, który posiadał tak
dziwne właściwości. Nie miał on bo-
wiem nic wspólnego z dzisiaj znanym
kwiatem lotosu.

Prawdopodobnie działanie tego było
nadzwyczajne, skoro genialny wiozący,
Odyseusz, który wykazywał tyle zim-
nej krwi, nie mógł się oprzeć i długo
wyzwolić z pod wpływu tej wyspy loto-
sów, na którą zawędrował.

Wpływ narkotyków szedł przez ca-
łe życie, przez lata, wieki i tysiąclecia.
Ludzkość pragnęła zapomnienia, i stąd
nowe środki narkotyzujące, które opa-
nowały świat.

Wszystko przynosi zapomnienie: ha-
szysz, opium, morfina ze wszelkimi swe-
mi odmianami jak heroína, pantopon, lu-
minal, dalej kokaina, chloroform, eter,
wszelkie środki nasenne jak weronal,
medinal i hedonal.

Pocóż ludzkości to zapomnienie, któ-
re osiąga się przy pomocy trucizn, ni-
szących organizm i całe jestestwo
człowieka? Na pytanie to dotychczas od-
powiedzi nie znaleziono, stwierdzono na-
tomiasz, iż nigdy jeszcze rozpowszechnie-
nie tych środków trujących nie było
tak wielkie, jak obecnie.

Czyni się wszystko, by położyć tamę
zastępczemu objawowi kres. Prze-
pisy dla aptek stają się coraz bardziej
surowe i wykonanie ich coraz więcej
kontrolowane. Farmaceuci muszą się wy-
liczyć z najdrobniejszych ilości sprzeda-

nej morfiny i kokainy. Lekarze coraz
ostrożniej zapisują te środki narkotyzu-
jące.

A jednak... wypłenić nalogu nie zdo-
lano. Nie zdołano nawet przeszkodzić
jego coraz większemu rozpowszechnie-
niu.

Dzisiaj bowiem ludzkość szuka w nar-
kotykach nie tylko zapomnienia i ukoje-
nia. Szuka także podniecenia. A jażenie
ku temu jest tak wielkie, że żadne środ-
ki i zakazy nie zdołają mu stanąć na
przeszkodzie.

Działanie trucizny nie objawia się u
wszystkich ludzi jednakowo. Są osobni-
cy, którzy, próbując po raz pierwszy
jeden z narkotyków, odrzucają go na za-
wsze i nigdy więcej o nim nie myślą.
Większość jednak już przy pierwszej
próbie doznaje jakiegoś nieokreślonego
uczucia przyjemności, które trudno opi-
sać, a któremu oprzeć się już w przysz-
łości nie zdołają.

Uczucie to wzrasta przy każdej no-
wej dawce opium, przy każdym nowym
zastrzyku morfiny lub nowej dawce ko-
kainy.

Nowy świat odkrywa się przed ta-
kim osobnikiem, świat, przed którym
wszystko dotychczasowe błędnie. Niewi-
dzące dotąd piękne zjawy ukazują im
się w rozgorączkowanym mózgu. Wszy-
stko dookoła staje się cudne i jakieś in-
ne, zdaje mu się, że słyszy rozbzmiewa-
jącą wokół siebie niebiańską muzykę.

Człowiekowi zdaje się, że poznaje
wszelkie tajemnice świata. Zasłona spa-
da. Tężeństwo znika.

Znika, lecz nie na długo. Działanie
trucizny mija. Człowiek budzi się
smutnie zmęczony z przejmującym bó-
lem głowy i zupełnym zwiotczeniem mię-
śni.

Przeżywa stan, który popularnie
nazywa się po niemiecku „Katzenjam-
mer” lub jeśli użyjemy tu mało rozpowsze-
chnionego dotąd określenia polskiego
„kociokw”.

Nic wówczas nie pomaga. Człowiek
jest chory i wyleczyć go znów na krótki
moment może tylko nowy zabieg. Szpry-
ca, fajka, lub biały puder.

Lecz po krótkim czasie małe dozy po-
czynają nie wystarczać. Już niema żad-
nej przeszkody, bnie się coraz dalej i
dalej. Wszelkie środki, choćby najnik-
czenniejsze, napodlęjsze, których zdro-
wy człowiek nie dopuściłby się nigdy,
nie pomyślał nawet o nich, stają się te-
raz dobre, by zdobyć upragniony narko-
tyk.

Organizm przyzwyczaił się tak bar-
dzo do działania trucizny, że przyjmowa-
nie narkotyków staje się już konieczno-
ścią życiową. Mysł chorego osobnika
kręci się już stale dookoła trucizny.

I koniec. Najbardziej straszny, naj-
bardziej potworny, gdy organizm nie
wytrzymuje już dłużej trucizny. Lub sa-
mobjstwo gdy brak środków, nie może
mu jej więcej dostarczyć.

Niema nic strasniejszego, nic gorsze-
go od działania na organizm ludzki nar-
kotyków, haszyszu, morfiny, kokainy i
opium. Niestety, ludzkość tego zrozu-
mieć nie może czy nie chce.

M. M.

Im lepiej—tem gorzej.

Za 20 lat ludzkość zupełnie skretynnieje.

Popularny dziennik paryski „Jour-
nal” ogłosił niedawno ciekawą ankietę
na temat „Jak będzie wyglądał świat za
lat 20”.

Oczywiście, odpowiedzi napłynęły
ze wszystkich stron, odpowiedzi mniej
lub więcej dowcipne których druk na-
tychmiast rozpoczął „Journal”.

Onegdaś ankietę została wyczerpa-
na. Natychmiast więc zabrał głos redak-
tor dziennika p. Helsey, który na pod-
stawie tej ankiety z wielką swadą i du-
żą dozą humoru wyprorokował przysz-
łość dziennikarstwa za lat 20.

— Za lat 20 — pisze p. Helsey —
gazet wogóle nie będzie, a za 50
ludzie nie będą umieli już ani pisać
ani czytać.

Stanie się to tak. Wśród dziennik-
ów zostaną zredukowane wyłącznie do na-

główków. Reklamy w pismach znikną.
Zostaną tylko świetne reklamy na uli-
cach.

Niedługo potem rozmieszczone na uli-
cach co kilka kroków parlofony będą
informowały ludzi o wypadkach. W do-
mu każdy człowiek będzie miał radio
(tak jak teraz abonuje gazety), które od
rana do nocy dostarczać mu będzie
wszystkich wieści ze świata.

Polityka zostanie jednak. Tylko w
przyszłości przy powstawaniu nowego
gabinetu, każdy nowy minister będzie
zmuszony opłacać się prywatnym sto-
warzyszeniem, żeby chciał podawać
jego nazwisko do wiadomości publicz-
nej.

Będzie się musiał także uciekać do
reklamy świetlnej na ulicy, podobnie
jak to dzisiaj robią nprz. fabrykanci per-

pan chyba nie zauważył. Nazywam się
Paul Breuvon.

— W dalszym ciągu nie rozumiem —
odparł p. Fallaire. — Co pan robił w
ogrodzie? Dlaczego uciekał pan jak zło-
dziec?

— Ponieważ p. Marrois niespodzie-
wanie przybył z Paryża. Czyż mam dalej
wyjeżdżać? Przychodziłem do tego domu
dość często. Wczoraj chciałem rów-
nież skorzystać z nieobecności p. Mar-
rois, który zapowiedział, że święta spędzi
w Paryżu. I nagle wrócił. Cóż miałem
robić? Wyskoczyłem przez okno.

— No dobrze... — rzekł wolno p.
Fallaire, — ale do kogo właściwie pan
przychodził? Z kim pan się tam spoty-
kał.

— Z kim? No... no... z tą... panią Le-
hallier, kuzynką p. Marrois. Ale proszę
o dyskrecję.

P. Fallaire nie mógł powstrzymać się
od śmiechu.

— Co? Jak? Ta stara, gruba wdowa-
ka? A to niebywałe... Ale przepraszam
najmocniej. Już panu zdejmuję więzy.
Może szklaneczkę starego koniaku? To
panu dobrze zrobi. No proszę. Tak. Na
zdrowie.

Ale, ale mój panie. Pan przecież kła-
mie. Stać, nie ruszać się. Pan chciał
mnie oszukać. Przypomniałem sobie, że
przecież p. Lehallier również wyjechał
dziś rano do krewnych na święta. Hala
mój panie! W tej chwili proszę mówić
prawdę — i p. Fallaire znów wycelował
rewolwer.

— Dobrze. Powiem więc prawdę. Nie
mam innego wyjścia. A więc spotykałem

„Dr. Esperanto”.

W bieżącym miesiącu minęło 10 lat od śmierci
dr. Zamenhofa.

Coprawda o sztuczny język pisał już
17 wieku Leibnitz. Descartes, Comenius i in-
Pierwszą próbkę realniejszą stworzył p. Schleyer.
Język ten rozwijał się przez kilka
musiał jednak upaść z powodu zbyt trud-
ści braku międzynarodowości i innych wa-
które doprowadziły do różnicy zdań wśród zwol-
enników.

Właściwy język esperanto stworzony został
w roku 1887, a więc 40 lat temu przez dr. Lu-
wikę Zamenhofa, a historię powstania jego nie-
mniej charakterystyczny wyjątek z listu wynalaz-
cę p. Petrogradzie.

W liście tym pisze Zamenhof, iż urodził
w Białymstoku i miasto to wycisnęło piętno
całym jego życiu. W Białymstoku ludność sta-
dała się z czterech różnych elementów: polaków,
litwów, ruskich i żydów. Każda narodowo-
mówiła innym językiem i żyła odrębnie, wro-
dząc się do innych.

Dr. Zamenhof zapragnął tedy zespółić z so-
wszystkie narody w myśl szczytnych hasel o ro-
wności i braterstwie. Rozumiał, że dojść m-
żna do tego tylko przez wspólny język.

Ale jak? Próbował propagować łacine
spotkał się z kompletnym fiaskiem.

Zaczął więc studiować języki nowożytne. Go-
później angielski uderzyła go prostota budowy
angielskiej gramatyki. Przekonał się, że bog-
ctwo form gramatycznych jest zbytecznym ba-
lastem.

Postanowił więc stworzyć język, którego
prawie wszystkie słowa będą pochodnieli od ro-
dnych, nie trzeba się więc będzie ich oddziela-
uczyć.

W roku 1878 Zamenhof jako uczeń 8 klas
gimnazjum obchodził wraz z kilkoma kolegami
uroczystość powstania nowego języka „lingvo
universal”. Koledzy byli zachwyceni pomys-
łem Zamenhofa. Wynalazca jednak przez wie-
lat daremnie oglądał się za wydawcą.

Wreszcie w roku 1887 udało się Zamenhofowi
wydać broszurę p. t. „Język międzynarodowy
podrecznik, z dłuższą od samego podręcznika
przedmowa. Nazwa „Esperanto” powstała
pseudonim, pod którym ukazała się broszura.
Nie będąc bowiem pewnym przyjęcia jakieś
językowi nowotworowi zgłosił, dr. Zamenhof
podpisał się dr. Esperanto, t. zn. spodziewając
się. Stąd pseudonim autora stał się potem na-
zwą samego języka.

fum lub firmy samochodowe. Jednej
słowem świat będzie w rękach wielkich
konsorcjów telegrafu bez drutu, radia
reklam świetlnych.

Musi się jednak przecież znaleźć ja-
kieś zajęcie dla dziennikarzy! Ci staną
się „speakerami” angażowanymi przez
konsorcja radiowe i będą płatni od-
ści wypowiedzianych słów.

By to wszystko zrealizować, doda-
jeszcze należy, że cały ten postęp za-
prowadzi ludzkość do... kretynizmu!

Tak zakończył redaktor „Journalu”
swą ankietę o przyszłości świata za la-
dwadzieścia.

K.

FREDERIC BOUTET.

Złodziej.

W noc wigilijną. Północ. W pokoju
sypialnym swej willi siedział p. Fallaire
w wygodnym fotelu i palił cygaro. Ro-
lety były spuszczone i światła pogaszo-
ne. Z pobliskiego kościoła dolatywały
odgłosy modłów przy pasterce.

P. Fallaire zadumał się głęboko. My-
ślał o swym życiu, które wydawało mu
się tak przyjemne i dobre. Szczególnie
odczuwał czar młodości, zdrowia i szcze-
ścia w cichą noc wigilijną. Oddawał się
wspomnieniom swego dzieciństwa, gdy
nagle usłyszał pukanie u drzwi.

— Pani! Miłociwy pan nie nie sły-
szał? Proszę nie zapalać światła. W o-
grodzie jest złodziej!

P. Fallaire podbiegł do drzwi. Przy
świecie lampki dojrzał swego służącego,
który tylko co powrócił z nabożeństwa.

— Złodziej w ogrodzie, miłociwy pa-
nie! Słyszałem jakiś krzyk i kroki! Mój
Boże, złodziej w taką noc, w świętą noc!

P. Fallaire namyślał się przez chwilę.
Szybko wrócił do pokoju, włożył palto
na pyjamę i wziął rewolwer.

— Naprzód! — rzucił krótko.

Wybiegli obydwaj na korytarz. Ci-
cho skradali się po schodach. Stanieli
nasłuchując. I nagle dostrzegli jakiegoś
ciemnego człowieka, który zbliżał się ku nim powoli.

— Stać, bo strzele! Łapać go, Ju-
styn! Rece do góry bandyto!

— Tak, mój panie, tak, — odpowie-
dział przestraszony głos.

Człowiek trzymał ręce podniesione
do góry. P. Fallaire skierował na niego
rewolwer.

— Masz broń?

— Nie mój panie. I nie jestem tym,
za którego mnie pan wziął. Chcę wyjaś-
nić...

— Nie gadać, hukaj! Justyn, trzy-
mać go mocno!

— Mój panie — rozpoczął znów are-
szowany, — moje położenie jest bezna-
dziejne, wiem, ale muszę panu coś po-
wiedzieć, koniecznie w cztery oczy. Bar-
dzo ważna sprawa. Proszę się nie oba-
wiać, zresztą służący może mnie zwi-
ązać...

— Dobrze — odpowiedział p. Fal-
laire, którego poczęła ogarniać cieka-
wość.

Po kilku minutach siedzieli w sto-
wym pokoju. Światło padało na twarz
poimanego. Był to młody człowiek, trzy-
dziestoletni, brunet, wyglądający dość
elegancko. P. Fallaire nie mógł sobie
przypominać, gdzie go już widział, ale
że widział z pewnością, zdaje się nie u-
legało kwestji.

— Czekam, — niecierpliwie odez-
wał się Fallaire.

— Mój panie, przed chwilą wyszed-
łem z tego domu, tam naprzeciw pań-
skiego ogrodu... Czy muszę więcej po-
wiedzieć...

— No chyba, przecież nic nie rozu-
miałem. Ten domek należy wszak do p.p.
Marrois, moich przyjaciół...

— Wiem o tem. W ubiegłym roku by-
liśmy tam razem na przyjęciu. Ale mnie

pan chyba nie zauważył. Nazywam się
Paul Breuvon.

— W dalszym ciągu nie rozumiem —
odparł p. Fallaire. — Co pan robił w
ogrodzie? Dlaczego uciekał pan jak zło-
dziec?

— Ponieważ p. Marrois niespodzie-
wanie przybył z Paryża. Czyż mam dalej
wyjeżdżać? Przychodziłem do tego domu
dość często. Wczoraj chciałem rów-
nież skorzystać z nieobecności p. Mar-
rois, który zapowiedział, że święta spędzi
w Paryżu. I nagle wrócił. Cóż miałem
robić? Wyskoczyłem przez okno.

— No dobrze... — rzekł wolno p.
Fallaire, — ale do kogo właściwie pan
przychodził? Z kim pan się tam spoty-
kał.

— Z kim? No... no... z tą... panią Le-
hallier, kuzynką p. Marrois. Ale proszę
o dyskrecję.

P. Fallaire nie mógł powstrzymać się
od śmiechu.

— Co? Jak? Ta stara, gruba wdowa-
ka? A to niebywałe... Ale przepraszam
najmocniej. Już panu zdejmuję więzy.
Może szklaneczkę starego koniaku? To
panu dobrze zrobi. No proszę. Tak. Na
zdrowie.

Ale, ale mój panie. Pan przecież kła-
mie. Stać, nie ruszać się. Pan chciał
mnie oszukać. Przypomniałem sobie, że
przecież p. Lehallier również wyjechał
dziś rano do krewnych na święta. Hala
mój panie! W tej chwili proszę mówić
prawdę — i p. Fallaire znów wycelował
rewolwer.

— Dobrze. Powiem więc prawdę. Nie
mam innego wyjścia. A więc spotykałem

się z panią Marrois. I teraz, gdy pan ja-
zna moja tajemnicę, będzie mnie pan
chyba stale puszczał do swego ogrodu.

— Milcz. I w tej chwili się wyno-
sić. — P. Fallaire poczerwieniał i zbli-
na naprzemian z wściekłości, która nim
miotła. Do mnie się pan zwraca w ta-
kiej sprawie? Do mnie? W tej chwili
pan stąd wyjdzie.

Młody człowiek przestraszony tym
wybuchem skierował się ku wyjściu. W
drzwiach stanął jeszcze na chwilę.
Panie, mam nadzieję, że pan zachowa ta-
jemnicę. Przecież pani Marrois mnie ko-
cha...

Ale p. Fallaire nie dał mu dokoń-
czyć.

— Bezwstydy człowieku! — krzyk-
nał pienąc się. — Zdradzać mego przy-
jaciela i kiedy... w dzisiejszą noc...
noc wigilijną... nie umieliście uszanow-
wać... precz!

Młody człowiek wyszedł. A p. Fal-
laire przysięgnął sobie na krześle.

— Dlatego widywałem ją ostatnio
tak rzadko! — myślał sobie. — A więc
mnie ona zdradzała. I z kim... z tym zło-
dziecem, i kiedy... w noc wigilijną... Bez-
wstydy. I ja głupi wierzyłem... wierzy-
łem, że tylko ja zdradzam swego przy-
jaciela.

P. Fallaire siedział sam w ciemnym
pokoju. Z pobliskiego kościoła dolatywa-
ły odgłosy modłów przy pasterce. P.
Fallaire zadumał się głęboko. Myślał o
swym życiu, które wydawało mu się tak
przykre i złe. Szczególnie odczuwał swą
udrękę w cichą noc wigilijną.

(Tłumaczył B. R.)

Sluzba wywiadowcza Sowietów.

Z ministerstw angielskich znają raz po raz ważne dokumenty.
Wódz faszystów był szpiegiem sowieckim.

W połowie listopada dzienniki angielskie zamieściły nieco zagadkową wiadomość o aresztowaniu niemieckiego obywatela Hansena i Anglika Mc Cartney'a, podejrzanych o szpiegostwo rzecz państwa obcego.

Krótką notatką nie więcej. Według owiem prawa panującego w Anglii, nie wolno komentować żadnego przestępstwa, do czasu sprawy sądowej. Pismo, które począłoby pisać o aresztowanym podobnie jak się to dzieje na kontynencie, popełniłoby ciężkie, z angielskiego punktu widzenia, przestępstwo.

Dzieje się to dla dobra oskarżonego, nie urabiać przeciwko niemu opinii nie przygotować zgóry sądów przychylnych do tego, lub innego wyroku.

Oto dlaczego żadne angielskie pismo nie zamieściło nic poza krótką notatką, nie wyświetliło jakie to państwo, a rzecz którego oskarżenia prowadzili akcję szpiegowską.

W prywatnych rozmowach komentowano jednak tę wiadomość i przypuszczano ogólnie, że mowa jest o Niemcach. Lecz po pierwszym śledztwie prawa się wyjaśniła i okazało się, że mowa nie o Niemcach lecz o Rosji sowieckiej.

Sprawa wyjaśniła się w sposób naderający. Niejaki Mc Cartney zwrócił się do swego znajomego Mallklanda urodzonego Lloyd'a z prośbą o dostarczenie mu wykazu broni, wysyłanej przez Anglię do państw sąsiadujących z Rosją, głównie do Estonii.

Mollkland chętnie zrobił przysługę przyjacielowi. Lecz w kilka dni potem, Mc Cartney prosił go o zebranie innych wiadomości.

Jakie to były wiadomości — Mollkland natychmiast zrozumiał. I dlatego zwrócił się do admirała Reginalda Hull'a.

Od tego czasu Mollkland komunikował się w dalszym ciągu z Mc Cartney'em, lecz już według instrukcji admirała Hull'a. W ten sposób poznał on Hansena, który stał na czele bandy szpiegowskiej w Anglii.

Organizacja szpiegowska w Anglii była olbrzymim przedsiębiorstwem. Powodem służby następujące fakty, które wskazują, jakie wpływy i stosunki miała ta organizacja.

W marcu b.r. Mc Cartney polecił Mollklandowi, aby zdobył dla rządu sowieckiego tajną księgę instrukcji dla pilotów wojennych. Angielski kontrwywiad wręczył tę książkę Mollklandowi. Po tygodniu jednak Mr. Cartney oświadczył Mollklandowi, iż książka ta nie ma już żadnego znaczenia, gdyż rząd brytyjski przygotowuje nowe, zupełnie zmienione wydanie. Jakim sposobem zdobyto tę wiadomość — nieważne. W każdym razie, faktem jest jednak, iż była to prawda.

A oto inny fakt, najbardziej zdumiewający, szczególnie dla tych, którzy

wiedzą jakie porządki panują w angielskich urzędach. Oto na początku listopada Mc Cartney wyjechał do Berlina, gdzie znajdował się sztab generalny organizacji szpiegowskiej.

Wyjechał, otrzymując zupełnie legalny paszport z ministerstwa spraw zagranicznych na nazwisko niejakego Hedrona. Kiedy rozpoczęło się śledztwo i przeprowadzono rewizję celem skonstatowania, przez kogo został ten paszport w ministerstwie wydany, okazało się, iż wszelkie papiery, mogące służyć wskazówką, zniknęły.

Było to tem nieprawdopodobniejsze, iż dział paszportowy w ministerstwie spraw zagranicznych prowadzi kuzyrn Chamberlaina, którego pod żadnym pozorem nie można podejrzewać o współudział ze szpiegami. Wskazuje to na kolosalne stosunki, jakie miała organizacja w Londynie, stosunki, które pozwoliły jej otrzymywać paszporty przez nieznanego dotąd urzędnika MSZ.

Po aresztowaniu Mc Cartney'a i Hansena, okazało się, iż obaj są komunistami. Mc Cartney jest jednym z wpływowych członków angielskiej komunistycznej partii, Hansen natomiast jest członkiem rosyjskiej kompartii.

Generalny sztab sowieckich organizacji szpiegowskich w Berlinie posiada najprawdopodobniej swe gniazda we wszystkich bez wyjątku krajach europejskich.

Bo oto, nie zdążono jeszcze zapomnieć o skandalu w Anglii, gdy wykryto podobną organizację w Szwecji.

Historia prosta, nie nowa. Młody po-

rucznik artylerii szwedzkiej niejaki Kajas Nornberg wciągnięty został do organizacji szpiegowskiej, działającej na rzecz Sowietów. Za sumę 1000 koron miesięcznie porucznik zobowiązał się informować niejakiego Orasa o działalności sztabu armii szwedzkiej, w której młody oficer posiadał krewnego.

Krewny ten jednak doniósł o wszystkim swym przełożonym i nastąpiły liczne aresztowania. Jak dalece szpiedzi Sowietów usiłovali pracować konspiracyjnie i jak wielkie stosunki posiadali również w Szwecji, świadczy fakt, iż po wstąpieniu porucznika Nornberga do organizacji, został on równocześnie zapisany do związku faszystów szwedzkich i w ciągu krótkiego czasu został jednym z wodzów ruchu faszystowskiego.

Jakiem drogami zdołał dopiąć tego, by móc odwrócić od siebie wszelkie podejrzenia, dotąd nie zostało stwierdzone. Świadczy to jednak, iż organizacja szpiegowska miała w Sztokholmie kolosalne wpływy.

Oto naraz dwa fakty pracy sowieckiego wywiadu w krajach europejskich. Kto wie co przyniesie najbliższa przyszłość i w jakich państwach jeszcze zdoła się wykryć tę destrukcyjną robotę.

Jeśli się wykryć jednak nie zdoła, nie świadczy to bynajmniej, iż organizacja ta nie istnieje. Wręcz przeciwnie — świadczyć to będzie jak niebezpieczną i potężną jest organizacja sowieckich szpiegów w Europie, z sztabem generalnym w Berlinie, którego dotąd wykryć nie zdołano.

M. D.

Piewca śmierci, Sologub

wyznawca ducha w przededniu wyjazdu zagranicę.

Przed kilku dniami nadeszła z Moskwy smutna wiadomość o zgonie poety rosyjskiego Fiodora Sologuba, którego właściwym nazwiskiem jest Teterukow. Sologub należał do szkoły dekadencji, której był wybitnym przedstawicielem.

Jeżeli przez „dekadentyzm“ rozumiemy stan chorobliwy, to Sologub najbardziej podpadł pod to określenie. Nienawidził on życia, nienawidził słońca, opiewał śmierć i noc jako swój najwłaściwszy żywioł.

Nastrojowi takiemu podlegają wszyscy dekadenci, Sologub zaś wyróżniał się wśród nich, będąc w śmierci wprost zakochanym, będąc jej entuzjastycznym trubadurem.

Taki nastrój przechodzi jak nie przez wszystkie wiersze Sologuba, przez wszystkie jego powieści, których bohaterowie — są niemal najczęściej chore, skazane na śmierć dzieci — uciekają od życia do tej „krasnojki“ zbrodniarki.

Sologub był pionierem kierunku dekadentckiego. Z jego powieści najbardziej zasłynął romans „Mały demon“.

Szarżyzna powszedniości rosyjskiej, która technicznie „ciężkimi snami“ stała się w tej powieści tarczą dla pesymistycznych strzałów. Powieść ta należy do najmroczniejszych dzieł beletrystycznych literatury światowej.

Piękne i czyste są w tem dziele tylko dzieci (najpiękniejsze jeszcze nieurodzone) i młode dziewczęta, natomiast wszystko pozostałe traci odrazę i wstręt i ukazuje zgnięte zęby, cuchnący oddech, zapchane ciała i sprośne gesty.

Powieści i nowel nacechowanych podobną tendencją Sologub napisał wiele.

Po rewolucji bolszewickiej Sologub żył w Rosji w okropnej nędzy, niemal o głód. Razem ze swą żoną długo i daleko czynił zabiegi, by zezwolono mu na wyjazd zagranicę. Pozwolenie to wreszcie uzyskał, ale zagranicę już

W. LEBIEDIEW.

Dyktofon.

Hallo! Amerykanie! Mój Boże co to za genialny naród! Wiele nadzwyczajnych wynalazków! Wiele odkryć!

Oto rzecz nowa, niesłychana. Dyktofon.

Cóż to był za uroczyście dzieło, kiedy przyjaciel nasz Konstanty Iwanowicz Diewlaszkin kupił taki aparat i przyniósł do domu.

Odrzuć można się było przekonać co to za nadzwyczajny aparat. Wiele tam było śrub, śrubek i śrubeczek, wiele kół i kółek. I jaki to wynalazek niezwykły. Można mówić do niego, co się komu podoba, a on wszystko, wszystko powtórzy.

Diewlaszkin rozczłapał się z dumą.

— Kto z panów chce mówić? — zapytał.

Nikt nie wstał. Wszyscy się wstydzili. Wreszcie zbliżył się Wasyli Tykin i zwracając się do tuby, krzyknął: — Djabel, djabel! Głupi djabel!

Diewlaszkin pokręcił jakieś kółko i zaraz aparat powtórzył wyraźnie i dobitnie:

— Djabel, djabel! Głupi djabel!

Nieopisany entuzjazm zapanował w mieszkaniu. Wszyscy zgodnym chórem wywalali aparat i Amerykę.

Nagle Tykin rzekł:

— A wiecie przyjaciele, że to doprawdy wielki wynalazek. Mam projekt. Powiedzieć przyjacielu jak dawno nie słyszeliśmy dobrych, ruskich przekleństw.

Wiele co przyjaciele? Sprowadźmy tu marynarza i niech gada. Dyktofon zapamięta te słowa na zawsze.

Mimo protestu gospodarza sprowadzono marynarza z czarnomorskiej floty. Uciekiniera.

— Gadał, towarzyszu, ile dusza wzięło — powlodzieli mu.

I marynarz zaczął. Mówił nie zającąc się i nie zatrzymując się ani na chwilę rzez pół godziny. Potem splunął na ziemię i poszedł.

A gdy dyktofon powtórzył wszystkie słowa, obecni rozczłapali się do łez. Poczęli się całować i całować.

Nareszcie nstyszeliśmy i wlecznie słuchać będziemy rodzime, rosyjskie przekleństwa. Tyle lat, Boże, tyle lat na emigracji. Amerykanie to genialny naród! Co za wynalazek! Jakie odkrycia!

(Tłumaczył B. R.)

Arterioskleroza uleczalna.

Szwajcarski lekarz, dr. Burgi z Bernu, twierdzi, iż odkrył sposób zapobiegania śmiertelnemu zwapnieniu naczyń krwionośnych. Srodek, wynaleziony przezeń, w głównej mierze składa się z chlorofilu, który, prócz swoich znanych własności czysto roślinnej natury, wywołuje niesłychane wzmożenie się prawidłowej przemiany materji. Dr. Burgi zwrócił się do swoich kolegów z prośbą, by oświadczyli, że wartość jego preparatu, mogącego wywołać zupełny przewrót.

nie wyjechał.

Kilka dni przed planowanym wyjazdem wynieczona do ostateczności żona skończyła życie samobójstwem. Sologub popadł wówczas w skrajną melancholię i wreszcie śmierć położyła kres jego cierpieniom.

K.

A. CAMPANILE.

Los loteryjny.

Przy stole toczyła się rozmowa o losie na loterii. Wszyscy naprzemiennie opowiadali o wielkich wygranych, o szczęśliwych losach, które kupił ten i ten i zdobył tym sposobem wielką fortunę.

Tylko Antonio nie odzywał się przez cały czas. Widać było jednak, że pragnie mówić. I wreszcie gdy się uciszyło, rozpoczął:

— Grałem na loterii tylko raz w życiu. Było to przed laty. Przypominam to sobie, jakby to się zdarzyło wczoraj. Bo widziałem z zasady nigdy nie chciałem grywać.

Pewnej nocy przysnił mi się ojciec, zmarły przed kilku laty. W ręku trzymał kartkę na której widniały następujące numery 46, 11 i 80. Po przebudzeniu natychmiast sobie te numery zanotowałem, nie zdając sobie właściwie sprawy po co to robię.

Gdy rankiem przeglądałem gazety ujrzałem ogłoszenie o ciągnięciu loteryjnym, które miało się odbyć w najbliższą sobotę. Bezwiednie oprostemu udało się

do sklepu, w którym sprzedawano losy. Przed progiem jednak zatrzymałem się. Grać czy nie grać? Nie grałem nigdy w życiu, nie było mi to potrzebne i myślałem, że oto kupię los wydawała mi się śmieszna.

Nie grało dla mnie roli wydać 20 lirów, ale przecież wiedziałem z góry, że nie wygram. A zresztą gdzie pewność, że znajdę los opatrzony numerem składającym się z trzech cyfr, które widziałem we śnie?

Poszedłem więc dalej. Ale sprawa ta nie wychodziła mi z głowy, myślałem o niej stale, wbrew swej woli. A może spróbować? Wróciłem i zająłem przez szybę drzwi wejściowych. W sklepie było mnóstwo ludzi.

Nie mogłem się jakoś zdecydować. Byłem przecież człowiekiem zamożnym, pocóż mi więc była wygrana.

Czekałem kilka chwil przed sklepem na ulicy. Wreszcie wpadłem na naderpujący pomysł. Wypróbuję los. Jeśli pierwszy los, który przejdzie przedemną będzie biały, kupię los, jeśli nie — pójdę swoją drogą.

Dziwny zbieg okoliczności. Pierwszy los jaki przejechał był w istocie biały. Wszedłem do sklepu i... znów dzwony zbieg okoliczności. Los nr. 461180 był w sklepie i ja go nabyłem.

Śmiejąc się głośno wyszedłem na ulicę. Nie zależało mi, jak powiedziałem, zupełnie na wygranej, więc niedbale wsunąłem los do kieszeni i wkrótce o nim zapomniałem.

— Co takiego? wykrzyknął Tytus. — Nie byłeś na tyle ciekawy, by sprawdzić czy numer twój wygrał?

— Wszak powiedziałem. Zapomniałem o tem zupełnie i nie myślałem więcej nigdy.

Przy stole zapanowało niebывale poruszenie. Jeden starał się przekrzyknąć drugiego i wszyscy na wyścigi starali się dowiedzieć Antonio, że jest skończonym głupcem.

— Proszę o ciszę! — przerwał wreszcie gwar głosów Antonio. — Jeszcze nie skończyłem swej historii.

Przy stole znów nastąpiła cisza. Wszyscy z zaciekawieniem czekali końca.

Antonio uśmiechnął się i rozpoczął swój daleki.

Mineło dwa lata. Moja sytuacja materialna zmieniła się do niepoznania. Niedane operacje finansowe doprowadziły mnie niemal do ruiny.

Postanowiłem tedy sprzedać niektóre swoje rzeczy, względnie zastawić w lombardzie. W pierwszym rzędzie zabierałem się do przeglądania starych u-

brań. Wybrałem jedno i przywołałem u-

licznego handlarza.

Przedtem jednak dokładnie przejrzałem wszystkie kieszenie. Kto wie, a może został w nich jakiś banknot, pamiątka z starych, dobrych czasów. I nagle natrafiłem na jakiś paperek. Był to stary los loteryjny, zżółkły, na którym wyraźnie widniał numer 461180.

Chciałem już rzucić los do ognia, gdy nagle przypomniałem sobie, że przecież nie wiem czy wygrał, że potrzebuję teraz pieniędzy, że jestem w krytycznym położeniu.

Ale jakże tu dowiedzieć się, czy los wyszedł? Przypomniałem sobie, że mam przyjaciela dziennikarza. Poszedłem do niego do redakcji i poprosiłem o pokazanie mi kompletu pisma z przed dwóch lat.

Śmiejąc się sam z siebie w duchu, wertowałem strony. Sobota... sobota... sobota... Oto jest.

— Znalazłeś? — wyrwał się okrzyk ze wszystkich ust.

— Znalazłem. Z losem w ręku przeglądałem kolumny cyfr. Pilnie sprawdzałem numery i...

— Los wygrał? — krzyknęli znów wszyscy.

— Nie, przyjaciele, nie wygrał.

(Tłumaczył B. R.)

Piotrkowska 100
zupełna
Likwidacja

Jeszcze bardzo
krótki czas

**Wyprzedaż
do ostatniej sztuki**

Przyjdźcie
i podziwiajcie!

Ceny od 25-50% taniej!

Wielki zapas towarów
najlepiej tanie

JULJUSZ ROZNER
ul. Piotrkowska 100

Zatwierdzona przez M-wo W. R. i O. P.

**Szkoła gimnastyki rytmicznej
i tańca artystycznego
Ireny Prusickiej**

dplomowanej absolwentki szkoły rytmiki i plastyki
Mieczyńskiej i Hulanickiej w Warszawie
oraz Instytutu MARY WIGMAN w Dreźnie.

Gimnastyka taneczna, higieniczna dla pań,
panienek i dzieci. Improvizacja, kompozycja
Umuzycznienie. Rytmika perkusyjna. Orkiestra
dziecięca. Specjalne klasy kształcące przyszłe
nauczycielki i tancerki. Szkoła wydaje dyplomy.

Informacje i zapisy codziennie od 12-1 w sekre-
tariacie Piotrkowska 57, tel. 14-84 i od 5-6 w lokalu
„Lutnia“ Karola 4, tel. 2-21.

MATERJAŁY

na garnitury, spodnie, palta
i mundury wojskowe
pierwszorzędnych fabryk łódzkich i bielskich

poleca

**SKŁAD SUKNA
L. KROLEWSKI**

Łódź, Andrzejka 2.

Ceny niskie.

Dogodne warunki kupna

**PIERWSZORZĘDNY ZAKŁAD FRYZJERSKI
H. BRAUERA**
Cegielniana 40, tel. 39-58

podaje do wiadomości Szanownym Klientom,
że personel SALONU DAMS-IEGO został po-
większony przez jeszcze jednego pracownika
— — — — — SPECJALISTĘ — — — — —

DZIS OTWARCIE
w Łodzi pierwsze-
go w Polsce — **ZWIERZYŃCA** (Menażer)

Główne wejście Zachodnia 2-5 naprzeciw —
oraz od Ogrodowej 9 w gmachu b. bro-
nicy — wycieczki z 60 rzadkich okazów
zwierząt — — — — —

Zwierzyniec otwarty codziennie od 10 rano do 10 w. Dyrekcja.
UWAGA! Przy muzeum psu towarzyszą dwa psy.

Peugeot

SAMOCCHODY

osobowe: otwarte, karetki, landoletki

4 cyl. wentylowe 5 CH, 9 CH, 11 CH;
6 cyl. wentylowe 12 CH
4 cyl. bezwentylowe 14 CH 18 CH
6 cyl. bezwentylowe 22 CH

podwozia osobowe, podwozia ciężarowe od 250 kg. do 4000 kg. silny silnik

CENY ŚCISLE FABRYCZNE

Wyłączna Sprzedaż na Województwo Łódzkie

AUTO-DOM „MOBILE“

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

Łódź, Piotrkowska 175. Tel. 25-06.

UWAGA: Podwozia osobowe, ciężarowe 1 1/2-tonowe i czterodrzwiowe karetki już zamówione

Skład Blachy Miedzianej i Różnych Metali

Władysław RATNER

ŁÓDŹ, ulica Sienkiewicza Nr. 29, telefon 64-54 i 5-66

poleca W. PP. ze swego składu:

Blachy miedziane i mosiężne normalnych wymiarów wszelkiej grubości.
Blachy miedziane specjalnych wymiarów na piece kąpielowe, na dachów-
ki i na baliony do wód gazowych.

Pręty miedziane i mosiężne wszelkich grubości oraz kołby miedziane.

Rury mosiężne wszelkich wymiarów.

Cynę angielską „Banka“ w blokach i prążkach, cynę do lutowania, białe
metały żelazkowe i specjalne do samochodów marki „Specjal“ aluminium
płyty cynkowe, ołów oraz inne metale.

Blachy miedziane wymiarowe fasonowe jak również szyny miedziane
podług zamówienia dostarcza warsztat z walcowni w Koniepolu w przeciągu kilku dni.

Uwaga! Kupując za gotówkę każdą ilość szmelcu miedzianego, rotgusowego,
mosiężnego, jak również starą blachę cynkową, ołów oraz popioły metalowe.

HELENÓW

Od 6 do 8 stycznia 1928 r.
włączenie

IV powszechna wystawa
drobni, gołębi,
królików i psów

Otwarta od 9 rano do
8 wieczorem.

Miejsca zgłoszenia dla wystawców: 1) Biuro Stow.
Hodowców Drobni Piotrkowska 243, codziennie od 2 do
8 wiecz. ram; 2) Almed Szepc, Rzgowska 10, (tel. 43-43
i 3) drukarnia Miszewski i S-ka, Piotrkowska 111 (tel. 7-76)

Od 27 go grudnia do 18 go stycznia

Wielka wyprzedaż inwentarzowa
płaszczki damskich i męskich
od 25% do 40% taniej

I. Pisterman

Łódź, Piotrkowska 29.

TINOL

do lutowania oryginalny z diamentem

Reprez. na Wojew. Łódzkie

SKŁAD MATERIAŁÓW ELEKTROTECHN

R. KORN, Łódź, Cegielniana 29
Telefon 16 11

UWAGA: pud. po 50 grzyw dla radio-amatorów
Stale na składzie żarówki

— PHILIPS i OSRAM —

NOWOCZESNYCH TAŃCÓW

nauczyciel dypl. nauczyciel

HENRYK H. NRYŁOWSKI

w szkole przy ul. Wschodniej 57 i prywatnie
przy ul. Gd.ńskiej 9 tel. 66-3 w sali enclii za-
granicznej wylubie o. m. i. r. z. p. Grana Matha
Lekcje w grupach i pojedynczo dla p. cz. i. u. j. u. j.
c. y. i. z. a. w. a. n. o. w. a. n. y. c. h.

Wstęp bezpłatny

Już wkrótce nastąpi otwarcie no-
wego wytwornego lokalu rozrywko-
wego w centrum miasta p. f.

**CAFÉ
de VIENNE**

Występy artystyczne sił pierwszorzę-
dnych. Doborowa orkiestra jazz-ban-
dowa. Bufet zaopatrzony obficie w wy-
borowe potrawy i zakąski zimne i gorące
oraz najróżnorodniejsze trunki krajo-
we i zagraniczne. Wyroby cukierni-
cze zawsze świeże. Obsługa solidna.
Lokal dobrze ogrzany.

Ceny przystępne.

Dancing.

Dancing.

UWAGA: O dniu otwarcia nastąpią
specjalne zawiadomienia.

Wstęp bezpłatny

WARSZAWSKI

Zakład Ortopedyczny

WŁ. RZÓŃCY, Południowa 28

Wykonuje: Gorsety prostujące, aparaty lecznicze
(syst. Hessinga) ręce i nogi i t. p. a także bandaże
rępturkowe, pasy brzuszne, nerkowe, pępkowe i t. p.

OSZCZĘDNOŚĆ BOGACI.

Najlepszym źródłem zakupu

M-E-B-L-I
jest Z. Bocian, Piotrkowska
f. r. m. a. w. w. o. d. o. r. z. u.
Na nadchodzące święta zapraszamy do
my w wielki wybór różnorodnych przed-
miotów wiedeńskich, białych, tabure-
t, pianinowych oraz urządzeń
i. a. o. s. k. o. w.

Święto radości i pokoju

obchodzone jest przez wszystkie narody świata.

W święta Bożego Narodzenia zapominamy wszystkie troski i kłopoty.

W czasach obecnych, nawiąskosć zna-
lizowanych, ludzkość przestała u-
dawać wszelkiego rodzaju sentymenty,
wielkiego rodzaju zewnętrzne przeja-
wy czułości. I tylko raz do roku zapo-
mina o szczytnym życiu, myśli o dzieci-
wie i miłości. Na krótki, bardzo krótki
okres czasu panuje znów wszechwła-
dne miłość i radość na świecie.

To Boże Narodzenie, Noel, Christ-
mas-time, Weimachten — święto miłos-
ci wszystkich narodów świata.

Święto Bożego Narodzenia i związa-
ne z nim tradycje przetrwało w egi i
aniowi po dziś dzień uroczystość ob-
chodzoną nawet w najbardziej wólnomy-
śelskich rodzinach. Jest to bowiem
święto radości i pojednania, jest to jedy-
ny okres w całym roku, kiedy wszystkie
różne przynajmniej inne kierunki kiedy do-
chodzą upodobniając się do dzieci i cieszą
się i bawią, jak oni.

Wielu ludzi uważa, że święto Bożego
narodzenia jest radością świętem dzie-
ciom tylko dla nich je wyprawiają, dla
nich zapalają choinkę w noc w gulijską.

Myślą się jednak bardzo. Uczyniliby
z pewnością nawet wówczas gdyby
nie mieli. Wielu bowiem znany
dzieci, którzy przystępują i zapalają świe-
czki na choince tylko „z przyzwyczajenia”.
Nie mając dzieci, obdarzają poda-
rkami byle kogo. Nawet zabrakło, je-
nie mają nikogo bliźszego. I odczuwa-
podniosły i uroczysty nastrój świąte-
czny.

Ludzkość zmieniła się pod wpływem
materiaлистycznego pojmowania życia.
Nim to nie może przejść przez święta
Bożego Narodzenia, te jedyną, ze smut-
nem i obojętnością.

Boże Narodzenie — to faktycznie
święto dzieci. Czyż nie widzimy tego?
Nie zdołaliśmy zaobserwować, że w
chwili zapalenia świeczek na choince,
jeszta się i radują dzieci, a obok nich
rosną, którzy w tej chwili tak samo się
dzieci czują.

Cieszą się wraz z nami, z zachwy-
tem przyglądają się barwnym płomy-
kom, z beztróskim śmiechem zapalają
świąteczne ognie, radują się na widok za-
ławek, lalek, pajacy papierowych i księ-
żeczek z obrazkami.

Czyż ta radość nie zawiera wielu
dzieciństwa? Nie cieszy nas realna
wartość podarku gwiazdkowego, lecz
symbol miłości jaki w nim widzimy.

Boże Narodzenie to święto miłości.
Trudno sobie wyobrazić gwiazdkę bez
podarków. W wieczór wigilijny gotowi
są wszyscy oddać dzieciom wszystko co
mamy najlepszego. Pod świeczkami
choinkowymi objawia się nasza wielka

miłość. Wspomnienia wieczoru wigil-
nego pozostają na całe życie.

W nazwie święta Bożego Narodzenia
jako święta dzieci mieści się jego naj-
głębsze znaczenie, niezależnie od dogma-
tów religijnych.

Czas młodości nosimy w sobie stale.
Wabi nas ona ciągle, zawsze do niej
tęsknimy. Ale w szalonym tempie co-
dziennego życia, w tym stoku trosk,
zmartwień, kłopotów i wiecznej pogoni
za pieniędzmi, nie mamy, niestety, dla
niej czasu.

Raz jeden do roku tylko znajdujemy

chwile zapomnienia. Znowu jesteśmy
dzieci, i znów — pod błyszczącą, roś-
niętą, przedudnie ubraną choinką.

Z czasem droga normalna stajemy się
przecież znów dziećmi. Są tacy, którzy
chowają swoje zabawki i w wieku póź-
niejszym bawią się nimi jak niegdyś,
wiele lat temu.

Że i smutno byłoby na świecie, gdy-
bysmy wszystkim dorosłym dzieciom o-
debrali ich zabawki. Tak samo że i
smutno byłoby na świecie, gdybysmy
nie mogli sobie pozwolić na jedną chwilę
dzieciństwa i zabawy w ciągu całego,
szarego roku.

Przychodzą miślowi na myśl słowa

poety:
Jak gwiazda, która dła płonieci się
i świeci.

„Przedziwmy wreszcie dzień — Boże-
go Narodzenia.

Choć mrozi, on i taje w nas, on i ra-
dnie, co się nasze.

I znów się budzą w nas ukryte sy-
stem dzieci.”

Gdy łamiemy się tradycyjnym opiat-
kiem, czyż nie czujemy jak w nas coś
rodnie, co zapomniało, od tak dawna, w
wzroście życia, co dobru i miłemu?

Mich.

Bezdomne dzieci w Moskwie.

W przytułkach jest zimno i brudno.

Organizacje sowieckie wytknęły so-
bie za cel zlikwidowanie przed dziesią-
tym jubileuszem sowietów, bolesnego
zjawiska na ulicach moskiewskich, a
mianowicie usunięcie z miasta bezdom-
nych dzieci. Wszyskich tych chłopców
(i dziewcząt oczywiście) miano po-
chwycić i następnie odstawić do domów
wychowawczych. Domy takie istniały
bądź to już dawniej, bądź też zostały
obecnie dla tego celu zbudowane.

I rzeczywiście, podczas dni uroczy-
stych, nie było na ulicach Moskwy, ani
innych większych miast, wogóle dzieci
„bezprizornych”. Doremnie poszukiwa-
ły ich zagraniczne delegacje.

Dzieci bezdomne znikały z ulic
miast rosyjskich, jak za dotknięciem
różdżki czarodziejskiej a bolszewicy z
dumą zanotowali nową aktywną pozy-
cję w bilansie dziesięciolecia ZSSR.

Wszyskich „bezprizornych” natu-
ralnie do domów wychowawczych nie
oddano, na to nie miały środków ani
rząd, ani organizacje publiczne, ale wiel-
kie miasta zostały „oczyszczone”. I na-
wet teraz, po uroczystościach, rzadko
kiedy można zauważyć na ulicy które-
goś z tych oberwańców, drżących z zim-
na, wygłodzonych, nocujących w ko-
tłach do przetapiania asfaltu.

Jak się teraz okazuje, szybkie zlik-
widowanie tego obrazu niedzy ma i swo-
ją drugą, gorszą stronę medalu. Nie moż-
na było dla tych mołykanów, których
liczba znacznie przekracza 100.000, zo-
rganizować schronisk tyłu i takich, któ-
reby odpowiadały rzeczywistej potrze-
bie. Nie dość bowiem tego, że istnieje

jace schroniska że są zorganizowane, a
personel ich jest nieprzygotowany do
wychowywania dzieci, ale dzieci są tem
na domiar złego daleko gorzej trakto-
wane, niż w więzieniu i nieodpowiednia
tatyka zamiast wprowadzić je na no-
we tory życia, utwierdza je jeszcze w
dotychczasowych zaprzągnięciach.

Jeden z ostatnich numerów „Rabo-
czej Gazety” przyniósł ciekawy opis
schroniska dla dzieci bezdomnych:

W odległości 145 km. od Moskwy
zbudowały urzędy szkolne miasteczko
dla dzieci „Trudowaia żizń”, a znać je
się w nim 129 dziewcząt i 160 chłop-
ców w wieku od lat 8 do 17, którzy re-
krutują się z dzieci „bezprizornych”.
Personel wychowawczy składa się z 43
osób.

Jak żyją te dzieci? Czy znalazły w
swoim schronisku coś choć trochę lep-
szego niż miały wienzas, kiedy żyły
na ulicach Moskwy?

Nie. Dzieci te zostały tak samo bez-
opiekunka jak dawniej. Chodzą brudno, ob-
darte, kłną i wymyślają tak samo, jak
dawniej a przyzwyczajenia ich nie
zmieniły się zupełnie.

Mieszkają w brudnych sypialniach
zupełnie bez dozoru. Wychowawca jest
w sypialni rzadkim gościem. Dzieci palą
jak dawniej, grają w karty, wymyślają
sobie nawzajem, biją się i mówią ulicz-
nym żargonem.

Dzieci całymi mieszkaniami nie kapia-
ją się. Bardzo rzadko zmieniają blizno-
nie mówiąc już o powleczeniach kółek.

Mydła niema a zresztą poco się myć
myć, skoro można twarz wytrzeć po-
prostu ręcznikiem?

Jest grudzień i zimno na dworze, a
pomimo to większość dzieci kładzie w in-
ternatu do kadłaki przez podwórce brudne
zupełnie bosą przez gromady śniegu, bo
niema dla nich obuwi.

Do warsztatów dzieci nie chodzą, bo
instruktor Jaworowski nie potrafi wzbu-
dzić w nich zainteresowania do rzemio-
sła. Dzieci pracują w sypialniach, sie-
dząc na łózkach i oknach. Następstwem
tego są naturalnie masy brudu i śmieci,
ramy okienne są zabrudzone i porzuco-
ne.

Dzieci są ciągle głodne. Kradną
chleb i dlatego w sali kadłaki urząda
się rewizje osobiste. Przyszan dzieci rzu-
cają chleb na ziemię, rozdeptują go, i
brudzą.

W osadzie niema ani lekarza, ani
nawet felczera. Ostatnio były dzieci ba-
dane w czerwcu, przez lekarza, który
tym razem przyjechał. Dlatego egzema
i świerzb są tam na porządku dzien-
nym. W osadzie jest, co prawda, coś w
rodzaju baraku izolacyjnego, ale wszy-
scy tam chodzą i nikt na to nie zwraca
uwagi.

Dzieci błagają, aby je przeniesiono
do innego przytułku, albo do domu,
gdzie nauczyłyby się pracować.

„Wątpię, czy przytułek ten czem
kolwiek różni się od kotłowni do asfaltu
na ulicach Moskwy” kończy swe wy-
wody autor artykułu, podpisany inicja-
łami S. F.

T. JOHN.

Pojednanie.

Trudno byłoby twierdzić, że pani
Miller jest warjatka, ale w każdym ra-
nie trzeba było przyznać, iż nie jest zu-
pełnie normalna.

Czy to nie było dziwne naprzykład,
że miała zwyczaj nazywania wszystkich
ludzi nazwami warzyw? Przyzwyczajenie
nie być może nieszkodliwe, ale które
mogło spowodować fatalne następstwa.
Pan Miller mógłby o tem coś powie-
dzieć, gdyż witała go codziennie temi
słowami: „Dzień dobry, mój drogi pomido-
rze!” albo „Czy mój kartofel się dziś do-
rze wyspał?”

I naodwrot warzywa i kwiaty nazy-
wała ona imionami ludzkimi, wprawia-
jąc ogrodnika w nieopisany lęk, gdy po-
stawała i przesadzała na inną grządkę
„Stanisławie”, lub uważała do dłu-
giej tyki „Franciszkę”.

Pan Miller znosił te dziwactwa dłu-
go i cierpliwie do czasu, gdy w sąsied-
nim domu zamieszkała młoda, elegan-
cka wdówka. Tak, mus my powiedzieć
ożwarcie. Pan Miller się zakochał. Za-
kochał się tak mocno, że naraz sprzy-
rzył mu się nienormalne dzwawia
żony. Pocóż miał żyć z warjatka, kiedy
pragnął ożenić się z elegancką wdów-
ką?

Po tygodniu pan Miller udał się do
rejentki i zażądał rozvodu. Opowiedział
ona swą smutną historię.

— Moja żona jest warjatka, panie
rejentko. Proszę sobie wyobrazić, że
dzis rano, jak zwykłe zresztą, pożegna-
ła się ze mną gdy wychodził z domu,
nazywając mnie szpinakiem.

— Trudno — odparł rejent. — To
nie jest powód do rozvodu. Mogę panu
poradzić tylko jedno, by pan zamknął
swą żonę w zakładzie dla obłąkanych.

Pan Miller nie spał całą noc ze zmar-
twienia Rankiem zirytował się już nie
na żonę, gdy go żona zapytała, czemu
zostawił swoją „salatę” tak długo „ama
i czemu nie kupił w mieście „Anne —
Marie”.

Nie tknął nawet śniadania. Przeglą-
dał poranne gazety, gdy nagle zauważył
następującą wzmiankę.

ZNOW SKANDAL W DOMU OBLĄ-
KANYCH T.

„W domu obłąkanych T. zmarły w
ubiegłym tygodniu dwie warjatki wsku-
tek złego obchodzenia się z nimi do-
zorców. Zwracamy uwagę, że są to już
niepewierwsze ofiary w tym domu, gdzie
obchodzą się z pacjentami niżej wszel-
kiej krytyki. Na wyższy czas, by zainte-
resowały się tą sprawą czynnik miaro-
dajne”.

Pan Miller skoczył na równe nogi. —
Oto rozwiązanie — krzyknął. — Roz-
wieść się z nią nie mogę, zamordować
nie mam odwagi, więc zamknę ją w T.
Może i ja tam nieśczęście spotka.

Pan Miller zdecydował się szybko.
Myśl o pięknej wdówce nie opuszczała
go ani na chwilę. Gdy sadło w szpota-

dniowych piśmach wyczytał, że w zakła-
dzie obłąkanych w T. zmarło ogółem 30
pacjentek, wskutek złego obchodzenia
się z nimi, uderzył się natychmiast i udał
do doktora.

— Moja żona staje się poprostu nie-
możliwą. Nie widzę innego sposobu, jak
oddać ją do T.

— Ależ T. ma bardzo złą renomę —
odrzekł lekarz.

— Nie szkodzi. Będę ją odwiedzał
bardzo często i opiekował się nią. A że
T. jest tak blisko, więc będzie mi to na-
wygodniej.

— A więc jeśli pan chce...

Pani Miller dostała się do zakładu
tegoż dnia, kiedy znów wybuchł tam so-
wy skandal. Dozorca uderzeniem pięści
zabił jedną z pacjentek.

Pan Miller zacierał ręce. I miał po-
wód. Wdówka nęciła go coraz bardziej.
Odbiwał z nią długie spacery, musiał
jednak powstrzymać swe zapęły mi-
łosne. Wdówka bowiem zapowiedziała
mu raz na zawsze, że przez próg jej mie-
szkania przejdzie on tylko jako prawo-
wity jej mąż.

Pan Miller niecierpliwił się. Codzien-
nie w kronice szukał wiadomości z T. i
cieszył się jak małe dziecko, gdy czytał
o nowym nieśczęśliwym wypadku w za-
kładzie dla obłąkanych.

Pewnego dnia ku swemu wielkiemu
przerazeniu przeczytał następującą
wzmiankę:

„Zakład dla obłąkanych w T. został
nawetnie zamknięty. W ciągu ostatniego

tygodnia zdarzyło się mnóstwo kłótni skan-
dali i opinia publiczna zmusiła wreszcie
władze do puczyszenia odpowiedzialnych
krokw. Okazało się, że dyrektorka zakła-
du sam był warjatka. Pacjentki prze-
wiezione do innego zakładu.

Jak nieprzytomny obudził pan Mil-
ler w ciągu całego dnia. Nieśczęście na
nieszczęście spadało na jego głowę.
Piękna wdówka nie chciała już tak dłu-
go czekać i wyjechała.

Zbliżały się święta Bożego Narodze-
nia. Pan Miller schodził, szmeriał, wpadł
w melancholię. Z żalem wspominał te
szczęśliwe dni, które spędził w towa-
rzystwie swej żony. Nie miał dzieci i tak
wesoło i radośnie spędzał wieczne wigi-
lijny około płonącej choinki.

Pierwszy raz miał być sam.

23 grudnia blał się smutny po uli-
cach. Z zazdrością patrzył na ludzi weso-
łych i roześmianych, którzy czynili osta-
tnie zakupy na święta.

Wrócił do domu. I nagle usłyszał
znajomy, miły, słodki głos.

— Dzień dobry Robert! Kochany, co
u ciebie! Ta mała podróż zrobiła mi bar-
dzo dobrze.

Pan Miller stanął jak wryty. I wresz-
cie szlochając zaczął całować swą żo-
nę. W święto miłości i pojednania spły-
nęło na nich błogosławieństwo Boże.
Przeprósł się z nią na zawsze.

(Tłumaczeni R. R.)

Mężowi wolno wszystko.

Żona jest tylko gospodynią i wychowawczynią dzieci.

Oczywiście, nie u nas lecz... w Japonii.

Radości i smutki kobiety w Japonii są zupełnie inne niż radości i smutki kobiet europejskich. Kobieta japońska bowiem, mimo, iż mężczy jej rodacy z całą energią zdążają ku cywilizacji, pozostała niemal na tym samym szczeblu, na jakim była przed wiekami.

Charakteryzuje to dosadnie małżeństwo japońskie.

Wielu japończyków żeni się nie mając wcale swej wybranej i nie usiłując wcale jej poznać. Zgadza się oni na żonę wybraną im przez rodziców.

Tę żonę, z którą pobrali się, nabywając ją jak konieczny sprzęt do gospodarstwa domowego, japończycy nazywają „ouksan kana”. Jest to niezwykle charakterystyczna nazwa, oznaczająca „przedmiot wewnętrzny”.

Mąż przemawia do takiej żony z wielką uprzejmością, traktuje ją z szacunkiem, lecz zawsze uważa ją tylko za swój przedmiot wewnętrzny, domowy.

Na żonę ciąży obowiązek wydawania na świat dzieci, które bezwzględnie musi sama karmić i to bardzo długo, nie kiedy do drugiego roku życia. Mimo to dzieci nie należą do niej, lecz do męża. W razie rozwodu bezapelacyjnie musi się z nim rozstać.

W Japonii bowiem jednostka socjalna nie jest poszczególny obywatel, lecz rodzina. Dzieci nie mogą być odzwierciedleniem od rodziny ojcowskiej, wśród której mają czcić kult przodków.

Żona jest sługą swego męża, w dokładnym tego słowa znaczeniu. Musi ona wstawać wcześniej i kierować pracami służby, biorąc w nich czynny udział. Nie dzieje ona posiłku z mężem, chyba, że ją specjalnie zaprosi.

Musi ona także ślepo ulegać rozkazom matki swego pana i władcy. Żona może wprowadzić sama wychodzić na ulicę, ale pośladkiem jest, by korzystać z tego prawa z wielką dyskrecją. A gdy przechadza się z mężem, etykieta wymaga, by szła nie przy jego boku, lecz z tyłu.

Żonie nie wolno również uczestniczyć w zabawach swego męża, chyba gdy ten specjalnie jej na to zezwoli i ją z sobą zabierze. Gdy mąż spóźnia się wieczorem, żonie nie wolno przed jego przyjściem położyć się spać. Musi go ona wesoło przywitać bez żadnych scen zazdrości, to bowiem jest powodem do natychmiastowego rozwodu.

To też gdy kobieta europejska istniejące przeważnie jako towarzysząca i kochanka, kobieta japońska przeznaczona jest wyłącznie na matkę. Jest wychowawczynią dzieci, ciesząc się wśród nich ogromną wagą.

Jej troskliwość dochodzi częstokroć do tego, że towarzyszy dzieciom do szkoły i zabiera zeszyty, by pomagać im w lekcjach. W niektórych szkołach rezerwuje się nawet przy tablicy specjalną ławkę dla matek. Instynkt macierzyński

jest u japońców tak silny, iż gdy nie mają potomstwa, zabawiają się lalkami, które traktują zupełnie jak dzieci.

Spokój w życiu japończyka i równość usposobienia jego małżonki, ułatwiają mu przyjemności życia poza małżeństwem.

Jeśli japończyk pragnie przyjąć przyjaciół, bodaj najbliższych, nie prowadzi ich do mieszkania, a ci nie popełniają nietaktu, by prosić o przedstawienie ich żonie. Gościa prowadzi się do „czajni” czyli do herbaciarni lub do „ryo-ja” czyli restauracji. Tam ofiaruje im posiłek i rozrywkę.

Każde on mianowicie sprowadzić zreczne profesjonalistki, uczone specjalistki od rozkoszy, rozgłosne gejsze, które są doskonałymi muzykantkami i subtelniemi opowiadaczkami. Są one bardziej wykształcone, bardziej żywe i lepiej wychowane niż szanowne kapłanki domowego ogniska.

Jeśli zaś drogą wyjątku mąż urządza ucztę u siebie w domu, to i tam zaprasza gejsze nie łącząc się zupełnie z żoną, która trzyma się dyskretnie w cieniu i czu-

wa tylko nad tem, by służba spełniała gorliwie swe obowiązki.

Mąż podniecony napojem „sakke” pozwala sobie na pewne poufałości z owymi tancerkami, ale żona śmieje się tylko do łez, pocieszając się tem, że nie pozbawia się jej największej dostojności — macierzyństwa.

Japonkom jak już zaznaczyliśmy, nie wolno być zazdrośnymi. Regulują one nawet miesięczne, razem z rachunkami, od dostawców także wydatki porobione przez mężów w herbaciarniach, gdzie ci oddają się niedwuznacznym rozrywkom. Bo i jakże tu być podejrliwą, gdy mąż ma wszelkie prawo jednem skiniem „odeśłać ją do matki”.

Konkubinat czyli poprostu poligamia, jest jedną z charakterystycznych cech życia japońskiego. Do dziś dnia nie którzy japończycy żyją jak baszowie tureccy posiadając dość liczny harem. I żony muszą żyć z sobą zgodnie i prześcigać się wzajemnie w usługach dla męża.

Radości i smutki kobiety w Japonii są zupełnie inne do radości i smutków kobiet europejskich.

K. S.

Reforma języka tureckiego.

Ludzi umiejących pisać po turecku jest bardzo mało.

Jednym z najaktualniejszych problemów naukowych Turcji współczesnej jest sprawa reformy języka tureckiego. Konieczność zreformowania języka propaguje w pierwszym rzędzie prasa turecka, która w ciągu ostatnich dwóch lat zdobyła sobie w życiu publicznym państwa bardzo dalekosiężny wpływ.

Przed dwoma laty odbył się w Banku wielkiej zjazdu turkologów, na którym obecni byli również przedstawiciele Turcji. Głównym przedmiotem obrad była podówczas sprawa zaprowadzenia w państwie tureckim alfabetu łacińskiego.

W roku bieżącym zebrał się ponownie członkowie „komisji dla alfabetu łacińskiego” i stwierdzili, że niektóre narody tureckie w Rosji sowieckiej posługują się już z wielkim powodzeniem alfabetem łacińskim. Na podstawie dotychczasowych doświadczeń powiedzieć można, że do roku 1930 wszystkie narody tureckie, zamieszkujące unję sowiecką, posładać już będą alfabet łaciński.

Żądania reformistyczne etymologów natrafiają jednak na poważne przeszkody, wynikające z tego, że język turecki nie ma dotychczas ustalonej ortografii. Ponadto obfituje język turecki w wielką ilość słów obcych, głównie arabskich i perskich z których filologowie tureccy chcą najpierw swój język oczyścić. Dlatego pracują oni z zapałem nad ułożeniem wielkiego słownika języka

tureckiego, który ma się stać podstawą dla rozwoju zupełnie nowej literatury.

W najbliższym czasie powstać ma w Turcji specjalny instytut językoznawczy, którego zadaniem polegać będzie na oczyszczeniu języka od obcych naleciałości i na wprowadzeniu alfabetu łacińskiego.

Narazie panuje w Turcji pod tym względem wielki chaos. Rząd turecki wydał rozporządzenie, aby wszystkie ogłoszenia na pocztach, kolejach i w portach były tylko tureckie w przeciwnym razie do ogłoszeń dwujęzycznych turecko francuskich, które obowiązywały dotychczas. Książkowość handlowa firm europejskich, które do niedawna z firmami krajowymi, greckimi i armeńskimi miały w swych rękach cały handel, musi być teraz również prowadzona tylko w języku tureckim. Dlatego to w Turcji zapanował zniechęca wielki popyt na ludzi, umiejących pisać po turecku. Ludzi takich jest w Turcji bardzo mało gdyż stara ortografia turecka bardzo jest trudna i trzeba być istotnie człowiekiem z natury inteligentnym, by opanować wszystkie przepisy i prawidł gramatyczne języka tureckiego.

Zaznaczyć wypada, że dotychczas zgłoszono już trzy projekty reformowanego alfabetu turecko-łacińskiego... jeden turecki, jeden rumuński i jeden czesko-słowacki. Autorem projektu czeskiego jest znany propagator zbliżenia czesko-tureckiego redaktor Smekla.

TEPFL

Podarki gwiazdkowa.

L

ROZMOWA DWÓCH PRZYJACIÓW.

— Pamiętasz, Zosiu, żalę do kucharki dowiedzieć się, czy ta zamówiona poduszka jest już gotowa. Musisz przecież narzeczonym ofiarować jakąś własnoręczną robotkę. A nie zapomnij także wstać do cukierni, żeby tam ładnie upiekł ciasta, bo to przecież także twój własny obowiązek.

II

ROZMOWA DWÓCH PRZYJACIÓW.

No, narzeczcie zastawcie najważniejszą podarku gwiazdkowo. Mojej siostrze Helenie — jakże ta bestyja ma nogi — kupię niebieskiego szafira i pierścionek z szafirem, bo ona przepada za szafirami, a dla żony wiochęwke rakawiczki, niech biedaczka nie marzale.

III

ROZMOWA NA BALUTACH.

— Matka, chciałabyś dostać takie broszki we kołczyki na gwiazdkę? Jaktem Felek Głód to ci je kupię jutro, a jakby mi się nie udało kupić, to mi przyniesie chleba i kawalek sałcoseny na Milaza.

IV

ZONA ZWIERZA SIĘ MATCE.

— Kupiam w domu mężowi śliczną srebrną pierścionkę na gwiazdkę. Powinien być zadowolony, że o nim tak pamiętam. Tylko musi uprzedzić w sklepie, żeby mu rachunek za papierosy przysłał dopiero po świętach.

V

LIST 7-LETNIEGO MICHASIA.

„Kochany św. Mikołaju! Proszę cie bardzo przynieść mi prawdziwą koleję i czerwone pomalowane auto i książkę z bajkami i żebyś się przez całe święta nie potrzebował myć!”

(Tumaczył B. R.)

Wybór siódmej kobiety do izby gmin.

Lady Iveagh, kandydatka stronnictwa konserwatywnego w Anglii, wybrana została jako deputowana do parlamentu z okręgu wyborczego Southend. Wielkim jej triumfem jest uzyskanie przez nią liczba głosów 22,221, gdy kandydat liberalów zdobył tylko 11,912 głosów, a kandydat niezależny — zaledwie 917. W ten sposób Lady Iveagh zachowała dla reprezentowanego przez nią stronnictwa mandat okręgu wyborczego, którego mąż jej żrząc się musiał przed paroma tygodniami, aby wejść, w miejsce zmarłego ojca, swojego, do Izby Lordów.

Walka była szczególnie zaciekła: 82 procent wyborców stawilo się przy urnach i wszystkie ciężkie artylerie stronnictw puszczono zostali w ruch. Oczywiście jednym z głównych ataków, jakie usiłowano wygrać przeciwko Lady Iveagh, była jej pleć, nie to wszakże, jak się okazało, nie pomogło, i Lady Iveagh weszła do Izby gmin, jako siódma kobieta — deputowana. Cztery kobiety deputatki należą do stronnictwa konserwatywnego, zaś trzy do partii laboryzystów.

F. ROMANOW.

Opowiadanie wigilijne.

Było to przed świętami Bożego Narodzenia. Historję tę opowiedział mi stary przyjaciel lekarz. Był on zupełnie siwy i zdaje mi się, że osiwił właśnie po tem przeżyciu.

A więc dzień przed świętami lekarz siedział w swym gabinecie i rozmyślał o swej praktyce, martwiąc się, że musi leczyć ludzi w kasie chorych, nie mając wcale prywatnych pacjentów.

Nagle odezwał się dzwonek u drzwi wejściowych. Wszedł pacjent. Skarżył się na serce i wogóle czuł się bardzo źle.

Doktor zbadał swego pacjenta najdokładniej, nie jednak nie mógł znaleźć. Pacjent był zdrow jak byk, miał rumiane policzki i wesoły wzrok. Wszystko było w porządku.

Przyjaciel mój pokiwał głową, zapisał krople, wziął siedemdziesiąt kopiejek za wizytę i pożegnał się z pacjentem.

Następnego dnia w wigilię znów rozległ się dzwonek. Do gabinetu lekarza weszła stara babuśka w czarnej chustce na głowie. Płaczła i kłaniając rozpoznała swego opowiadacza.

— Wczoraj był u pana mój najdroższy bratanek Wasyl Lediencow. Biedny człowiek. Umarł dziś w nocy. Czy nie mógłby pan wydać mi świadectwa śmierci?

Lekarz był zdumiony.

— To dziwne — powiedział. — Przecież od kropli nikt jeszcze nie umarł. Ale świadectwa zgonu wydać nie mogę. Muszę wprerw zobaczyć nieboszczyka.

— Dobrze — odrzekła babuśka — proszę iść ze mną. To niedaleko.

Lekarz wziął swoje narzędzia (zapamiętajcie to sobie), włożył kalosze i wyszedł.

Weszli na piąte piętro. W powietrzu czuć było spalone kadzidło, na stole w mieszkaniu leżały zwłoki otoczone paląciami się świecami.

— A to dureń ze mnie — pomyślał doktor.

— Jak mogłem się tak pomylić w diagnozie.

Usiadł przy stole i szybko wypisał świadectwo, nie chcąc wcale badać rupa i pragnąc jaknajrychlej uciec stamtąd. Szybko zbiegł na dół po schodach, gdy wtem doszręgił, że zapomniał na górze teczkę z instrumentami. Trudno, trzeba było raz jeszcze wejść do mieszkania swej ofiary.

Szybko przebiegł pięć pięter, otworzył drzwi mieszkania i stanął jak wryty. Czuł że mu zamiera serce. Włosy stanęły mu dębem na głowie.

Umarły, Wasyl Lediencow siedział na stole i sznurował sobie buciki. Babuśka tymczasem obchodziła stół donkoła i gasiła świece — pluła na palec i gasiła świece.

Niesamowita scena. Doktor chciał krzyknąć, ale strach obezwładnił mu język. Zapominając o teczce z instrumentami poczęł uciekać.

Opamiętał się dopiero w domu. Położył się na kanapę i drząc ze strachu starał się odgadnąć tę straszną zagadkę.

— Jakto? Więc nieboszczyk zmarł-wychwał. Cud, nowy cud w święto Bożego Narodzenia. A może to sztuczki szatana... Mój Boże, mój Boże!

Tak przeleżał mój przyjaciel przez cały dzień. Był poprostu nieprzytomny. Kilka razy przyjmował krople walerjanowe, nie mógł się jednak uspokoić.

Wieczorem rozległ się dzwonek. Doktor był tak chory, iż z trudem doczłapał do drzwi i je otworzył. Na korytarzu stała babuśka.

Jak oszalały krzyknął lekarz ze strachu i zatrząsnął drzwiami. Gdy dzwonek jednak rozległ się raz po raz, trząsąc się

pod kocem posłał służącą, nakazawszy jednak surowo by nikogo nie wpuszcila.

Po chwili, służąca wniosła do pokoju wielki pakunek, który otrzymała od babuśki.

Z drżeniem serca otworzył mój biedny przyjaciel paczkę i ujrzał swą teczkę z instrumentami i kilka torebek. Na wierzchu leżał jakiś list.

Doktor poczęł czytać. Nie wierzył swym oczom. Czytał i czytał nie mógł tego zrozumieć. Rumieniec wstydu pokrył jego twarz. Przeklinał swą łatwowierność, swoją głupotę i swoją naiwność. Treść listu brzmiała jak następuje:

„Kochany doktorze! Dziękuje bardzo za świadectwo zgonu. Jestem bardzo biedny i nie mogłem sprawić sobie dobrych i wesołych świąt. Po okazaniu świadectwa zgonu dostałem dużo pieniędzy w kasie chorych. Dziękuje bardzo za sprawienie mi tyle dobrego. Chcąc panu podziękować i dać możność równie uroczyste spędzić dzisiejszą wigilię przesyłam część moich zakupów.

Wasyl Lediencow”.

Doktor nerwowym ruchem poczęł rozwiązywać torebki. Znalazł nałóż choinkę i mnóstwo owoców, cukierków i bakalii.

(Tumaczył B. R.)

ZAKŁAD RADIO-ELEKTROTECHNICZNY H. GOTLIBOWSKI, Łódź, Zgierska 30a, Tel 63-71.

Zyrandola,
Zarówki,
Leczniki,

Przewodniki,
Baterje, oraz wszelkie inne artykuły.

POLECA:

Odbiorniki,
Głośniki,
Lampy, Katodowy, „Philips i Telefunken“ oraz wszelkie części składowe do budowy odbiorników.

Świeże baterje anodowe,
instalacje anten,

Dla większych odbiorców specjalny rabat

KTO CHCE

Tanie i na dogodnych warunkach nabyć pojedyncze
oraz kompletne urządzenia niechaj się uda do znanej firmy
I. M. TEHKESTAUB (od 1882 r.)
12 NARUTOWICZA 12 w podwórzu
Tel 34-18
Wielki wybór — własny wyrób — Długoletnia gwarancja!

MEBLE

Pończochy

w wielkim wyborze i najmodniejszych
kolorach oraz pończochy męskie, refor-
my damskie, rękawiczki i tykoteże —
poleca

H. Herman

Łódź
Piotrkowska 99

FUTRA

wszelkiego rodzaju w surowym gotowym
stanie po cenach przystępnych i na
dogodnych warunkach poleca:
HURT I DETAL.

M. BRAJTBART

Łódź, Pl. Wolności 8, telefon 53-98.

NA DOGODNYCH
WARUNKACH! —

APARATY FOTOGRAFICZNE I KINEMATOGRAFICZNE

oraz wszelkie przybory poleca

J. MORGENSTERN ŁÓDŹ, PIOTRKOWSKA 47 (róg Zielonej) TEL. 20-63.

Wypożyczalnia filmów kinematograficznych. Wywoływanie filmów kinematograficznych oraz wykonywanie prac fotograficznych. Wszelkich informacji udzieli się chętnie.

LECZNICA

Rezerwy specjalistów, gabinety dentystyczne przy Głównym Ryńku.
Piotrkowska 294, tel. 22-89
(przy przystanku tramwajowym, pająnkowych)
przyjmuje chorych w chorobach wszystkich
specjalności od g. 10 rano do 6-ej
po poł. Szczepienie ospy, analizy (mo-
cna, krew, płocim etc.) operacje
opatunki.

Porada 3 złote

Wizyty na miesiąc
Zabiegi i operacje od umowy. Kąpiele
świetlne. Naswietlanie lampą kwarcową
Roentgen. Elektryzacja. Zęby
sztuczne, korony złote, platynowe
i metalowe.
W medycynie i stomatologii do godz. 2 po po.

Miód pszczeliny

kuracyjny deser wy bez domieszek, czysty
ty pod gwarancją własnej i jedynej
na wieloletniej galicyjskiej pasieki 5 kg.
15 50 zł, 10 kg. 29 zł, 20 kg. 55 zł
Wszystkie zamówienia wysyła za pobraniem

**Eugenjusz Biliński
w Zbrazu.**

Udzielam lekcji

uczniom niższych klas gimnazjal-
nych. Przygotowuję do egzami-
nów. Praca ściśle według progra-
mów państwowych. Korepetycje
przyjmuję tylko po uprzednim
porozumieniu się z wychowawcą
klasowym. Za rezultaty pracy
gwarantuję. Posiadam wieloletnią
praktykę. 30 zł. miesięcznie za
godzinę dziennie.
Wiadomość. Bożęcki, Łutomer-
ska 21, m. 92, front, III p. od g.
3-ej do 6-ej po poł.

Dr. med.

H. LAJCHTER

STOMATOLOG

Chor. szcęk, dziąseł, podniebienia,
zębodołów, języka i t. p.
Od 1 1/2 — 5 niedziele i święta
od 10 — 12.

Dr. S. Bogusławski

leczy naturalną bezlekarstwową metodą
kręgarstwa choroby: nerwowe (tętno)
przemiana materii reumatyzm i obciążenie
przyjmuje od 4 — 7 wiecz.
Piotrkowska 85, front, III p.

Tanie. Tanie

FUTRA

wszelkiego rodzaju
w surowym i goto-
wym stanie

SPATOWSKI Kilińskiego 134.
— telefon 54 95. —
Dojazd tramwajami 4, 6, 10.

ZAROWKI

oraz wszelkie

materjały elektryczne
natanie kupić można tylko u

A. FUKSA

27 PIOTRKOWSKA 27
tel. 52 01

**NAJLEPSZE
PŁYTY
GRAMOFONOWE**
to
płyty słynnej marki
ACTUELLE

z kogutkiem z etykietą 8-o kątą.
Zgoda w każdym lepszym
składzie gramofonowym
Kolendy i wszelkie nowości
aktualne.

DR. MED.

A. MAZUR

Specjalista chorób uszu, nosa, gardła
i krtani wady głosu i wymowy
przeprowadzi się

na ul. **Wschodnią 65**
(Wjeście też przez ul. Piotrkowską 46
Tel. 66-01. (ręduje 11 1/2 — 12 1/2, i 3 —)

NIEBYWAŁA OKAZJA!

Oryginalny puder franc. du-
żego pudełka po 1 50 poleca

Perfumerja

„VIOLET“

Piotrkowska 83.

Na raty i za gotówkę!

Na wypłatę po 5 zł tygodniowo
sprzedaje otomany, kozetki,
materace, tapczany oraz
krzesła
Lewkowiec, Konstantynowska 24.

Samochód

dwusiedzeniowy „HUMBER“
oraz B. S. A. motocykl, oba w
dobrym stanie do sprzedania.
Wiadomości udzieli
administracja niniejsz. pisma.

Institut de Beute

ANNA RYDEL

(Diplômée de l'Université de Beauté, Paris)
Cegielniana 19, m. 8

telegnacja skóry i włosów. Specjalne
masaże twarzy i ciała. Masaże odli-
czające. Usuwanie zmarszczek, broda-
wek, piegow, wargów i innych defektów
cery. Usuwanie włosów nieustraszone
Elektroterapia „Solux“ Przyjmuje
od 10 8 w cz.

Od pół wieku wuzyciu
FARBA DO WŁOSÓW w wszystkich
odcieniach. Przywraca pierwotny
kolor i połysk siwym włosom.
Przepis użyć w każdym pudełku

Futra

wszelkiego rodzaju
w surowym i goto-
wym stanie.

I. OPATOWSKI, Nowomiejska 5.

(Sklep frontowy)

Telefon Nr 46-08.

Zadnej filii nie posiadamy.

Kursy Kosmetyczne

ANNA RYDEL

(Diplômée de l'Université de Beauté
Paris)
19 CEGIELNIANA 19, m. 8

Masaże, pielęgnacja twarzy,
ciała i włosów
ZAPISY CODZIENNE

Dr. med.

P. Markowicz

przyjmuje Piotrkowska 124
Tel 66 35.

od 3 — 7; w niedziele i święta od 11 — 1
Choroby skóry i włosów
Leczenie defektów cery, masaże, elek-
troterapia

Gabinet kosmetyczny

Najmodniejsze Lampy

własnego wyrobu
gwarantowane za
czysty brąz poleca
na dogodnych
warunkach

Sz. P. Szmalowicz
Północna 8
tel. 64 39

Przyjmuje wszel-
kie o rodzaju repe-
racji i przeróbki.
Elektrotechniczne
materjały po b. ni-
skich cenach. Wiel-
ki wybór lampek
kieszonkowych.

Dr. Groszlik

Choroby skórne,
i weneryczne
Instytut Röntgena
leczniczy i świat-
leczy.

Lampa kwarcowa
Alona Kędziński 27
Tel 51-78
Przyjmuje od 4 — 7

Doktor

L. Prybulski

Zawadzka 1
Telefon Nr 25-88

Choroby skórne
włosów, wenerycz-
ne i mocznicowe
(leczenie światłem)
Lampa kwarcowa
promieniami
Röntgena,
Przyjmuje od 9-11-5-8
Dla pań od 4 — 6.
Oddzielną pocze-
kalnię.

Dr. med.

L. PIKIELNY

Choroby nerek,
pęcherza i dróg
moczowych.
Przyjmuje od 4 — 7

NAWROT 8.

Telefon 19-90.

Dr. med.

BRAUN

Potulniewa 23
tel. 40-26

Specjalista chorób
skórnych i wene-
rycznych i leczenie
światłem (Lampa
kwarcowa
przyjmuje od 9-11
rano i od 5-8 p.p.

Dr. med.

H. Szumacher

Choroby skórne
i weneryczne.
Przyjmuje od 6 do
8 po poł.

W niedziele i świę-
ta od 11-ej do 1-ej
6-go Sierpnia i
tel. 48-62

Dr. med.

W. DUTKIEWICZ

Choroby skórne,
i weneryczne
Przyjmuje od 9-11
i 5-7

Piotrkowska 50

Dr. med.

Z. DATYNER

UROLOG
choroby nerek, pę-
cherza i dróg mo-
czowych.

Przyjmuje od 1-2
i od 5-8
Piramowicza 11
daw Olginska
Telefon 48-95.

Dr. med.

Lubiec

Cegielniana 43
Tel. 41-32.

Choroby skórne i
weneryczne. Leczenie
światłem. Leczenie sztucz-
nym słońcem wy-
równaniem

Przyjmuje od
g. 8 do 10 rano
od 5 — 8 w.

Doktor

P. Klinger

Piotrkowska 51 II p. II
Choroby wene-
ryczne, skórne
i włosów

Przyjmuje od 9-12

5-8.

Panie od 4-5

Wniedziele i świę-
ta od 10 — 12

Dr. med.

ANNA

ROSENBERG

Choroby skórne i
kosmetyka lekarska
ul. Konstantynowska 40

choroby włosów
skóry, usuwanie
włosów elektro-
koagulacją, Dia-
termia, Lampa
kwarcowa
Solux
przyjmuje od 3-5

Dr. med.

H. Wolkowski

Choroby skórne
i weneryczne
Monsiński 5.
Przyjmuje od 11-2
i od 7 — 8 panie
od 3-4.

Dr. med.

NEUMARK

Choroby skórne
i weneryczne
Monsiński 5.
Przyjmuje od 11-2
i od 7 — 8 panie
od 3-4.

Dr. med.

RAPEPORT

ul. Prok. Narutowicza 25
(zielnia
telefon 44-10
Choroby nerek, pę-
cherza i dróg mo-
czowych.
Przyjmuje od 1-2
i 4-8

Dr. med.

Ludwik FALK

Nawrot 7
tel. 28-07
choroby skórne
i weneryczne.
Przyjmuje od 10-12
i od 5-7.

Dr. med.

JULIUSZ

BAUM

chor. kobiece
i akuszerja
Cegielniana 53,
tel. 63-85
przyjm od 3-5
W klinice
Ogrodowa 10
od 1.30-4.30 pp.

Dr. med.

Wytwórnia

PIECY I KUCHEN
Przenośnych
nagrodzona na wy-
stawie G. spod. Hy-
gienicznej w Łódzi
dużym srebrnym
medalem
„Kozminek“
Główna 51.

Dr. med.

Rózaner

Dzielnia Nr 9.
Tel. Nr 18-98.
Choroby skórne,
weneryczne i mo-
cznicowe.
Przyjmuje
od 8-10 od 5-8
Leczenie lampą
kwarcową
Oddzielną pocze-
kalnię dla Pań.

Dr. med.

Szmerłowski

Piotrkowska 17
Tel. 7-13.
Akuszerja i cho-
roby kobiece.
Przyjm. od 3-5
i 7-8 pp.

Dr. med.

DEBROWOLSKI

Choroby skórne
weneryczne.
ul. Andrzejka L. 3
Przyjmuje odzien-
cie od 11-12 i od
5 1/2-7 1/2, w nie-
przeprawadzi się
na ul.
Lecznicy. Zachod-
nia 27, od 4-5.

Dr. med.

HELLER

Choroby skórne
i weneryczne
Nawrot 2
do 10: 1-2 i 4-8
dla pań spec. od
4-5
dla niezamężnych
ceny lecznic.

Dr. med.

M. GLAZER

ul. Zielona Nr 8
Telefon 45-49.
Chor. skórne
i weneryczne.
Przyjm od 3-4 1/2.

Dr. med.

W. Eychner

Choroby kobiece
i akuszerja.
Zgierska 11
tel. 34-72.

Przyjmuje w leczn.
Piotrk. 294 od 12-2
w domu od 6-8 w

Dr. med.

S. NEUMARK

Choroby skórne
i weneryczne
Monsiński 5.
Przyjmuje od 11-2
i od 7 — 8 panie
od 3-4.

Dr. med.

RAPEPORT

ul. Prok. Narutowicza 25
(zielnia
telefon 44-10
Choroby nerek, pę-
cherza i dróg mo-
czowych.
Przyjmuje od 1-2
i 4-8

Dr. med.

Ludwik FALK

Nawrot 7
tel. 28-07
choroby skórne
i weneryczne.
Przyjmuje od 10-12
i od 5-7.

Dr. med.

JULIUSZ

BAUM

chor. kobiece
i akuszerja
Cegielniana 53,
tel. 63-85
przyjm od 3-5
W klinice
Ogrodowa 10
od 1.30-4.30 pp.

Dr. med.

Wytwórnia

PIECY I KUCHEN
Przenośnych
nagrodzona na wy-
stawie G. spod. Hy-
gienicznej w Łódzi
dużym srebrnym
medalem
„Kozminek“
Główna 51.

ORYGINALNE
ODBIORNIKI,
GŁOŚNIKI,
APARATY ANOD.-ZARZENIOWE
(Wszystkie baterie zbędne!!!)
SŁYNNY RADJOLAMPKI

WYL. ZASTĘPSTWO D-ra SEIBTA NA POLSKĘ

RADIO-LLOYD

Łódź, Przejazd 8., Tel. 58-08

Bogaty wybór gramofonów i płyt
po cenach znacznie niższych.

Odbiorniki „RADIO-LLOYD”

Najnowsze modele tylko o IDEALNEJ skali, zupełnie zautomatyzowane.

2 lampowy Typ B. 237	175.—
3 " " C. 337	260.—
4 " " C. 444	300.— i t. d.

Luksusowe 4, 6, 8, i 9 — lampowe odbiorniki bez wszelkich baterii!

Kolosalny wybór części składowych dla radioamatorów!

Magazyn Pantofli **J. TSAKUMAKIS**, 7 Piotrkowska 7

Sniegowce

Tretern szwedzkie
Kwadrat ryskie
Continents ryskie
Perage

damskie i dziecięce

Kalosze

damskie, męskie i dziecięce.

ragraniczne i krajowe

Pantofle

casne, podróżne i sportowe.

Gąbki

grecko-ameryk.
dla fabryk, litografii, noworów

100% skórki zamszowe.

PANTOFLE

ranne najnowszych fasonów
w wielkim wyborze po cenach niższych

Polecam również Śniegowce, Kalosze oraz ciekawe Gąbki i skórki telefonowe

MAGAZYN PANTOFELI
M. H. THEMELIS

41 PIOTRKOWSKA 41

Porcelana! Szkło!

Wielki wybór serwisów stołowych, kawowych, owocowych itp.
Szkło stołowe oraz kryształ poleca po cenach najniższych

J. J. Offenbach

Narutowicza 7, tel. 40-04.

Panie strzeżcie się na ictwa!!!
Specialista dla przepukliny
Wynalazca patentowanych bandażi
20-letniej praktyki

Przyjechał i przyjmuje zlecenia na przepuklinę, wypadanie wewnętrzności, kamienie żółciowe, skrzywienie kręgosłupa, kolan i nog u kobiet, mężczyzn i dzieci zastosowanie bandażi, masaż, meloty, gumowe poduszki na rozprężenie żył, Własne warsztaty.

Łódź, ul. Zgierska 17. Tel. 64-42
Dyr. Rapoport u Grynbaum.

10 krosien
syst. SCHONHERR

typu starszego w dobrym stanie, jeszcze czynne, sprzedaje Towarzystwo Akcyjnego Sukiennej Manufaktury Leonhardt, Woelker i Girbardt w Łodzi.

Na Gwiazdkę! powinna otrzymać ka — zda gosp. dyni —
DRABINE

pokojuwa ażeby się nie potrzebowała narażać na wypadek, spinając się po stołach i stolkach, które poleca w wielkim wyborze

Wytwórnia Drabin

K. LEPIARSKI,
Senkiewicza 56.

Tel. 51 56.

Chemiczna Farbiarnia Fu'er
W. Schönmana, ul. Gdansk (Druga) 8, front. II p.
Przyjmuje do farbowania i odświeżania wszelki go rodzaju futra na najwspanialsze kolory podług najnowszego systemu lipskiego — Garbowanie futer
Kolory trwałe. Ceny przystępne.

Na święta!

WĘGIEL różnośląski opałowy

poleca

„ELIBOR”

Sp. Akc. Handlowo-Przemysłowa L. J. BOROWSKI, Łódź
ul. Kilińskiego 70, tel. 173.

M. PLAM ul. Kolejna 2,
(róg Senkiewicza)
Telefon 45-51

dostarcza w plombowanych (1/2 krcowych) workach
do mieszkań **WĘGIEL** najlepszego gatunku
oraz **DRZEWO** rabane na podpałkę. —
w związany h paczkach.

Chcesz Kupić

MEBLE

wytworne, trwałe, na najdogodniejszych warunkach

Wstąp do firmy

Markowicz i Nasielski Piotrkowska 6.

NA GWIAZDKE!!
Zegary zegarki firm Longines, Omega, Zenith i in. złote, srebrne i nikowe, obrączki ślubne oraz wszelką biżuterię poleca

Zakład Zegarmistrzowski

JAN CHMIEL, Piotrkowska 100

Tel. fon 25-35. — Sprzedaje na dogodnych warunkach — Przyjmuje wszelkie reperacje zegar mistrzowskie i jubilerskie, wykonanie szybkie i solidne

MYDŁO DO GOLENIA „TLEN”

daje obfitą niewysychającą pianę.

POKÓJ

umeblowany z odziewalniami, do odnalezienia Wład. Zeromskiego 22, n. 14

Zadacie wszędzie łóżka polowe składane

„Palma Patent” za które gwarantujemy na 3 lata. Sta le na składzie

łóżka metalowe

ameryk.

stół

polowe

wózki sportowe i krzesła dziecięce

oraz materace wyścielane miękkie

ul. Piłkowska 24

tel. 5-85

Oka ja!

Radjo - odbior- niu 4-0 lampkowy

„Neutradon”

najnowszy model

w specjalnej zam- kanej skrzynce do sprzedania Wytwór- nia Drabin, Sen- kiewicza 56.

KROJU

nowoczesnego

czygla, modelowanie

ubrań damskich,

dz. ecyjnych i biel- ny wyuczają grun- townie, teorytycz- nie i praktycznie (na materiałach) — sy- stemem zastosowa- nym w Paryskiej A- kademji zainie dzo- ne przez Min's er- stwo Oświaty

pierwszorzędne kur- sy mistrza Parys-kiej Akademji, Ce- chu Warszawskiego i Łódzkiego E. Wiś- niewskiego, nago- dzzonego złotym me- dalem i dyplomo- wanego w

Paryżu. Kończącym świad-ctwa szkolne i patenty cenowe z prawami. Program nauki bezpłatnie. Piotrkowska 86, tr

Reklamowe koldry

ratowel

Laufer

— i —

Landau

Piotrkowska 81

w podwórzu.

Od zł. 22.75.

Reklamowe koldry

ratowel

Laufer

— i —

Landau

Piotrkowska 81

w podwórzu.

Od zł. 22.75.

Reklamowe koldry

ratowel

Laufer

— i —

Landau

Piotrkowska 81

w podwórzu.

Od zł. 22.75.

Reklamowe koldry

ratowel

Laufer

— i —

Landau

Piotrkowska 81

w podwórzu.

NA WYPŁATE!

Najodpowiedniejsze podarunki gwiazdkowe!

Najtańsze ceny!

Najdogodniejsze warunki.

MOTTO.

Cala Łódź, jeden ma dzisiaj frasunek.

Jaki na gwiazdkę kupić podarunek.

Na to odpowiedź jest tylko jedna.

Wszystko dostaniesz w składzie

Rubaszkin.

Nadobny łodziński piękne łodziński.

Rubaszkin w mig spełnia wasze

zachcianki.

Czek białony czy

Za gotówkę i na ra.

Kup tanio no i składnie

Czego dusza tylko pragnie.

Damskie płaszcze już gotowe.

Rypsove, swetrowe, welourowe.

Kotikowe — barankowe.

Fowary welniane abranlowe.

Kamgaray — bostony — spodniowe.

Dalek tafta — messalina

Crep-de-chine, swetry, wait-lina.

Koldry — ciepła bielizna, welwety.

Ręczniki, purpur, materacowe,

serwety.

Kypsy, chustki, malowane, etamiy.

Podczoszki, śniegowce, popeliny.

Torebki, perły, szelki, narosolki,

getry.

Franki gotowe — i za me!

Podpinki, aksamity, narzutki nlu- zowe.

Dywany — ozdoby łózkowe.

Różne są towary białe

Z różnych firm a jak wspaniale.

Opal, weloury, flanelo.

No i innych rzeczy wiele.

Znajdziesz nawet wśród tej pliki

Wyżymaczki, maszyny do szycia

Portiery, piękne chodniki.

Ten co kupił niechaj przynia

Co za piękna jest bielizna.

Do wyboru jest wszystkiego

Nr. 44 Kilińskiego.

O czym nawet wie dziecina

U Leona Rubaszkin

Tel. 36-48.

Na wypłate!

Najtańsze ceny!

Najwygodniejsze warunki!

Lekarz dentysta

E. Haberfeld

Andrzeja 2. Tel. 36-43.

Gabinet czynny od 10—1 i 3—7.

Lekcje tańców najnowszych

Nowości taneczne na rok 1927/28

udziela szybko i dokładnie rutynowa- ny mistrz tańców w kompletach zam- kniętych i pojedynczo prywatnie.

Informacje: Skwerowa — „Tlen”

Uwaga: Chcecie zobaczyć

udziela się

względem na zdolności.

Chcesz srać spokojnie

kup tylko łóżko składane

„OMEGA”

z 3-letnią gwarancją oraz krzeselka

dziecinne. **JULIUSZA Nr. 4**

Zadac we wszystkich składach mebli.

